

รายงาน คณะกรรมการกิจการการท่อก่เท่ยวและก่ฟ่ท สภากู่แทนราชฎร ชุ่ดที่ ๒๓

การประชมสัมมนา
เรื่อง "เท่ยวไทยคร่กคร่ัน เศรษฐก่จไทยด่กด่ก"
ณ โรงแรม อ่ิมฟ่เร่บล คร่อินส่ปาร์ค
ก่รทงเทพมหานคร
อ่ิมวันจันทรที่ ๓ พกฏจกายน ๒๕๕๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการการท่อก่เท่ยวและก่ฟ่ท
สำนักการการการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภากู่แทนราชฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961174342

คำนำ

ภาคการท่องเที่ยวถือเป็นภาคที่สำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจไทย และที่สำคัญไปกว่านั้น เนื่องจากสถานการณ์ที่รุนแรงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทั้งราคาน้ำมัน ราคาอาหารที่สูงเป็นประวัติการณ์ ประกอบกับวิกฤตการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยังหาทางออกไม่ได้ ต่างเป็นปัญหาที่รุมล้อมและสร้างความยากลำบากในการผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้ตามเป้าหมายที่แม้จะปรับลดลงไปพอสมควรแล้วก็ตาม

จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวแล้ว คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ถือเป็นภารกิจที่สำคัญในการระดมความคิดเห็นหาทางออกที่เหมาะสมและทันเวลา ดังนั้น จึงเห็นควรจัดให้มีเวทีในการระดมความคิดเห็นเพื่อเสนอให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้ดำเนินการต่อไป โดยได้จัดประชุมสัมมนาเรื่อง “เที่ยวไทยครึ่งปี เศรษฐกิจไทยคึกคัก” เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรม อิมพีเรียล คิวินส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร ซึ่งการประชุมสัมมนาครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๑๕๐ คน ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ผู้แทนสมาคมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ในธุรกิจการท่องเที่ยว สื่อมวลชน และประชาชนผู้สนใจ

จากการจัดประชุมสัมมนาดังกล่าว คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬามีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไว้ใน “บทสรุปสำหรับผู้บริหาร” เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน/สมาคมท่องเที่ยว องค์การที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอย่างรีบด่วนในขั้นแรก และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในสภาวะการณ์ที่โลกกำลังประสบปัญหาความผันผวนทางเศรษฐกิจการเงินอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ประกอบกับวิกฤตทางการเมืองภายในประเทศที่ยังหาทางออกไม่ได้

รายงานสรุปผลการประชุมสัมมนาฉบับนี้ คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ได้รวบรวมขึ้นเพื่อเผยแพร่ไปยังหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนผู้สนใจทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ตามสมควรแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้สมดังหัวข้อสัมมนา “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” ต่อไป

คณะผู้จัดทำ

พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
รายนามคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา	๑
รายนามคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว	๔
ภาพการสัมมนา	๕
ที่มาของคณะกรรมการ	๒๒
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา	๒๒
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๒๓
คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา	
โดย นายทศพร เทพบุตร	
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา	
และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว	
สภาผู้แทนราษฎร	๒๔
คำกล่าวเปิดการสัมมนา	
โดย นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	
ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา	
สภาผู้แทนราษฎร	๒๖

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การบรรยาย

เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” กับบทบาทของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

โดย นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๒๘

การบรรยาย

เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” กับบทบาทของกระทรวงคมนาคม

โดย นายวราวุธ ศิลปอาชา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

๓๕

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดย วิทยากร

นายวิชัย ศรีขวัญ

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

๔๖

นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง

เลขาธิการสำนักงานนโยบาย

และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔๕

นายพิชัย จิงอนุวัฒน์

ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายขาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

๕๒

นางพรศิริ มโนหาญ

ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๕๖

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

สรุปการเสวนาเรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากรดำเนินรายการ

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

สภาผู้แทนราษฎร

๖๐

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑

เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน

ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

เรื่อง รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

โดย

ผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑

๖๒

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

นายสัมพันธ์ เป้นพัฒน

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

๗๘

นายไชยรงค์ เจริญเมือง

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

๗๘

นางสาวมัชรินทร์ พิระญาติโกเสศ

อนุกรรมการการท่องเที่ยว

๗๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

โดย

กลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒

๘๔

สรุปการร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

โดย

วิทยาการดำเนินการระดมความคิดเห็น

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

สภาผู้แทนราษฎร

๑๐๔

สรุปการนำเสนอผลการระดมความคิดเห็นกลุ่ม

โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

สภาผู้แทนราษฎร

๑๑๑

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

คำกล่าวปิดการสัมมนา

โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

๑๑๗

ภาคผนวก ก

ก. โครงการประชุมสัมมนา

๑๑๘

ข. กำหนดการประชุมสัมมนา

๑๒๑

ค. คณะผู้จัดทำรายงาน

๑๒๔

รายนาม
คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๓

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
ประธานคณะกรรมการ

นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการ

นายนิโรธ สุนทรเลขา
รองประธานคณะกรรมการ

นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร
รองประธานคณะกรรมการ

นายสุชาย ศรีสุรพล
รองประธานคณะกรรมการ

นายวิทยา แก้วภราดัย
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นางสิรินทร์ รามสุต
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายกัมพล สุภาแพ่ง
โฆษกคณะกรรมการ

นายวัชรพล โตมรศักดิ์
โฆษกคณะกรรมการ

นางพัฒนา สังขทรัพย์
โฆษกคณะกรรมการ

นายสามารถ มะลูลีม
โฆษกคณะกรรมการ

นายชูการ์โน มะทา
เลขานุการคณะกรรมการ

นางดวงแข อรรถนพพร
เลขานุการคณะกรรมการ

นายวารุจ ศิริวิวัฒน์
เลขานุการคณะกรรมการ

นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น
เลขานุการคณะกรรมการ

รายนามคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว และคณะ

๑. นายทศพร เทพบุตร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายสามารถ มะลูลีม	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายไชยงค์ เจริญเมือง	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔. นายสัมพันธ์ เป้นพัฒนา	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๕. นายสุภโชค ทรัพย์สุคนธ์	อนุกรรมการ
๖. นายศักรินทร์ ช่อไสว	อนุกรรมการ
๗. นายเสงี่ยม เอกโชติ	อนุกรรมการ
๘. นางดวงกมล จันสุริยวงศ์	อนุกรรมการ
๙. นางสาวมัธรัตน์ พิระญาติโกเสศ	อนุกรรมการ
๑๐. นางพัฒนา สังขทรัพย์	เลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะที่ปรึกษา

๑. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	๒. นายประมวล เอมเปีย
๓. ศาสตราจารย์สมบูรณ์ สุขสำราญ	๔. นายกำธรณ์ โล่วิวัฒนกุล
๕. นายวันเสด็จ ถาวรสุข	๖. นางจุฑาทิ เจริญธออาษา
๗. พลตำรวจตรี อรรถกฤษณ์ ธารีฉัตร	๘. นายธนา สาธร
๘. นายพงษ์สุระ กุ่มงศกร	๑๐. นางรังสิมา โต๊ะกา
๑๑. นางวัลลีย์ ปจันทบุตร	๑๒. นางนงนภัส ภู่อิทธิพรกุล
๑๓. นายภาสกร จิรพัฒนโสภณ	๑๔. นายศรายุทธ มัลลัม
๑๕. นายชาญ วงศ์สัตยานนท์	๑๖. นายวิรัช พิมพะนิตย์
๑๗. นายประดิษฐ์ ชัยประสิทธิ์โรจน์	๑๘. นายวรพงศ์ สิทธิมนต์
๑๙. นางสาวปราวณี สัตยประกอบ	๒๐. นายประสิทธิ์ รักสกลาม
๒๑. นายสุชาติ สมุทรโคจร	๒๒. นายสมบัติ วิอังกูร
๒๓. นายบรรพต วณิชพุทธรักษา	๒๔. นายศิริชัย มาโนช

ภาพการสัมมนา

ผู้เข้าสัมมนาร่วมลงทะเบียน

ผู้แทนคณะกรรมการกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
ผู้แทนคณะกรรมการการท่องเที่ยว
คณะวิทยากร
ส่วนหนึ่งของผู้บริหารหน่วยงาน/องค์กรด้านการท่องเที่ยว
หรือมีส่วนสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

คณะวิทยากร

และ

ส่วนหนึ่งของผู้บริหารหน่วยงาน/องค์กรด้านการท่องเที่ยว

นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และ
ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
กล่าวเปิดการสัมมนา

วิทยากร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์)

บรรยาย

เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” กับบทบาทของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
(นายวรารุช ศิลปอาชา)

บรรยาย

เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” กับบทบาทของกระทรวงคมนาคม

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

๑

๒

๓

๔

๕

วิทยากร

๑. นางพรศิริ มโนหาญ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๒. นายพิชัย จีงอนูวัฒน์ ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายขาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
๓. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. นายวิชัย ศรีขวัญ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

วิทยากรดำเนินรายการ

๕. นายทศพร เทพบุตร รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑
 เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
 ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
 เรื่อง รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๑

๒

๓

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

๑. นางสาวมัชรัตน์ พิระญาติโกเศศ

๒. นายไชยรงค์ เจริญเมือง

๓. นายสัมพันธ์ เป้นพัฒนา

อนุกรรมการการท่องเที่ยว

รองประธานคณะอนุกรรมการ
การท่องเที่ยว

รองประธานคณะอนุกรรมการ
การท่องเที่ยว

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” เรื่อง รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น
นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
และกีฬา
และ ประธานคณะอนุกรรมการ
การท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

การร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

สรุปการนำเสนอผลการระดมความคิดเห็นกลุ่ม

โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และ ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

และ

นายสัมพันธ์ เป้นพัฒน

รองประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และ ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
กล่าวปิดการสัมมนา

การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว
รายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษของ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ NBT

นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวและกีฬา

ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว
รายการ BANGKOK RADIO

นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวและกีฬา

ให้สัมภาษณ์ทางสถานีวิทยุรัฐสภา
ระหว่างการถ่ายทอดสดการสัมมนา

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์
รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา

การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน

นายวรารุณ ศิลปอาชา
รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงคมนาคม

บู๊ธ (BOOTH)

ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว
ของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน

ที่มาของคณะกรรมการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ให้สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งเป็นกรรมการสามัญ และต้องมีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง หรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการกระทำการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานผลการพิจารณา ศึกษาพร้อมข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติต่อสภาเพื่อพิจารณา

ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ ภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นมา ๓๕ คณะ (แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการ มีจำนวน ๑๕ คน)

อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๘๒ (๑๖) ดังนี้

“ข้อ ๘๒ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นสามสิบห้าคณะ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนสิบห้าคน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

.....
(๑๖) คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน การแก้ไขปัญหาอุปสรรค และการพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬาของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ”

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากการจัดประชุมสัมมนา เรื่อง “เที่ยวไทยครึ่งคืน เศรษฐกิจไทยคึกคัก” เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร นั้น คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน/สมาคมท่องเที่ยว องค์การที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอย่างรีบด่วนในขั้นแรก และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในสถานการณ์ที่โลกกำลังประสบปัญหาความผันผวนทางเศรษฐกิจการเงินอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ประกอบกับวิกฤตทางการเมืองภายในประเทศที่ยังหาทางออกไม่ได้ โดยสรุปดังนี้

๑. ตลาดท่องเที่ยวที่จะหวังพึ่งได้ในยามเร่งด่วนขณะนี้ คือ ตลาดภายในประเทศ หรือตลาดคนไทยเที่ยวในประเทศไทย โดยคนไทยด้วยกัน คือ “ท่องเที่ยวในประเทศไทย” นั่นเอง

๒. จะต้องมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาบุคลากรด้านบริการให้ดีขึ้น รวมทั้งการพัฒนาการตลาดคนไทยให้เข้าถึงได้ทุกกลุ่ม โดยเฉพาะค่าเข้าชมแหล่งต่าง ๆ ควรจะคิดราคาพิเศษในภาวะวิกฤตเช่นนี้

๓. พัฒนาการขนส่งทางการท่องเที่ยว ให้มีราคายุติธรรม ประหยัดและมีคุณภาพ รวมทั้งประสิทธิภาพค้ำค่า ค้ำราคา เป็นพิเศษ

๔. สถานที่พักแรมสำหรับคนไทยควรมีมาตรฐาน ทั้งราคา และคุณภาพ ยุติธรรมเหมาะสมต่อภาวะเศรษฐกิจโลกโดยรวม เพื่อเป็นการจูงใจนักท่องเที่ยว ตลาดคนไทย รวมไปถึงการจัดสัมมนาต่าง ๆ ทุกภูมิภาคของประเทศไทยในราคาพิเศษ

๕. พนักงานของรัฐทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องเศรษฐกิจ บริการด้านภาษี สุลดการสรรพสามิต สรรพากร ตำรวจ ท่าอากาศยาน ฯลฯ ตลอดจนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริการต่อนักท่องเที่ยว ต้องทำหน้าที่อย่างอุ่มออล่วย ประนีประนอม ด้วยจิตบริการ และจรรยาบรรณตลอดจนคุณธรรมอันดีงาม เพื่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศในขณะนี้ซึ่งตกต่ำสุดอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนนั้น ให้กลับคืนมา

ภารกิจและหน้าที่ ทั้ง ๕ ประการ ดังกล่าวนี้อันเป็นหน้าที่อันรีบด่วนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกภาคส่วนพึงกระทำ อันเป็นแนวนโยบายระยะสั้น และเป็นภาระที่จะต้องติดตามผล ให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ดี ความคาดหวังระยะยาว ก็จะเป็นส่วนเสริมในรายละเอียดที่จะเพิ่มเติมต่อไปอีก

คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
เรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก”
โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และ ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑
ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควินส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร

กระผม นายทศพร เทพบุตร รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา และประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ในนามของคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดการสัมมนาเรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ในวันนี้ ภาคการท่องเที่ยวถือเป็นภาคที่สำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจไทย และที่สำคัญไปกว่านั้น เพราะในสถานการณ์ที่รุนแรงจากความผันผวนของเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจโลก ราคาน้ำมัน ราคาอาหารที่สูงเป็นประวัติการณ์ ประกอบกับวิกฤตการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยังหาทางออกไม่ได้ ต่างเป็นปัญหาที่รุมล้อมและสร้างความยากลำบากในการผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้ตามที่เป้าหมาย ที่แม้จะปรับลดลงไปบ้างแล้วก็ตาม การรักษาการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยโดยรวมของชาติไม่ให้ลดต่ำกว่าเป้าหมายนั้น ภาคการท่องเที่ยวถือเป็นภาคที่ถูกตั้งความหวังไว้มากที่สุดที่จะทำรายได้เพิ่มขึ้น โดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ที่สุดเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจสาขาอื่น ๆ จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวแล้ว คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ถือเป็นภารกิจที่สำคัญในการระดมความคิดเห็น หาทางออกที่เหมาะสม และทันเวลา ดังนั้น จึงเห็นควรจัดให้มีเวทีในการระดมความคิดเห็นเพื่อเสนอให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้ดำเนินการต่อไป การจัดประชุมสัมมนาครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของความผันผวนของเศรษฐกิจโลก และสถานการณ์ไม่สงบในปัจจุบัน ต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและหาทางแก้ไข

๒. เพื่อหาแนวทางในการสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น

๓. เพื่อเสนอแนะ โครงการเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอย่างเร่งด่วน ก่อนที่จะถึงฤดูกาลท่องเที่ยว

๔. เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจในการสร้างคุณค่าให้กับการท่องเที่ยวไทย ต่อผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๕. เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการท่องเที่ยวให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีคุณภาพ

การประชุมสัมมนาในครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๓๐๐ คน ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ผู้แทนสมาคมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยว สื่อมวลชน และประชาชนผู้สนใจ

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผมขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวเปิดการสัมมนาเรื่อง “เที่ยวไทยครีกครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ในวันที่ ขอกกราบเรียนเชิญ

คำกล่าวเปิดการสัมมนา
เรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก”

โดย

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

ประธานคณะกรรมการการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ผู้แทนสมาคมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว สื่อมวลชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน

วันนี้เป็นวันที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจคึกคัก” ก็ขอให้เป็นอย่างนี้จริง ๆ ด้วยที่ว่าคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ถึงแม้จะไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในทางบริหาร แต่ก็มีส่วนที่จะต้องช่วยกัน จับมือกันที่จะดูแลเรื่องการท่องเที่ยวของเรา โดยเฉพาะในภาวะขณะนี้ การท่องเที่ยวก็ได้รับผลกระทบไม่ว่าจะเรื่องเศรษฐกิจของโลก หรือว่าสถานการณ์การเมืองในประเทศ แน่แน่นอนว่าเวลาที่ประเทศประสบภาวะทางเศรษฐกิจถดถอย ประเทศก็หวังจะพึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นตัวหลักในการที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ในขณะที่เดียวกันการท่องเที่ยวก็ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน การที่เราจะช่วยกระตุ้นภาวะการท่องเที่ยวของประเทศเรา ไม่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่จะทำได้โดยลำพัง ต้องอาศัยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน ภาครัฐก็ต้องช่วยภาคเอกชน ภาคเอกชนเองก็ต้องจับมือกันหาทางที่จะจัดแคมเปญหรือว่าหาโปรแกรมต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นการท่องเที่ยวของประเทศ ในขณะนี้เวลาที่คุยกับท่านผู้ประกอบการการท่องเที่ยว

ซึ่งวันนี้ก็ต้องขอบคุณผู้ยิ่งใหญ่ในวงการท่องเที่ยวมาเกินขอบหมัด เห็นแล้วก็ดีใจที่ถือว่าการจัดสัมมนาครั้งนี้ได้รับความร่วมมือ แล้วก็น่าจะมีอะไรออกมาเป็นมัทผลที่จะให้รัฐบาลได้นำไปช่วยที่จะกระตุ้นให้การท่องเที่ยวของเราได้มีอนาคตอย่างที่ใคร ๆ หวัง เวลาคุยกับท่านผู้อยู่ในวงการท่องเที่ยวทุกคนก็บอกว่าสถานการณ์ตอนนี้รุนแรงที่สุด ไม่เคยเจออะไรอย่างนี้ หลายท่านก็บอกว่าการเมืองแรงกว่าภาวะเศรษฐกิจที่เจอ สิ่งที่หลายคนหวังส่วนหนึ่งก็คือต้องการกระตุ้นให้คนไทยเที่ยวในประเทศให้มาก ซึ่งก็เป็นเป้าหมายหนึ่งของการสัมมนาในวันนี้ ดังที่เรียนว่าต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน วันนี้ที่คณะกรรมการเชิญมา ก็ค่อนข้างจะครบองค์ประกอบ เช่น ถ้าเราจะให้คนไทยเที่ยวไทย กระทรวงการท่องเที่ยวฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เราก็ต้องหวังพึ่งกระทรวงคมนาคมด้วยซึ่งกระทรวงคมนาคมจะช่วยเรื่องการเดินทางมาก ในภาวะที่น้ำมันแพง พี่น้องคนไทยที่อยู่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอยก็อาจจะมาใช้รถไฟ หรือรถโดยสาร วันนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมที่มาดูแลการคมนาคมทางน้ำ ก็ช่วยเหมือนกัน เดี่ยวท่านก็ตอบด้านทางบกด้วย เพราะท่านมาคนเดียว การท่องเที่ยวก็ต้องช่วย กระทรวงวัฒนธรรมก็ต้องช่วยในฐานะที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงด้วย กระทรวงมหาดไทยก็มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งก็เป็นเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหลายที่อยู่ทั่วประเทศ ที่จะต้องจับมือช่วยกัน จริง ๆ แล้วประเทศเรามีแหล่งวัตถุดิบที่ดี มีทรัพยากรที่ดี ไม่ว่าจะเป็นตัวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือวัฒนธรรม หรือผู้คนของเรา ถ้าเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านของเราหลาย ๆ ประเทศ เรามีต้นทุนทางการท่องเที่ยวที่ดีกว่าเขามากทีเดียว ถ้าเพียงแต่ว่าคนในประเทศจะไม่ยึดอัตตา คิดว่าตัวเองรักชาติอยู่คนเดียว แล้วก็ทำให้วุ่นวายอยู่ขณะนี้มากมาย เราก็น่าจะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่เราได้เต็มที่ ไม่ปล่อยให้โอกาสที่ดี ๆ นี้ไปอยู่ในมือของประเทศเพื่อนบ้าน จริง ๆ คิดฉันก็หวังว่าคนที่รักชาติเหลือเกินทั้งหลาย จะรักชาติจริง ๆ แล้วก็ได้ฟังความเดือดร้อนของผู้ที่อยู่ในวงการท่องเที่ยวบ้าง แล้วก็อาจจะรักชาติให้น้อยหน่อยเพื่อให้คนอื่นเขารักกันบ้างก็คงไม่วุ่นวายอย่างทุกวันนี้ ทุกวันนี้หลายท่านก็คงเหมือนฉันดูสถานการณ์ประเทศวันต่อวัน บางวันดูบรรยากาศน่าจะดีแล้ว ไม่รู้ว่าพรุ่งนี้ใครจะเปิดฝေးอะไรออกมาอีก ก็คงต้องขอให้ช่วยกันรักชาติจริง ๆ อย่างที่พูด คนทำงานท่องเที่ยวจะได้ไม่เหนื่อยนัก วันนี้ต้องขอบคุณท่านทศพร เทพบุตร ในฐานะรองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว ที่ได้จัดให้มีการสัมมนาในวันนี้ แล้วก็ขอบคุณคณะกรรมการ คณะที่ปรึกษา รวมทั้งผู้มีเกียรติที่กรุณาสละเวลามาร่วมสัมมนาในวันนี้ทั้งวัน หวังว่าประเด็นที่เราจะได้จากการสัมมนาในวันนี้จะเป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยวทำให้การท่องเที่ยวเรามีอนาคต ดังหัวข้อสัมมนาที่บอกว่า “เที่ยวไทยครึ่งครั้น เศรษฐกิจไทยก็คัก” แล้วก็ขอให้การสัมมนาในวันนี้จงบรรลุเป้าหมายดังที่ทุกฝ่ายต้องประสงค์ทุกประการ ขอขอบคุณ

การบรรยาย

เรื่อง “ไทยเที่ยวไทยหัวใจเดียวกันกับบทบาทของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

โดย

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

เรียนท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านรองประธานคณะกรรมการ ท่านกรรมการ ที่ปรึกษา ท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่านรองผู้ว่าการ ท่านประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่านที่ปรึกษา แล้วก็ท่านนายกสมาคมผู้ประกอบการ และผู้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการท่องเที่ยวของประเทศทุกท่านที่เคารพ การบรรยายในช่วงระยะเวลาแบบนี้ เป็นช่วงที่ปกติแล้วเราจะต้องยุ่งมากที่สุดของปีเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว หรือ High Season เริ่มแล้ว นักท่องเที่ยวจะเข้ากันมากเป็นพิเศษ ๑๐ ปีที่ผ่านมา สถิติไม่ว่าเราจะเจออุปสรรคชนิดใดก็ตาม จะเป็นอุปสรรคในเรื่องของโรคภัยไข้เจ็บ ไข้หวัดคนกระบาด หรือเรื่องอื่น ๆ นั้น แม้กระทั่งยึดอำนาจปฏิวัติ รถถังมาวิ่งบนถนน แต่นักท่องเที่ยวก็ยังเดินทางมาประเทศไม่หยุดยั้งและเพิ่มขึ้นทุกปี ขออนุญาตประกาศตัวเลขก่อน ปีนี้การเก็บตัวเลขของการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยนั้นเปลี่ยนแปลงไปเพราะก่อนที่ผมจะมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีนั้น ได้มีข้อตกลงในความคิดว่า สมัยก่อนเราจะเห็นตัวเลขการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นผ่านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้เก็บข้อมูล มาวันนี้ได้มอบให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือ สพท. ซึ่งเป็นกรม ๆ หนึ่งในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรมเกิดใหม่ อายุประมาณ ๕ ปี ๖ ปี ได้ไปเก็บข้อมูล ตามสถิติปรากฏว่าเมื่อเทียบปีที่แล้วกับปีนี้ โดยเทียบเดือนต่อเดือน เพิ่มขึ้นทุกเดือน ยกตัวอย่างให้ท่านฟัง มกราคมปีนี้มากกว่ามกราคมที่แล้ว ๑๔.๗๔ เปอร์เซ็นต์ ไตรมาสที่สอง คือ เมษายน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒.๔๑ เปอร์เซ็นต์ ไตรมาสที่สาม ก็คือช่วงกรกฎาคม สิงหาคม กันยายน ปีนี้เหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้น ๓ ส่วน ส่วนแรก คือ เรื่องราคาน้ำมันก่อนเริ่มต้นปีก็เห็นได้ชัดว่าราคาน้ำมันกำลังมีความผันผวน ดังนั้น บรรดาสายการบินต่าง ๆ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวก็ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายเข้าไป แม้ว่าตอนนี้ราคาน้ำมันลงแล้ว แต่ว่าราคาของค่าโดยสารการบินต่าง ๆ ของโลกยังไม่ได้ลงมาเร็วนัก ยังคงจะเป็นปัญหาต่อไป ส่วนที่ ๒ ก็คือ เมื่อมีความไม่เรียบร้อย

ทางการเมืองภายในประเทศซึ่งก็แบ่งได้อีก ๓ เหตุการณ์ เหมือนกัน เหตุการณ์แรกเป็นเหตุการณ์ที่ถือว่าแรงที่สุดสำหรับฝ่ายทางด้านท่องเที่ยว ๓ เหตุการณ์ที่ว่าในด้านการเมือง เหตุการณ์แรก คือ เรื่องปิดสนามบิน ๓ แห่งที่ภาคใต้ จริง ๆ ไม่ได้ปิด แต่เป็นเรื่องที่บางแห่งสนามบินเป็นผู้ประกาศว่ายังเปิดอยู่ แต่สายการบินเป็นผู้ตัดสินใจก็แล้วกัน ปรากฏว่าสายการบินตัดสินใจว่าไม่ไปดีกว่า เหตุการณ์ที่ ๒ เป็นเหตุการณ์ของการที่มีการปะทะกันที่ถนนราชดำเนิน มีผู้เสียชีวิต ๑ คน แต่ก็รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ใช้พระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเข้ามา เหตุการณ์ที่ ๓ คือ เหตุการณ์ ๑๓ ตุลาคม ที่มีการใช้แก๊สน้ำตา สำหรับคนในประเทศจะรู้สึกว่าการที่เหตุการณ์ครั้งที่ ๓ เกิดความรู้สึกรุนแรงมากที่สุด แต่สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เหตุการณ์ที่รุนแรงที่สุดกลับเป็นเหตุการณ์แรก เป็นเหตุการณ์ที่ไปปิดสนามบิน เพราะถ้าเกิดเขามีความไม่เชื่อมั่นว่าเขามาแล้ว เขากลับได้ตามเวลาที่เขากำหนด เขาก็จะเลียง แล้วก็เคาะบุญว่าเหตุการณ์เหล่านั้นคลี่คลายไปได้โดยที่ ต้องขอขอบคุณเครือข่ายความร่วมมือของคนที่อยู่ในพื้นที่ แล้วเขาเห็นแล้วว่าการทำงานเช่นนั้นไม่เป็นประโยชน์ แล้วก็คงไม่มีการทำให้เกิดเช่นนั้นอีก

ส่วนที่ ๒ ของการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น เกิดผลกระทบที่บริษัทประกันปกติการเดินทางนั้น บริษัทประกันเป็นคนประกันให้อยู่แล้ว เมื่อรัฐบาลประกาศว่าเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน บริษัทประกันถือโอกาสในการบอกว่า ถ้าอย่างนั้นเขาไม่รับประกันความเสี่ยงให้ จริง ๆ ความเสี่ยงไม่ได้มากอะไร แล้วก็ประกาศกันมากมายอยู่แล้วว่าพื้นที่ความขัดแย้งก็เป็นพื้นที่จำกัดเท่านั้น แล้วในที่สุดหลังจากที่ผมได้พยายามพูดในห้องประชุม ครม. อย่างน้อย ๒ ครั้ง เพื่อให้มีการยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพราะนั่นเป็นการประกาศด้วยตัวของเราเองอย่างเป็นทางการว่า มีความฉุกเฉิน แล้วเมื่อไปแปลในภาษาอื่น ๆ แล้ว คำว่า “ฉุกเฉิน” นั้น มีแปลความหมายไปได้ต่าง ๆ กัน แล้วในที่สุดก็ทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวจากจีนชะงักในการที่จะเดินทางมา แม้ว่า จะแก้ได้ แต่นั่นก็เป็นความเสียหายในระดับที่ ๒

ส่วนที่เกิดขึ้นวันที่ ๑๓ ตุลาคม ที่หน้ารัฐสภานั้น สำหรับวงการท่องเที่ยวค่อนข้างไม่ได้รู้สึกว่าเป็นความรุนแรง เพราะฉะนั้นจะต่างกัน วิธมองระหว่างการเมืองภายในประเทศ กับแวดวงธุรกิจท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ เมื่อสักครู่อยู่ในระหว่างการที่เล่าให้ท่านฟังว่า สถิติท่องเที่ยวเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นพอมาถึงไตรมาสที่ ๓ นั้น ลบไป ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ไตรมาสที่ ๑ บวก ๑๘ ถ้ารวมกันครั้งละ ๓ เดือน ไตรมาสที่ ๒ บวก ๑๔ แปลว่าการทำงานในด้านการท่องเที่ยวของเราที่ร่วมมือกันทำมา แม้ว่าจะมีราคาน้ำมันที่ผันผวน เราทำมาด้วยดี มีปริมาณผู้คนเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้น พอมาไตรมาสที่ ๓ เหตุการณ์ ๒ เรื่องเกิดขึ้น สิงหาคมตอนปลายมีการปิดสนามบิน แล้วกันยายนก็มีเรื่องการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้เฉพาะเดือนสิงหาคมนั้น ลบ ๑๓ และเดือนกันยายนนั้น ลบ ๒๐ วันนี้เราผ่านเหตุการณ์เหล่านั้นมาแล้ว แล้วก็ก็เป็นช่วงที่เรากำลังจับตาดูอย่างจจดจ่อว่าช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

หรือ High Season ซึ่งเริ่มขึ้นแล้ว ณ บัดนี้นั้น ตัวเลขจะเป็นอย่างไรในอีก ๑ เดือน ถึง ๒ เดือนข้างหน้า จนถึงสิ้นปีปฏิทินนี้ แต่ถ้าดูจากตัวเลขร่วมของทั้งปี มาจนครบ ๓ ไตรมาส ต้องถือว่าเราทำคะแนน สะสมมาในปีนี้อ่อนข้างดี เก็บไว้พอใช้ได้ มาถึง ณ นาทีนี้ เรายังเทียบกับปีที่แล้วได้บวก ๓.๕๔ เปอร์เซ็นต์ ยังถือว่า ๓.๕๔ เปอร์เซ็นต์ เป้าหมายที่เราต้องการจะเห็นคือ ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เราเคยพูดกันไว้ แต่ว่าแน่นอน มีความหวังแต่ไม่มีกิจกรรมไม่ได้ ต้องมีกิจกรรม แล้วกิจกรรมที่จะใส่ เข้าไปจะต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์แล้วก็สามารถดึงภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมได้มาก ๆ การดึงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ในฐานะที่เป็นปีประกาศส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยทั้งปีนี้ และปีหน้า เราควรจะต้องพูดถึงเรื่องการลงทุนทางการท่องเที่ยวด้วย ~

สไลด์ที่กำลังฉายอยู่ที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นการทำให้เห็นว่าพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการตั้ง งบประมาณแบบกลุ่มจังหวัดกำลังจะออกในไม่ช้านี้ ดังนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้ริเริ่ม ในเรื่องการทำแผนเกี่ยวกับเรื่องการทำงบประมาณ เพื่อดูแลด้านการลงทุน แล้วในที่นี่ไม่แปลว่ารัฐต้อง เป็นคนลงทุนเองเสียทั้งหมด แต่หมายความว่า ถ้ามีความชัดเจนในเรื่องของแผนการลงทุนและพื้นที่ การลงทุนแล้ว เอกชน ไม่ว่าจะ เป็นเอกชนไทยหรือเอกชนต่างประเทศก็จะให้ความสนใจและมีความ เชื่อมั่นในการที่จะมาลงทุนได้ เราได้แบ่งพื้นที่คร่าว ๆ ในประเทศไทยออกเป็นประมาณ ๑๔ กลุ่ม จังหวัด หรือ cluster แต่ในที่สุดแล้ว ๑๔ กลุ่มจังหวัด หรือ cluster ร่วมกัน แล้วก็จะครบประเทศไทย ทั้งหมดอยู่ดี

ภาพนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อเป็นกลุ่มจังหวัด หรือ cluster แล้ว เราก็แยกเอา รายจังหวัดต่าง ๆ ออกมาด้วย เพื่อจะดูว่าจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านแหล่งท่องเที่ยวมีเรื่องประเพณี วัฒนธรรมและสินค้าทางการท่องเที่ยวมากน้อยต่างกันอย่างไร และมีคนเข้าไปมากน้อยอย่างไร ถ้าท่าน ดูตัว L ตัว M แล้วตัว H

L ก็คือ Low

M ก็คือ Middle

H ก็คือ High

จังหวัดที่อยู่ในวงของ H นั้นเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวเข้าไปค่อนข้างสูง และก็หลายกลุ่ม นั้นจะค่อย ๆ ก้าวไปสู่ในระดับที่เป็นระดับโลก หรือ world class ได้ เราจะได้รู้ว่ามันคือ กลุ่มจังหวัดที่มี ศักยภาพแต่ว่ามีคนเข้าไปมาก สิ่งที่ต้องการก็คือ การพัฒนาในอีกระดับหนึ่งเพื่อให้เขาก้าวไปสู่กลุ่มที่ ผู้คนเดินทางไปได้โดยสะดวก สามารถเข้าถึงการประชาสัมพันธ์ในพื้นที่นั้นได้โดยง่าย นั่นเป็นกลุ่มที่เรา ต้องการจะก้าวจังหวัดจาก M ไปสู่ H ส่วนจังหวัดที่มาจาก L ก็คือ กลุ่มที่จังหวัดที่มีของดีที่เดียว แต่ว่า คนไม่รู้จัก แล้วคนก็ไม่ค่อยได้เข้าไป ยกตัวอย่างให้ดู สมุทรสาคร พิจิตร อุทัยธานี น่าน พัทลุง ถ้าไป สืบหาจริง ๆ แล้วจะพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่พอสมควร แต่ว่าโอกาสในการประชาสัมพันธ์ โอกาสในการเข้าไปถึงนั้นยังน้อย

ภาพสไลด์ถัดไปเป็นภาพที่หลายท่านคงจะคุ้นเคยอยู่แล้วก็คือ ปีที่แล้วเรามีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา ๑๔.๕ ล้านคน ได้รายได้เข้ามา ๑๒ พันล้านเหรียญ ภาพถัดไป นั้นเป็นภาพการไปขายที่ ITB ที่เมืองเบอร์ลิน เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา จากรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งรายงานเข้าไปที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เราไปอยู่ที่นั่นประมาณไม่ถึงอาทิตย์ แต่ว่าเราสามารถที่จะได้รับทราบข้อมูลว่า มีการขายได้ประมาณเกือบ ๓ หมื่นล้าน ในสัปดาห์เดียว กิจกรรมที่กำลังจะเข้ามาถึงในเดือนนี้ก็คือ ในสิ้นสัปดาห์นี้จะเริ่มมีการเดินทางออกไปเพื่อจะไปอยู่ในพื้นที่การแข่งขันค้าขายที่เรียกว่า WTM ที่ลอนดอน นั่นก็จะเป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่จะใหญ่มากจะเป็นช่วงที่ถ้าขายได้ดี ก็แปลว่าจะครอบคลุมพื้นที่ของความหวังใจของเราไปได้จนถึงกลางปีหน้า ในช่วงของการที่รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีส่งเสริมการลงทุนทั้งปีและปีหน้านั้น ฝ่ายด้านการท่องเที่ยวได้จัดกับกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผู้ดูแลคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI เพื่อจะทำแผนในเรื่องของการลงทุนในด้านการท่องเที่ยวให้มากขึ้น งานในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนนั้นจะต้องทำควบคู่กันไปเพราะถ้าเราจะขายเฉพาะเรื่องการตลาด เราต้องการจะให้คนเดินทางเข้ามาเที่ยวประเทศไทยเลย ๆ นั้นอาจจะไม่พอ เพราะในขณะที่ภาวะการเดินทางของโลกถูกกระทบด้วยเรื่องของราคาน้ำมันก็ดี เรื่องการประกันการเดินทางก็ดี รวมไปถึงเรื่องเศรษฐกิจที่เกิดจากสหรัฐอเมริกา นั้นทำให้ตลาดกำลังซื้อจำนวนไม่น้อยเกิดมีภาวะที่จะต้องทบทวนเรื่องการเดินทางของเขา แต่เรายังเชื่อว่าการเดินทางระยะไกล ๆ แม้จะหายไป แต่การเดินทางที่เน้นเชิงคุณภาพ การเดินทางที่มาจากกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ใกล้ ๆ ระยะเส้นทางบินที่ไม่ไกลนัก ยังเป็นโอกาสที่ดีมาก เพราะฉะนั้นตลาดอย่างในช่วงประมาณ ๖ - ๘ ชั่วโมงบินยังอยู่ในเกณฑ์ที่น่าจะไปได้ดี เช่น ตะวันออกกลาง อินเดีย จีน หรือตลาดที่อยู่ใกล้ แล้วเราพบว่าเข้ามาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มแรก ๆ ของประเทศไทยก็คือ ตลาดในอาเซียน เวลานี้เฉพาะมาเลเซียมาเมืองไทยเกือบล้านห้าคน เกาหลี จีน เหล่านี้ก็ตลาดขึ้น ตัวเลขเป็นหลักล้านแล้วทั้งสิ้น ตลาดที่น่าสนใจอีกตลาดหนึ่งคือ อินโดนีเซีย คน ๒๔๐ ล้านคนอยู่ที่นั่น เขาคนที่มีความศักยภาพแค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเขาที่สามารถเดินทางเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ได้ นั่น ก็เกือบ ๒๐ ล้านคน แล้วถ้าหากเขาเป็นประเภทระดับสูงที่สุด ๑ เปอร์เซ็นต์ของเขา ที่รวยที่สุดของเขา รวยมาก ๆ ก็สองล้านสี่เท่ากับประชากรเกินครึ่งเกาะของสิงคโปร์แล้ว

ในเรื่องของกลุ่มจังหวัด หรือ cluster เมื่อสักครู่เราพูดถึงการดึงนักท่องเที่ยวเข้ามาเวลานี้สิ่งที่ผมได้ทำคือ ลงนามเรื่องเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อจะพัฒนาต่อก็คือว่า เราไปสำรวจพบว่ามีย่านนักท่องเที่ยวผ่านเข้ามาที่สุวรรณภูมิ สนามบินเดียว ในปีที่แล้วมาโดยไม่ได้ตั้งใจมาประเทศไทยไม่ได้มาเที่ยวเมืองไทย แต่มาถึงเมืองไทยแล้วเพื่อจะรอเปลี่ยนเครื่องแล้วจะไปเที่ยวที่อื่นต่อ จำนวน ๓ ล้านคน ที่นั่งคอยเครื่องบินกันอยู่ที่สนามบินสุวรรณภูมิ เฉพาะปีนี้ปีเดียวล้านกว่าคนเข้าไปแล้ว

เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง เราเคยทำโครงการแบบนี้มาแล้ว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเคยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ของทั้งสนามบินและสายการบิน เพื่อจะนำให้คนที่มาแวะเปลี่ยนเครื่องบินที่กรุงเทพมหานคร สมัยที่ยังเป็นสนามบินดอนเมือง เข้าเมืองมาเที่ยวที่กรุงเทพฯ แต่ตอนนั้นยังได้ปริมาณไม่มากนัก เพราะฉะนั้นเราก็กำลังปรับปรุงการขายบริการท่องเที่ยวแบบครบวงจรที่เหมาะสม หรือ Package แต่การที่จะให้เขาเข้ามาได้โดยไม่ต้องใช้วีซ่านั้นจะต้องขอมติคณะรัฐมนตรีเพื่อทำให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาทุกเรื่อง นี่ได้ประสานงานในระดับเจ้าหน้าที่กับผู้บัญชาการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อจะเห็นพ้องในทิศทาง ซึ่งทุกคนเห็นด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นในไม่ช้านี้เราก็จะเห็นเราจะได้ไม่เสียโอกาสของคนอีก ๓ ล้านคนที่เข้ามาเติม เขาเข้ามาไม่แวะฝั่งคืนจะอยู่ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมงเพียง ๑๒ ชั่วโมงก็เกินพอแล้ว เรามีบริการท่องเที่ยวแบบครบวงจรที่เหมาะสม หรือ Package หลากหลายให้เขาสามารถไปเที่ยวได้ จะรอบสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สามารถที่จะพาเขาไปเที่ยวได้ รวมถึงอยุธยาด้วย การคิดไฟฟ้าในแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อจะทำให้การท่องเที่ยวในยามค่ำคืนของบ้านเราไม่ได้จบลงเพียงไปทานข้าวเย็น แต่ว่าทำให้สามารถที่จะพาเขาเที่ยวได้ ท่านไปที่ปารีสตอนกลางคืน ดึก ๆ ท่านก็ยังสามารถไปล่องเรือแล้วก็ดูเมืองของเขา ตัวอย่างแบบนี้รัฐบาลก็ได้ดำเนินการไว้ นั่นเป็นเรื่องการตลาด เพราะฉะนั้นการตลาดที่มองก็คือ ในตลาดระยะไกล อเมริกา หรือจากประเทศที่ห่างไกล ซึ่งบางทีเราไม่ค่อยเห็นหน้าเขา ปัจจุบันนี้เขาเริ่มมาตั้งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อย่างเช่น อเมริกาได้ แอฟริกาได้ พวกนี้เดินทางมาแล้วใช้จ่ายมาก แต่การจะเข้าถึงเขาด้วยการไปทำการส่งเสริมการขาย ตลาดที่ดีที่สุดและถูกที่สุด คู่ค้าที่ดีที่สุด เห็นจะเป็นทางเลือกการซื้อ – ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ตเป็นการซื้อ – ขาย ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแล้วเวลานี้ในด้านการท่องเที่ยว ส่วนในตลาดระยะกลางเป็นเรื่องที่เราจะต้องพยายามขยับขยายให้มีตัวแทนของเรา จะเป็นการเปิดสำนักงานตัวแทนของ ททท. หรือเป็นการช่วยส่งเสริมให้กระทรวงการต่างประเทศแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศต่าง ๆ เพื่อทำให้คนเหล่านั้นเดินทางเข้ามาประเทศไทยได้ง่ายขึ้น ดังที่ผมเรียนไปแล้วว่ามาจากตะวันออกกลาง อินเดีย ยูเครน รัสเซีย จีน แล้วก็ตลาดระยะไกลที่เราไม่ได้ดูแลเฉพาะการเดินทางด้านทางอากาศเท่านั้น แต่การเดินทางทางบกจะสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ปัจจุบันการเดินทางบกที่ทำให้นักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย สิงคโปร์ จีน รวมไปถึงเวียดนาม ก็เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นเรื่อย ๆ ขณะนี้ลาวติดเป็นหนึ่งในสิบอันดับแรก (Top Ten) ของคนที่เข้ามาในประเทศไทย อาจจะไม่ใช่คนที่ใช้จ่ายสูงที่สุด แต่ว่านั่นคือการค่อยทำให้เส้นทางเหล่านี้เปิดมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วทำให้คนอื่น ๆ เดินทางเข้ามาจากที่อื่น ๆ ของโลกนั้น เราารู้สึกว่ามาในจุดหมายปลายทางเดียว แต่เขาได้หลายประเทศ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของการมองในเชิงการตลาด (Marketing)

ในเรื่องของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เราจำเป็นจะต้องบอกว่าเราต้องค้นก่อนว่าเรามีความได้เปรียบในเรื่องอะไรบ้าง ในที่ใด เพื่อจะได้บอกกับนักลงทุนว่าคุณมาลงทุนด้านการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันนี้คุณจะไปลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมและอื่น ๆ นั้น จะต้องเจอประเด็นต่าง ๆ อยู่พอสมควร ไม่ใช่ทำไม่ได้ ทำได้ แต่ว่าในแง่ของการท่องเที่ยวนั้น ในเมื่อประกาศชัดเจนอยู่แล้วว่านโยบายด้านการท่องเที่ยวคือ การท่องเที่ยวอย่างคุณภาพและยั่งยืน เคารพสิ่งแวดล้อม เคารพวัฒนธรรม นั้นเป็นเป้าหมาย แล้วทุกคนก็เห็นพ้อง ท้องถิ่นทุกแห่งพอใจที่จะให้เกิดการพัฒนาแบบนี้

เริ่มกันในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ ถ้าหากว่าเราได้ไปเอาการบ้านเก่าที่หลายฝ่ายได้ทำเอาไว้แล้ว เรามาพัฒนาแล้วเป็นของที่เราจะค่อย ๆ หยิบยก นี้ไม่ใช่เป็นการไปบอกกับนักท่องเที่ยวดังประเทศ แต่เป็นเรื่องการบอกกับนักท่องเที่ยวยุคใหม่ในประเทศไทย นักลงทุนในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ เพื่อให้เขาเห็นว่าที่นี่มีอะไร เราก็จะค่อย ๆ ทำให้เขาได้ความรู้สึกว่า คำว่า “ถิ่นฟ้าลานนาเมืองเหนือ” นั้น จะทำให้เขาเข้าใจได้ง่ายขึ้น แทนที่จะไปหวังให้เขาจำได้ว่าความแตกต่างระหว่างลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ นั้นต่างกันอย่างไร ผมคิดว่าให้เขาจำในภาพรวม ถามว่าในพื้นที่นั้นมีความชัดเจนเรื่องของศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ของเหล่านี้ไปถึงเรื่องการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ที่พื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ของทุกคนโดยไม่ต้องบอกว่าเรื่องท่องเที่ยว เขาก็ต้องการจะอนุรักษ์อยู่แล้ว การอนุรักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลาย การใช้ประโยชน์จากเรื่องของศิลปวัฒนธรรมและงานประเพณีต่าง ๆ ความเป็นธรรมชาติของภูเขา แล้วก็ลำธาร แม่น้ำ ทำให้เกิดการล่องแก่ง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้มากมาย นั่นเป็นสิ่งที่เรากำลังบอกให้เขาเห็นว่า ถ้าอย่างนั้นจะไปลงทุนในพื้นที่ล้านนาได้หรือไม่ แล้วนั่นคือสิ่งที่วันนี้พรุ่งนี้ ผมกับตัวแทนภาคเอกชนจำนวนหนึ่งจะไปพบกับท่านเลขาธิการคณะกรรมการการลงทุน หรือ BOI เพื่อจะหยิบของพวกนี้จับต้องคุยกันต่อเพื่อให้แผนการส่งเสริมการลงทุน ไม่ได้มองว่าเพียงเป็นเขต ๑ เขต ๒ หรือเขต ๓ แต่ให้มองเห็นว่า ถ้ากิจกรรมที่เน้นในเรื่องของการพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน น่าจะเป็นอีก screen หนึ่งที่ BOI สามารถที่จะประกาศออกมาได้ ถัดไปเป็นเรื่องของการไปดูในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง หรือบางทีเราก็เรียกภาคกลางตอนบน ประเทศไทยมีความสามารถในการแบ่งประเทศไทยหลายวิธี จนกระทั่งไม่มีใครจำได้ว่าเราแบ่งอะไร ว่าอะไร ผมคิดว่าในที่สุดแล้วคงจะให้เขาจำในลักษณะที่ว่า เป็นสถานที่รุ่งเรือง เมืองมรดก จะเป็นสุโขทัย พิษณุโลก กำแพงเพชร เหล่านี้เป็นเมืองที่มีโบราณสถานที่คุณรู้จักแล้วหลายแห่งก็เป็นมรดกโลก คนรู้จักได้ดี เน้นก็คือว่าถ้าเข้าไปตรงนั้นจะต้องเข้าใจในเรื่องของความเก่าแก่ของสถานที่ ฉะนั้นจะพัฒนาอะไรก็ขอให้เน้นย้ำในเรื่องว่าไม่ได้เห็นเฉพาะในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม แต่ยังมีเรื่องของสถานที่ที่สำคัญ ๆ อยู่มาก ในพื้นที่ที่แม้กระทั่งคนไทยจำนวนหนึ่งก็ยังไม่ทราบว่าชื่อจังหวัดเหล่านี้เคยอยู่ในปฏิทินของการท่องเที่ยวของตัวเองว่ามีอะไรนำไป เรื่องแบบนี้เราก็พัฒนาขึ้นมา

พื้นที่ถัดไปเป็นพื้นที่ที่อยู่เข้ามาในพื้นที่ภาคกลาง ตั้งแต่นครสวรรค์ แม่น้ำเจ้าพระยา เริ่มไหลลงมาจนกระทั่งจะไปออกปากอ่าวก็รวมกันอยู่ตรงนี้ เป็นพื้นที่ที่เราบอกว่าเป็นอารยะธรรม ลุ่มน้ำเจ้าพระยา และนั่นจะเป็นสิ่งที่จะได้ประโยชน์มากที่เราจะได้ใช้ความมีเสน่ห์ของกลุ่มน้ำไทย ในภาคกลาง คนไทยเราอยู่ในพื้นที่แถบนี้มาเป็นระยะเวลาช้านาน การอยู่แบบขกขย การเกษตรกรรม ทำเรื่องของประมงน้ำจืด หรือแม้กระทั่งการขึ้นล่องตามลำแม่น้ำสำคัญ ๆ แถบนี้ก็เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความน่าสนใจ หมู่บ้านริมน้ำ หรือตลาดน้ำก็เกิดในพื้นที่แถบนี้มาเป็นระยะเวลาหลายร้อยปี เพราะฉะนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผมจะได้ร่วมมือกับกรมขนส่งทางน้ำ กระทรวงคมนาคม ในการที่จะให้พื้นที่ในพื้นที่ภาคกลางนั้นเป็นอารยะธรรมภายในสายน้ำ ความปลอดภัยในการเดินทางทางน้ำ ความน่าสนใจ เสน่ห์การเดินทางได้ทั้งกลางวัน กลางคืน ในยามรุ่งเช้าได้ไปดูการใส่บาตรพระตอนเช้าของเหล่านี้เป็นสิ่งที่ชาวต่างประเทศถือว่า คุณจะบินไปไกลเพียงใด คุณก็ไม่เคยเจอของแบบนี้ คุณต้องมาที่นี่เท่านั้น ถึงจะสามารถมาได้

สำหรับในพื้นที่อีสาน ปีนี้ผมเพิ่งไปประกาศแผนของการส่งเสริมท่องเที่ยวอีสาน ๓ ปี ช้อนที่โคราช อีสานเป็นพื้นที่ใหญ่ จำเป็นต้องทำให้มีบุคลิกการค้นหาเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ของอีสานออกมา พื้นที่ตรงนี้เป็นอีสานได้ แคนดำนานอีสานใต้ที่จะไปเน้นในเรื่องของ (๑) เรื่องเล่า (๒) ความเกี่ยวกับข้องกับเส้นทางอารยะธรรมขอม คนไทยบางที่ยังไม่เคยไปอีสาน แล้วไม่รู้ว่าความแตกต่างเป็นอย่างไร ฉะนั้นเราก็ช่วยหยิบจับให้ เส้นถนนมิตรภาพนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนที่วิ่งตามถนนสายนี้ก็จะบอกว่าพื้นที่ค่อนข้างเรียบ แต่ว่ามีเรื่องเล่าตำนานต่าง ๆ ตลอดทาง ในพื้นที่นี้ประเพณีแห่งเทียนไม่ว่าจะที่อุบลราชธานี นครราชสีมา และอีกหลายจังหวัด เพราะในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่างเป็นที่ที่มีวัดวาอาราม สำนักสงฆ์ แล้วก็เป็นที่ที่พระปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เป็นที่เคารพนับถือ เป็นเส้นทางศรัทธา ที่นี่จะมีอะไรให้คนไปดูได้มาก อารยะธรรมขอม หรือการพัฒนาในพื้นที่แถวเขาใหญ่ที่ทำให้มีการท่องเที่ยวเชิงต้นตื้น สนุกสนาน ภาพข้างล่างนั้นเป็นภาพน้ำตกลงรูที่จังหวัดอุบลราชธานี นั่นก็เป็นอีกสถานที่หนึ่ง แต่ก็มีคนไปเห็นไม่บ่อยนัก ในพื้นที่ของอีสานกลางนั้น ตัวโลโก้ของเขา ก็จะเป็นแคนอีสานร้อย อีสานเหนือ จะสังเกตว่าจะมีตราของบ้านเชียง แล้วก็มีเรื่องของไคโนเสาร์ เพราะแถบนั้นไม่ว่าจะเป็นกาฬสินธุ์ หนองบัวลำภู หรือขอนแก่นนั้นก็จะมีประเด็นในเรื่องของการท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดีอยู่พอสมควร คนที่ไปแถวนั้นจะได้ยินเสียงแคน จะทานอาหารรสจัด แล้วเขากลับมา เขารู้สึกว่ามีเอกลักษณ์ เพราะฉะนั้นการลงทุนในพื้นที่แถบนั้นไม่ได้แปลว่าจะต้องไปทำเรื่องไคโนเสาร์อย่างเดียว แต่กำลังบอกว่าเมื่อเขาไปแล้วเขารู้สึกว่าการไปลงทุนของเขาที่นั่น เขากำลังบอกตัวเองว่านี่ไม่ใช่เพียงไปต่างจังหวัด แต่นี่กำลังไปที่เมืองหลวงของความมีโคเค้นเอกลักษณ์ของเรื่องบางเรื่องในประเทศไทย เขาจะได้มั่นใจในเรื่องการลงทุนของเขา นั่นเป็นภาพสะพาน น้ำตก คือพุดง่าย ๆ ถ้าพุดถึงอีสาน คนบางที่ยังนึกไม่ออกว่ามีอะไร

ในส่วนของภาคตะวันออกของเรามีสี่สันตะวันออก เจตนาที่ต้องการทำให้เกิดพัฒนาพื้นที่ริมชายฝั่งทะเลที่มีบุคลิกเฉพาะของเขาไปในบางพื้นที่ อย่างเช่นที่ชลบุรี ระยอง แต่หากว่าเป็นจันทบุรี ตราด เขาอาจมีความต้องการที่จะพัฒนาที่มีบุคลิกแตกต่างไปอีกเล็กน้อยที่จะมีความสงบมากขึ้น ทำให้เวลาเราบอกแผนกับผู้ลงทุน เขาจะได้นึกออกว่าถ้าเขาต้องการจะทำเจ็ดสกี เขาจะเห็นว่านี่เป็นพื้นที่ที่เราคิดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าสนใจที่จะให้เขาไปดูแลในเรื่องเหล่านี้ได้ ในพื้นที่ตรงนั้นก็จะเป็นพื้นที่ที่เราเรียกว่า แคนฝั่งทะเลวัง ก็จะเห็นว่าเป็นพื้นที่แคบ ๆ ของประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอยู่อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นความหลากหลายทางชีวภาพที่อยู่ในทะเล บนผิวน้ำ ชายหาด พอหลังถนนเพชรเกษมเข้ามาแล้วก็ยังเป็นอุทยานแห่งชาติ มีชุมชนต่าง ๆ ที่อยู่กันมาเป็นหลายร้อยปี แล้วก็พื้นที่อนุรักษ์ด้านสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นของเหล่านี้ก็เป็นอีกที่หนึ่งที่เราเพิ่งได้เอาช่างภาพ นักข่าวไปถ่ายภาพที่เป็นภาพเคลื่อนไหว ไปถ่ายความต่อเนื่องของชายหาดที่ต่อเนื่องกันมาเป็นหลายร้อยกิโลเมตร ตั้งแต่ออกจากกรุงเทพฯ เป็นต้นไป เพื่อจะนำภาพเหล่านั้นมาตัดต่อ แล้วก็จะมีโอกาสไปฉายที่ลอนดอน เพื่อทำให้บรรดานักลงทุนในระดับนานาชาตินั้นมองมาก่อนพื้นที่ตรงนี้เคยถูกเรียกในรัฐบาลในอดีตว่า จะทำพัฒนาให้เป็นโครงการ “ไทยแลนด์วีเรียรา” แต่เราเห็นว่า “ไทยแลนด์วีเรียรา” ในที่สุดแล้วไม่มีความเป็นเจ้าของแนวคิดของตนเอง ก็หยิบกลับมาเพื่อให้กลายเป็นสิ่งที่เราสามารถบอกกับผู้คนได้ว่า นั่นเป็นที่ที่เราต้องการจะพัฒนาในด้านการท่องเที่ยว ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้ามาสัมผัสในเรื่องความหลากหลาย ความงดงาม ความเจียบ ความสงบของชายหาด

ในพื้นที่ภาคใต้บ้าง พูดถึงเรื่องมนต์ใต้เสน่ห์เมือง นั่นก็เป็นชื่อที่จริง ๆ แล้วยังปรับปรุงได้ แต่ในหลักการก็คือทำให้คนไทยได้เห็นว่า การจะไปเที่ยว แทนที่จะจำชื่อจังหวัดเพราะในที่สุดแล้ว การส่งเสริมการขายในแต่ละจังหวัดแข่งกันเอง ผมเคยพูดในหลายเวทีว่า เทศกาลกินหอย ควบคู่ตกปลา ก็จะไหลขึ้น สารพัดจังหวัดที่คิดทะเลเล็กต่างคนต่างทำ ไม่มีใครจำอะไรใครได้ คนเที่ยวก็จำไม่ได้ คนจัดเองก็ยุ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในที่สุดมาจัดให้รวมกัน ในแง่การลงทุนทางด้านการท่องเที่ยว เวลาไปอธิบายกับต่างประเทศที่ไม่ใช่เป็นเรื่องการตลาด เพราะการตลาดมักจะรู้จักหา ชื่อหาจดจำได้ง่ายกว่า ชื่อเมืองจำได้ง่ายกว่า เขาจำชื่อพัทธา ภูเก็ต ได้ง่ายกว่า เรื่องนั้นเป็นเรื่องการตลาด เราไม่แนะนำให้เขาทำต่อไป แต่ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนทางด้านการท่องเที่ยวทำให้เขาเห็นว่า เขาไม่ได้กำลังมาเพื่อจะมามองเห็นพื้นที่จุดแคบ ๆ จุดใดจุดหนึ่งเหมือนที่นักท่องเที่ยวมอง แต่เขามองเห็นโอกาสในเรื่องการลงทุนของเขา นั่นเป็นวิธีมองจากมุมของด้านการตลาด มุมของด้านการลงทุน

คราวนี้มองในแง่ของไทยเที่ยวไทย เมื่อสักครู่ผมเล่าไปแล้วว่าในแง่ตลาดต่างประเทศ ตลาดระยะไกล เราใช้อินเตอร์เน็ตมากขึ้น ตลาดระยะกลาง เราพยายามที่จะดูแลในเรื่องการที่จะมีตัวแทนของเราไปปรากฏตัว แล้วก็ค้นหานักท่องเที่ยวระดับสูงเข้ามาประเทศไทยมากขึ้น ประเทศในแถบอาเซียนที่สามารถเดินทางได้ใกล้ ๆ เราไม่มองเฉพาะในเรื่องของการเดินทางทางอากาศ แต่เรามองในเรื่องทางน้ำ เช่น เวียดนาม เดียวนี้มาเมืองไทย โดยทางน้ำก็มากขึ้นเรื่อย ๆ มาโดยทางบกอย่างที่ผมเล่าไปแล้ว สายทาง R3A เข้ามาแล้ว R3B กำลังตามเข้ามาจากภาคเหนือ ล่องแม่น้ำโขงเข้ามาจากตอนบนของประเทศ หรือว่าจะเดินเรือเข้ามาจากทางเวียดนามผ่านกัมพูชาเข้ามา หรือเข้ามาทางภูเก็ต หรือแม้กระทั่งอ่าวไทย รวมทั้งถนนที่เข้ามาจากทางมาเลเซียด้วย

ส่วนตลาดภายในประเทศซึ่งเป็นตลาดต้องถือว่าหวังพึ่งมากที่สุด ปีที่แล้ว ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท มาเที่ยวในประเทศไทย โดยคนไทยด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นการกระตุ้นให้คนไทยเที่ยวไทยนั้น ขณะนี้มีปริมาณเงินตราใช้จ่ายหมุนเวียนเกินครึ่งหนึ่งของเงินตราที่นำเข้าจากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการที่หวังตลาดภายในประเทศจึงมีการหวังที่มีเหตุมีผล ฉะนั้นในเรื่องการท่องเที่ยว การเดินทางโดยรถยนต์เอาเข้าจริง ๆ แล้วกระจายรายได้ได้ดีดีกว่าการเดินทางด้วยวิธีอื่น ๆ เพราะเขาจอดตามที่ต่าง ๆ แล้วก็ใช้จ่ายเงิน ชุมชนได้โอกาส แต่ถ้าหากเป็นเรื่องของการบินทำเรือ ก็แปลว่าคนที่จะได้ก่อนก็คือกลุ่มที่อยู่ตรงใกล้กับท่า จะทำอากาศยาน ทำเรือ แล้วก็ค่อย ๆ กระจายพื้นที่ออกไป รถไฟก็จะได้จุดที่รถไฟจอด แต่ถ้าเป็นรถยนต์นั้น ตรงที่ใดก็ได้ เพราะฉะนั้นคนไทยจึงเป็นกลุ่มตลาดที่ดีมาก เวลานี้สำหรับกลุ่มคนไทยที่เรากำลังทำเป็นกลุ่มเป้าหมาย อย่างเวลานี้ผมได้ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเครือข่ายต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อจะดึงเอากลุ่มเป้าหมายเพราะว่าเมื่อก่อนคำว่า “ท่องเที่ยวในประเทศไทย” มักจะพูดถึงวัยรุ่น แล้วก็พึ่งอยู่ตรงนั้นตอนหลัง ๆ ก็มีการพัฒนาเป็นกลุ่ม ๆ เป้าหมายขึ้นมา ผมขออนุญาตเล่าให้ฟังสัก ๑๒ กลุ่มเป้าหมายที่ได้ตั้งใจเอาไว้ แล้วก็ได้เริ่มทำไปแล้ว กลุ่มแรกสุดก็คือ เรื่องการท่องเที่ยวกับผู้สูงอายุ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แล้วก็คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ประกาศให้เห็นแล้วว่าประเทศกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่เตรียมพร้อมให้ดีในเรื่องการท่องเที่ยว ตลาดโลกก็เช่นเดียว ตลาดผู้สูงอายุกำลังโตขึ้นอย่างมาก เราต้องเตรียมแล้วในเรื่องของการจัดเส้นทาง การหาสถานที่ การดูแลในเรื่องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่เข้าถึงกลุ่มผู้สูงอายุ เพราะฉะนั้นการพาผู้สูงอายุเที่ยวจึงเป็นกลุ่มแรก เราต้องการจะให้คนไทยได้พาปู่ ย่า ตา ยาย ออกมาเที่ยว ส่วนกลุ่มที่ ๒ ใช้การลงทุนชนิดคล้ายคลึงกัน ผู้พิการ ในประเทศไทยมีคนพิการเป็นล้านคน ปรากฏว่ากลุ่มคนพิการและผู้สูงอายุในอเมริกานั้นมีกำลังซื้อสูงมากและเขาก็มีความสามารถในการเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ในอังกฤษก็มีตัวเลขให้เห็นว่าเป็นหลายหมื่นล้านบาท

เมื่อเทียบออกมาต่อปีว่าคนของเขาใช้จ่ายในเรื่องการท่องเที่ยวในกลุ่มของผู้สูงอายุและคนพิการ นั้น ๒ กลุ่มแล้ว กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มท่องเที่ยวเกี่ยวกับเด็ก ใช้บุคลิกลักษณะที่แตกต่างไป เด็กก็มีตั้งแต่เด็กเล็ก แล้วก็เด็กโต เด็กโตก็อดทน แต่ว่าเด็กนั้นจำเป็นจะต้องดูแลในเรื่องการท่องเที่ยวที่ทำให้พวกคุณพ่อคุณแม่มีมือใหม่ทั้งหลายมีความรู้สึก ถ้าไปแล้ว ลูกหลานเขาไม่ทรมานมาก เขาจะก่อให้เกิดการวางแผนในเรื่องการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น นั่นเป็นเรื่องกลุ่มเชิงอายุ ถัดไปกลุ่มที่เราแทบจะไม่เคยทำมาก่อน กลุ่มคนท้อง ถ้าเราสามารถนำเขาออกเที่ยวได้ ไม่แปลว่าต้องบังคับเขาเที่ยวเพราะเขารู้อยู่แล้วว่าคุณแม่หลังคลอดใหม่ ๆ จะต้องอยู่ไฟ แล้วเขาก็ต้องอยู่กับลูกของเขา อยู่เป็นระยะเวลานานมากเมื่อลูกเล็ก ๆ แต่ว่าเราพบว่ายังมีอีกหลายที่ที่เราสามารถคิดตลาดใหม่ ๆ เข้ามาให้คนไทยเที่ยวไทย ไทยเที่ยวไทยในอดีตเรามากจะนึกถึงประเภท จิ้งฉับทัวร์ ขับรถไปเที่ยว แต่ว่าต่อไปนี้เราอาจจะต้องอารมณ์ของเขาในการเที่ยวได้ชัดขึ้น จากกลุ่มต่าง ๆ ที่เขามีกิจกรรมในช่วงชีวิตของเขา เที่ยวประเภทบินไปบินกลับแล้วขับรถเที่ยว ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันนี้การที่สายการบินในประเทศไทยมีบริการมากขึ้นกว่าในอดีต แล้วก็ใช้เวลาในการบินไม่นานนัก เมื่อก่อนถ้าให้คนขับรถไป ๔ ชั่วโมงเพื่อจะไปเที่ยว เขาก็บอกว่าเหนื่อยเหมือนกัน ขากลับอีก ๔ ชั่วโมง ถ้าบินไปใช้เวลาประมาณ ๔๕ นาที ๕๐ นาที แล้วก็เช่ารถที่นั่น ของพวกนี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้คนชั้นกลาง คนต่าง ๆ ออกมาเที่ยวให้มากขึ้น เรากำลังจัดให้กิจกรรมเรื่องการประชุมของสมาคมตระกูลแซ่ ๖๔ สมาคมของคนจีนในประเทศไทย ออกมาเที่ยวด้วยกัน นั่นก็เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ ผมคงไม่โล้ครบทั้ง ๑๒ กลุ่ม แต่ว่าความหมายก็คือ พยายามคิดอะไรให้สร้างสรรค์ แล้วก็หาทางจับมือใครต่อใครเพื่อทำให้เกิดความสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวและเป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ไปท่องเที่ยวเพื่อให้รู้จักประเทศไทย รักประเทศไทยมากขึ้น แทนที่จะนึกว่าวันหนึ่งถ้ามีโอกาส ต้องการไปเที่ยวประเทศโน้นประเทศนี้ แต่ต้องการให้วันหนึ่งเขาคิดว่า ถ้ามีโอกาสต้องการจะไปเห็นที่ตรงนั้นตรงนี้ของบ้านเรา เพราะอะไร ๆ เขาก็เห็นกันมาแล้ว อย่างนี้ทำให้การท่องเที่ยวภายในประเทศมีทั้งมิติทางด้านมูลค่าและมิติทางด้านคุณค่า

ขออนุญาตปิดท้ายด้วยอย่างนี้ เรื่องการท่องเที่ยวของบ้านเรานั้น ผมยังเชื่อมั่นว่า ศักยภาพเราดี ความสามารถในการบริการเราดี คุณภาพและความคุ้มค่าต่อราคาของเราเป็นเยี่ยม เราเพิ่งได้รับรางวัลจากสารพัดนิตยสาร สารพัดผู้อ่านจากทั่วโลกยืนยันว่าเราเป็นที่ที่เที่ยวคุณภาพ เป็นที่เที่ยวที่คุ้มค่า เป็นที่เที่ยวที่น่าเที่ยวที่สุดของทวีป เป็นที่ที่น่าเที่ยวที่สุดของโลก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ ขึ้นอยู่กับกำลังใจ ถ้ากำลังใจหมด เราก็จะบอกว่านั้นเราก็จะมานั่งกอดเข่าเจ้าจุก พูดยกันถึงเรื่องความเสียหาย ตัวเลขหล่นไปเท่านั้นเท่านั้น ปีหน้าจะขึ้นหรือไม่ ผมกล่าวมาให้ตอนต้นเพื่อจะให้เห็นว่าสถิติบอกอยู่แล้ว เพราะเราทำคะแนนสะสมมาในปีนี้ มาจนถึงวันนี้เรายังบวก ๓.๔๕ เปอร์เซ็นต์ กำลังใจ

เราต้องดี เราจะไปช่วยกันคิด เราจะไม่ปล่อยให้ภาครัฐเป็นคนเดียวที่คิดว่าการคิดสร้างสรรค์ในเรื่องโปรแกรมไม่ได้มาจากภาครัฐเท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วการตลาดที่ทำร่วมกับทุก ๆ ฝ่าย อย่างสร้างสรรค์ ทำร่วมกับลูกค้าของเราในต่างประเทศ ร่วมกับลูกค้าของเราในประเทศ ผู้ประกอบการในประเทศ ร่วมกับชุมชนในประเทศ เหล่านี้เราจะพบว่าเดี๋ยวจะมีแผนออกมาเป็นร้อยเป็นพันแผน เฉพาะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปีหนึ่ง ๆ ก็ผลิตแผนด้านการตลาดออกมาประมาณ ๒,๒๐๐ แผน ท่านก็เห็นว่ามียุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวออกมาสู่สื่อตลอดเวลา นั่นหมายความว่าเราต้องการจะเห็นแผนที่ส่งเข้ามาจากผู้คนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก ขอขอบคุณคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร จัดให้มีเวทีที่ทำให้ผู้บริหารระดับสูง ผู้มีความรู้ความสามารถในเครือข่ายต่าง ๆ มาร่วมกันในวันนี้ แล้วผมเชื่อว่าถ้าเราได้เห็นสถิติในวันนี้แล้ว เราก็จะรู้ว่ายังไม่ช้าที่จะรีบผลักดันต่อ ขณะนี้เราอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวหรือ High season ผมเชื่อว่าตัวเลขของ High season ในปีนี้จะยังไม่ถึงขนาดเสียหายมาก แต่เราจะต้องช่วยกันคิดช่วยกันทำเพื่อทำแผนการตลาดในปีหน้า ผ่านการพัฒนาในปีหน้านั้นมีพลังมากยิ่งขึ้น ปีนี้เป็นปีแรก ที่ผมเคยได้เห็นหนังสือพิมพ์ที่ผู้หลักผู้ใหญ่ในแวดวงการเมือง ผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองนั้นพูดถึงเรื่องการท่องเที่ยวกันอย่างเต็มปากเต็มคำ เมื่อก่อนไม่พูดถึง เมื่อก่อนพูดถึงห่วงส่งออก ห่วงเรื่องการจ้างงาน ห่วงเรื่องอะไรต่าง ๆ แต่ปัจจุบันนี้ ทุกคนห่วงเรื่องการท่องเที่ยว และผมคิดว่าความห่วงนั้นเป็นประโยชน์ที่จะทำให้เราดึงเอาความห่วงนั้นมาช่วยเป็นแรงสนับสนุนให้งานด้านการท่องเที่ยวที่พวกเรารักนั้นเดินหน้าไปได้อย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน ขอขอบคุณ

การบรรยาย

เรื่อง “ไทยเที่ยวไทยหัวใจเดียวกันกับบทบาทของกระทรวงคมนาคม”

โดย

นายวราวุธ ศิลปอาชา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ค्वีนส์ปาร์ก กรุงเทพมหานคร

เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ท่านรองประธาน ท่านคณะกรรมการ ท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่านผู้แทนจากส่วนราชการและท่านผู้แทนจากสมาคมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศ ในวันนี้ ต้องเรียนว่าขึ้นมาพูดหลังจากท่านรัฐมนตรีวิระศักดิ์ เสียเปรียบหลายเรื่อง หล่อกว่า พูดมากกว่า เนื้อหาก็มากกว่า อายุก็มากกว่า ส่วนผมนั้น เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมนั้น ผมอายุเกินเกณฑ์มาอยู่ ๒ เดือนกับอีก ๑๓ วัน แต่เชื่อว่าด้วยความรู้ที่มีก็จะพยายามผลักดันนโยบายด้านคมนาคมให้เต็มที่ ในวันนี้ต้องกราบขออภัยทุก ๆ ท่าน ในนามของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ท่านติดภารกิจของกระทรวง มีการประชุมใหญ่อยู่ที่กระทรวง ท่านไม่สามารถมาร่วมประชุมได้ ท่านก็มอบหมายให้ผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม มาแทน เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกว่าผมดูแลด้านทางน้ำ ก็จริงอย่างที่ท่านพูด แต่ว่าวันนี้คงจะขอพูดให้ครอบคลุมทั้งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ

ในปัจจุบันพวกเราทุกคนทราบกันดีว่าการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะผลักดันเศรษฐกิจของประเทศชาติให้ไปข้างหน้า การเดินทางแน่นอนเป็นปัจจัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นทางรถ ทางเรือ ทางรถไฟ หรือแม้แต่ทางเครื่องบิน พวกเราทุกคนนั้นคุ้นเคยกับการเดินทางทางรถเป็นอย่างดี เพราะเวลาเราจะไปที่ใด เวลาคนไทยจะไปเที่ยวก็บอกว่าปิดเทอมนี้เราจะขับรถพาลูกไปเที่ยวที่ใดดี ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ฉะนั้นประเด็นแรกขออนุญาตพูดถึงเรื่องการท่องเที่ยวทางโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศในการที่จะรองรับการเดินทางของพวกเราในการที่จะไปเที่ยว เรื่องถนนนั้น ผมเชื่อว่าพวกเราคงคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีแล้ว กระทรวงคมนาคมมีโครงข่ายถนนมากมาย เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีวิระศักดิ์ได้พูดถึง R3A ที่จะนำนักท่องเที่ยวจากต่างชาติผ่านเข้ามาในประเทศไทย แต่ส่วนในประเทศไทยนั้น การเดินทางทางรถถือได้ว่าเป็นการเดินทางที่ได้รับความนิยมพอสมควร

เพราะมีความสะดวกแล้วก็ไปได้หลาย ๆ ที่ ประเด็นก็มีอยู่ว่าบางครั้งการที่กระทรวงคมนาคมจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้น ผมก็มีความห่วงอยู่บางครั้งที่สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งค่อนข้างจะมีความเป็นเอกลักษณ์ที่จะเข้าไปได้ เช่น น้ำตกทีลอซู นั้น กว่าจะเข้าไปได้ยากลำบากเหลือเกิน แต่นั่นก็คือเสน่ห์ของแหล่งท่องเที่ยว ผมเองเคยไปน้ำตกทีลอซู นั่งเรือยางเข้าไป ๖ ชั่วโมงกว่าจะถึง เพราะถนนเข้าไปไม่ได้ ฉะนั้นการจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยการนำเอาโครงสร้างพื้นฐานเข้าไป คงต้องพิจารณากันถึงความเหมาะสมว่า เอกลักษณ์ ตัวตนของแหล่งท่องเที่ยวนั้นจะไม่ถูกทำลายไปด้วยฝีมือมนุษย์เข้าไปพัฒนา ผมเคยไปต่างประเทศเพื่อนบ้าน จะไปเที่ยวน้ำตกหรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีการทำถนนไปจนถึงน้ำตก ลงรถมาที่ศาลา ดูเรียบริบหรี่ ก็ขุดความผจญภัย ขาดความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้นไป แล้วยังเวลาการเดินทางสะดวกมาก นักท่องเที่ยวเข้าได้มาก ๆ ปัญหาสำคัญที่ตามมาก็คือ บางครั้งคนไทยเราไปเที่ยว เราก็จะมีคำขวัญว่า ไปที่ใดก็ต้องการจะฝากความเป็นตัวของเราไว้ที่สถานที่ท่องเที่ยวชิ้นหนึ่ง เสร็จแล้วก็ต้องการเอาสถานที่ท่องเที่ยวกลับติดตัวเรามาอีกชิ้นหนึ่ง ฉะนั้นเมื่อคนเดินทางมาก ๆ มีความสะดวกสบายมาก ๆ ประเด็นสำคัญที่เราต้องคำนึงถึงก็คือ การรักษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้นเพราะสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งนั้น แนนอนจะมีจุดอึดตัว ฉะนั้นการที่จะเอาคนเข้าไปถึงจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็คงจะต้องคำนึงถึงด้วย กระทรวงคมนาคมก็ให้ความสำคัญว่า ถ้าหากพัฒนากันไปจนหมดแล้วก็คงต้องดูแลถึงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ว่าสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ต้องฝากท่านรัฐมนตรีวิระศักดิ์ ช่วยผลักดันนโยบายด้วย เรื่อง Royal coach หรือบางท่านก็เรียกว่า “ไทยแลนด์วีเรียร์” เป็นโครงการขนคนตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรี ก่อนที่จะถึงสามแยกที่จะเลี้ยวซ้ายมาทางเพชรบุรี วังทางธนบุรีปากท่อไป แล้วจะตัดลงมาผ่านหัวหินมาถึงประจวบฯ จุมพร ไปจนถึงอุทยานสามร้อยยอด ถ้าหากทำถนนเส้นนี้เสร็จจะมีความสวยงามเป็นอย่างยิ่ง เป็นถนนที่จะลัดเลาะตามชายฝั่งไปเรื่อย ๆ แล้วก็จะหยุดเป็นจุด ๆ ไป ความยาวนั้นเป็นพันกิโลเมตร แต่ว่างบประมาณวันนี้กระทรวงคมนาคมได้รับงบประมาณมหาศาลในการเริ่มก่อสร้างถนนเส้นนี้ ๓๐๐ ล้านบาท ก็คงจะต้องขออนุญาตฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวฯ ว่าคงต้องช่วยกันผลักดันใน ครม. ในการที่จะขอขออนุมัติมาทำถนนเส้นนี้เพราะว่าเป็นการ โชคดีที่นโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันนั้น มีคำว่า “ท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยว” แฝงอยู่ในหลาย ๆ ย่อหน้า หลาย ๆ ส่วน นโยบายหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นกระทรวงคมนาคมก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องผลักดัน แต่บังเอิญว่างบประมาณนั้นค่อนข้างจะได้จำกัดไปสักเล็กน้อย ก็คงต้องขอความกรุณาจากกระทรวงต่าง ๆ ช่วยผลักดันในการที่จะสร้างโครงสร้างพื้นฐานไปให้ถึงตามเป้าหมายที่เราได้วางเอาไว้

ประเด็นต่อมา การเดินทางอีก ๒-๓ แบบ ที่เราไม่ค่อยพูดถึงกัน การเดินทางทางน้ำ วันนี้ผมดูแลเรื่องทางน้ำ เมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วได้ไปขึ้นเรือควนเจ้าพระยา เกิดมาก็เพิ่งเคยขึ้นเรือควนเจ้าพระยา เมื่อไปถึงแล้วประทับใจมาก พวกเราทราบกันดีว่าการเดินทางทางน้ำมีความประหยัด ไปได้มาก แล้วก็มีความสามารถ มีศักยภาพที่เราสามารถวางแผนการเดินทางของเราได้ ไม่ต้องห่วงว่าเรือจะติด ไม่ต้องห่วงว่าเรือจะชนกันเพราะว่านาน ๆ เท่าที่ฟังมายังไม่ค่อยมีอุบัติเหตุเรือชนกันกลางแม่น้ำ แล้วผมก็ยังไม่เคยได้ยินเหมือนกันว่า ปิดเทอมนี้คนไทยส่วนใหญ่จะพากันขึ้นเรือไปเที่ยวที่ใด หรือจะบอกว่าปิดเทอมนี้เราจะพากันขึ้นรถไฟไปที่ใดดี การเดินทางทางเรือ การขนส่งทางเรือ ทางน้ำนั้นเป็นการขนส่งที่ผมเชื่อว่าคนไทยคุ้นเคยมาตั้งแต่อดีตกาล เมื่อก่อนพวกเราคงจำได้ว่าต่างชาติเรียกไทยว่า “เวนิสตะวันออก” แม่น้ำถือว่าเป็นหน้าบ้านของคนไทยทุกคน แต่วันนี้พอมีถนนตัดมาแล้ว แม่น้ำกลายเป็นหลังบ้าน ถนนกลายเป็นหน้าบ้าน ทั้ง ๆ ที่การเดินทางทางน้ำนั้น (๑) มีความร่มเย็นขึ้นเรือไป ดู ๒ ฟากฝั่งคลองนั้น ทศนียภาพไม่ว่าไปที่ใดก็ล้วนแต่ มีความร่มเย็นมีความสามารถไปได้ เป็นหมู่คณะ และที่สำคัญคือ ประหยัดเพราะว่าเวลาไปกันครั้งหนึ่งก็ยกโขยงกันไป วันนี้ลูกผมก็ยังเล็ก เวลาไปเที่ยว ไปครอบครัวเดียวกันเทียบกับไป ๔ - ๕ ครอบครัว ความมันนี่ต่างกันมาก ฉะนั้นเวลาไปทางน้ำประหยัดทั้งเชื้อเพลิง ได้ความสนุกสนาน ประหยัดทั้งรายจ่าย และที่สำคัญเราสามารถวางแผนเวลาได้ เพราะว่าขึ้นเรือจากจุด A ไปจุด B เราบอกได้ว่าใช้เวลา ๑๕ นาที ก็ ๑๕ นาที ๒๐ นาที ก็ ๒๐ นาที ในขณะที่บางครั้งการเดินทางทางถนนนั้น ถ้ายังเป็นช่วงหน้าเทศกาล พวกเรารู้กันดีว่ากรุงเทพฯ หัวหินนั่น เวลาที่เร็วที่สุดที่เคยไปก็คือ ๒ ชั่วโมงครึ่ง นานที่สุดก็ ๖ ชั่วโมงกว่า ฉะนั้นก่อนข้างจะมีความผันผวนในเวลาของการเดินทางพอสมควร นี่ก็คือการเดินทางทางน้ำ ประเด็นของทางน้ำนั้น กระทรวงคมนาคมมีความเป็นห่วงก็คือ เช่น คลองอัมพวาที่สมุทรสงคราม ขณะนี้เป็นที่ค่อนข้างจะต้องตาต้องใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก มีความเป็นเอกลักษณ์ มีความเป็นไทยอยู่สูง เพราะผมเชื่อว่าเวลาต่างชาติมาประเทศไทยคงไม่ต้องการดูแมคโดนัลด์ ดีกระฟ้า หรือรถไฟฟ้า เพราะบ้านเขามีมากมาอยู่แล้ว สิ่งที่เขาต้องการจะเห็นคือความเป็นไทยของเรา ฉะนั้นสมุทรสงคราม คลองอัมพวา กำลังเป็นที่นิยมอย่างมาก แต่ว่าปัญหาที่ตามก็คือ เมื่อนักท่องเที่ยวมากขึ้น เรือที่วิ่งไปวิ่งมาสัญจรในคลองนั้น ๒ ทูม ๓ ทูม ก็ยังมีเสียงเรือวิ่งกันไปวิ่งกันมาอยู่ ฉะนั้นสิ่งที่กระทรวงคมนาคมจะต้องรีบปฏิบัติก็คือ การควบคุมระดับเสียง คุณภาพมาตรฐานของเครื่องยนต์ และไอเสียที่ยานพาหนะทั้งหลายจะปล่อยออกมา ไม่ใช่พวกเรานอนพักผ่อนอยู่ในห้องพักผ่อนสบาย ๆ ๒ ทูม ก็มีเรือควนวิ่ง ๓ ทูม ก็วิ่งมาอีกขบวนหนึ่ง ลูกหลานคงไม่ต้องนอนกันพอดี

ประเด็นต่อมาก็คือเรื่องการเดินทางทางรถไฟ หลายท่านก็อาจจะรู้สึกว่ายานเข็นเกินไปสักเล็กน้อย เพราะบ้านเรากว่าที่จะนั่งรถ ไม่ต้องอะไรไปไกล จากกรุงเทพฯ ไปสุพรรณ

ขับรถชั่วโมงเดียว แต่ผมเคยไปดูตารางการเดินทางรถไฟ ออกจากกรุงเทพฯ เช้า ไปถึงสุพรรณก็บ่าย ๆ เย็น ๆ ค่อนข้างจะหวานเย็นเกินไป แต่ถ้าหากเรามองในทางกลับกัน เช่น กรุงเทพฯ – หัวหิน พวกเรา รู้จักกันดีว่าสถานีรถไฟที่หัวหินมีความสวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์ค่อนข้างจะ classic พอสมควร ลองนึกสภาพว่า ถ้าหากส่วนหนึ่งของหัวลำโพงนำมาพัฒนา สายจากหัวลำโพงไปที่หัวหิน ตู้โบกี้รถไฟ ทำให้ดี ๆ แล้วเมื่อไปถึงที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เราสามารถไปซื้อตั๋วเป็นการเดินทางอีกประเภทหนึ่ง เหมือนขึ้นเรืออีกเหมือนกัน วันนี้ผมชอบมองการเดินทางเป็นหมู่คณะ ไปกันเป็นกลุ่มเพราะพวกเรารู้กัน อยู่เวลาไปเที่ยว ไปบ้านเดียวกัน ๕ บ้าน ความสนุกสนานแตกต่างกัน แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบัน สถานการณ์ราคาน้ำมันผันผวน เราก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าต้นทุนการเดินทางจะเป็นเท่าไร แต่ถ้าหากสามารถเดินทางเป็นหมู่คณะ ไม่ว่าจะเส้นทางรถไฟ หรือทางเรือ ความสนุกสนาน การประหยัดน้ำมัน และที่สำคัญ เราก็ช่วยกันรณรงค์ลดโลกร้อนด้วยการลดการเผาผลาญน้ำมันที่เราใช้ไป การเดินทาง ในส่วนของรถไฟนั้น กระทรวงคมนาคมก็จะเร่งพัฒนาความสะอาด ความสะอาดนั้นก็ถือเป็นหัวใจ ความสะอาดของตู้โบกี้ ความสะอาดของห้องน้ำ ความสะอาดของสถานีรถไฟทั้งหลาย ถ้าหากว่าเราสามารถพัฒนาทุกสถานีรถไฟให้ได้เหมือนที่หัวหิน ผมเชื่อว่านักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยด้วยกันคงจะไม่เดินทางโดยทางอื่นอีกมากเพราะผมไม่แน่ใจเหมือนกัน ที่นั่งกันอยู่ในนี้ ไม่ทราบมีใครเคยนั่งเรือเที่ยวหรือไม่ หรือเคยนั่งรถไฟไปเที่ยว ผมยังไม่เคยขึ้นรถไฟไปเที่ยวหัวหิน ต้องการจะขึ้นสักครั้งเหมือนกัน แต่เวลาค่อนข้างจะหวานเย็นไปสักเล็กน้อย

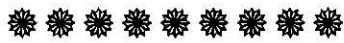
แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น การเดินทางไม่ว่าจะเป็นทางรถ ทางเรือ ทางรถไฟ หรือว่าจะเป็นทางเครื่องบินนั้น ผมคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเดินทางก็คือ การบูรณาการ ยกตัวอย่าง ในกรุงเทพมหานครนั้น การเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น ผมเคยไปขึ้นเรือที่ทำเรือสาธิต เป็นท่าเรือที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติวัน ๆ หนึ่งขึ้นอยู่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คนอย่างต่ำ เป็นจุดเดียว ในกรุงเทพมหานครที่การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางบก และการขนส่งทางราง มาเชื่อมกัน ถ้าหากท่าน ได้ได้เคยมีโอกาสไปทำเรือที่สาธิต ก็จะทราบว่า เมื่อขึ้นจากท่าเรือมา เราก็จะพบรถไฟฟ้าบีทีเอส เลขมา ข้างหน้าอีกหน่อยหนึ่งก็จะเป็นป้ายจอดรถเมล์จะเป็นจุดเดียวที่การขนส่งสาธารณะของประเทศไทยนั้น มารวมตัวกันอยู่ ฉะนั้นถ้าหากเราสามารถบูรณาการให้มีจุดอย่างนี้เกิดขึ้น ได้หลาย ๆ แห่งนั้น ผมเชื่อว่าจะลดภาระการเดินทางทางรถยนต์ เพิ่มศักยภาพการให้บริการสาธารณะ ประเด็นก็คือว่าท่าเรือ หรือท่าจอดรถ หรือว่าสถานีรถไฟแต่ละท่าบางครั้งค่อนข้างจะเสื่อมโทรม เช่น ใต้สะพาน พระปิ่นเกล้ามีท่าเรือคนใช้มาก แล้วสภาพก็จะกลายเป็นแอ่งลอยแบกกับดิน คนเข้าออก เดินกันไปมา แต่ละวันมีสภาพที่ไม่ค่อยจะน่าเดินสักเท่าใด ถ้าหากสามารถพัฒนาซึ่งในส่วนนี้ผมก็ได้สั่งการไปยัง กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงคมนาคมในการที่จะดูแล

ถึงการเชื่อมต่อประเภทของการเดินทางจากเรือ มาเป็นรถ การพัฒนาทางเท้าเพื่อให้คนเดินนั้นมีความสะดวกในการที่จะเปลี่ยนประเภทการเดินทางจากเรือมาเป็นรถ ในการที่จะต่อจากรถไปยังการเดินทางประเภทอื่น แต่บางครั้งการที่จะพัฒนาพื้นที่ใดก็แล้วแต่ ก็จะพบปัญหาว่า ทางเรือเป็นของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เมื่อขึ้นบกมาเป็นของกรมทางหลวงชนบท พอเลยกรมทางหลวงชนบทมาอีกหน่อยหนึ่ง เอาอีกแล้วเป็นของ กทม. ฉะนั้นผมก็ได้ประสานงานไปกับทุก ๆ ฝ่ายว่าบางครั้งเรื่องง่าย ๆ เช่น เรื่องขยะ เรื่องความสะอาดนั้น ผมไปตรวจ โป๊ะก็พบว่า ผมหาถังขยะไม่พบแม้แต่ใบเดียว แล้วก็มีเป็นบุงก็แขวนอยู่ข้าง ๆ โป๊ะ ขยะกองเต็มไปหมด ถามว่าทำไมไม่มาเก็บขยะให้เรียบร้อย ได้รับคำตอบว่าวันนี้ผักตบชวามาก กทม. ก็ต้องเตรียมคนไปเก็บผักตบชวาก่อน จึงไม่มีคนมาเก็บขยะ แล้วเรื่องขยะต้องแบ่งกันด้วยหรือ เรื่อง กทม. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี หรือจะเป็นของกรมทางหลวงชนบท เรื่องความสะอาด เรื่องขยะ ไม่ต้องใช้สตาจค์ ใช้อย่างเดียวคือใช้มือ ใครพบขยะเก็บเข้าไป ฉะนั้นวันนี้สิ่งที่บางครั้งการพัฒนาการขนส่งในแต่ละประเภทที่จะพบปัญหาก็คือเพราะว่าบางครั้งหน่วยงานของราชการก็จะพบปัญหา เรื่องนี้ของหน่วยงานนี้ เรื่องนี้ของหน่วยงานนั้น จะข้ามเขตกันหรือขอความร่วมมือกันนานเหลือเกิน วันก่อนมีผู้ประกอบการเกี่ยวกับเรือในลำน้ำเจ้าพระยามาหารือกับผมว่า เขาพยายามจะตั้งซุ้ม (booth) ของสมาคมผู้ประกอบการเดินเรือเจ้าพระยา เพื่อที่จะแจกแผ่นพับหรือโบรชัวร์ให้กับนักท่องเที่ยวว่ามีบริษัทใดจะตั้งบริการเดินเรือสายใด ไปดูอะไรที่ใดบ้าง ซุ้ม (booth) ขนาด ๒ เมตร คูณ ๓ เมตร เขาใช้เวลาติดต่อกับกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และกรมทางหลวงชนบท ๕ ปีแล้ว ผมก็รับไปว่าจะรีบไปดำเนินการให้เรียบร้อย หรือแม้ว่า ทำเรือสาทรนั้นเมื่อขึ้นมาจากท่าเรือสาทรก็จะมีอาคารอยู่หลังหนึ่ง เป็นศูนย์บริการร่วมของกระทรวงคมนาคมรับต่อ พ.ร.บ. รดยนต์ ผมก็แปลกใจเหมือนกันว่าทำไมมารับต่อ พ.ร.บ. โกลด์ ๆ ท่าเรือ ผมก็เดินเข้าไปเห็นสภาพภายในตัวตึกค่อนข้างจะสะอาดเรียบร้อยดี นักท่องเที่ยวเดินผ่านไปผ่านมาและมาขอใช้บริการห้องน้ำ ก็ฝากเรียนท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วยว่ากรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจะทำหนังสือขออนุญาตขอซุ้ม (booth) ของการท่องเที่ยวฯ รวมทั้งบุคลากรไปอยู่ที่จุดศูนย์บริการร่วมของกระทรวงคมนาคมเพราะว่านักท่องเที่ยวแต่ละวันมหาศาล ไม่ใช่เฉพาะที่ทำสาทร ไม่ว่าจะเป็ท่าช้าง ท่าวังหลัง ท่าเรือที่อยู่ในเขตกรุงรัตนโกสินทร์ ผมไปดูมา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากมายแล้วผมก็ได้ไปตามว่ารู้สึกอย่างไร ขึ้นเรือมามีความสุขปลอดภัยหรือไม่ ทุกคนค่อนข้างจะมีความสุขกับการให้บริการทางเรือของเรา ฉะนั้นวันนี้เราถึงจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวที่นั่น คนไทยเราก็ยังยึดหลักอยู่กับการใช้รถ วันนี้ก็ต้องการจะขอฝากเป็นอีกมิติหนึ่งว่าการท่องเที่ยวโดยทางเรือหรือทางรถไฟนั้นก็มีความสนุกสนาน มีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของตัวเราเองด้วย ไปกันมาก ๆ ช่วยแบ่งค่าใช้จ่ายกันก็ถูกลงกว่ามากพอสมควร ไม่ว่าจะทางราง

ส่วนทางอากาศนั้น เป็นที่แน่นอนว่ามีคนใช้มากอยู่แล้ว เดินทางไปขึ้นภาคเหนือ ลงไปภาคใต้ แต่ว่าการเดินทางทางอากาศนั้นมีรูปแบบที่ค่อนข้างจะแน่นอน จะไม่แน่นอนก็คือราคาตั๋วเครื่องบินเท่านั้นที่จะต้องผันผวนไปตามราคาน้ำมันโลก ซึ่งวันนี้เรามีตัวแทนของการบินไทยฯ มาทุกท่านก็คงจะคุ้นเคยกับการให้บริการของการบินไทยฯ เป็นอย่างดีว่า เวลาเดินทาง ไปแต่ละภาคนั้น มีไปจุดใดบ้าง แต่วันนี้ที่ผมต้องการจะฝากทุก ๆ ท่านที่นั่งกันอยู่ตรงนี้ว่า การเดินทางนั้น ขออย่าเพียงจำกัดอยู่เพียงทางถนนเพราะศักยภาพของการท่องเที่ยวของประเทศเรานั้น รวมถึงทางน้ำ และทางรางอีกมหาศาล สิ่งสำคัญในส่วนของการคมนาคมที่ผมให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก็คือ ความปลอดภัย ไม่ว่าจะมิดถนนใหญ่สักเพียงใด ไม่ว่าจะมิดท่าเรือดีหรือมีสนามบินดีเพียงใด ถ้าหากขาดซึ่งความปลอดภัยไปแล้วนั้น นักท่องเที่ยวก็จะไม่มา แล้วที่สำคัญที่สุดความปลอดภัยนั้น เป็นสิ่งที่เราซื้อไม่ได้ เป็นสิ่งที่เราจะต้องสร้างขึ้นมา เช่น การเดินทางทางถนนนั้น วันก่อนก็ได้มีการพูดคุยกับตัวแทนคณะกรรมการที่มาเยี่ยมกระผมที่กระทรวง ปัจจุบันถนนบางเส้นก็เกิดเป็นประเพณีนิยมปาหินใส่กัน การที่จะแก้ไขเรามีตำรวจทางหลวง เราได้เข้าไปยังผู้บังคับการตำรวจทางหลวงว่าขอให้กวาดชน เข็มงวดกับพื้นที่ที่มีความล่อแหลม แต่สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ก็คือ การใช้บุคลากรในพื้นที่เพราะเวลามีข่าวเกิดอุบัติเหตุขึ้นมาแต่ละครั้งว่า มีมือปาหินเข้าไปรถนักท่องเที่ยว คนที่ได้รับความเดือดร้อนหนักที่สุดนั้น ไม่ใช่ใครที่ไหนอื่น แต่คือคนในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ร้านอาหาร ร้านขายของ ดังนั้น ผมคิดว่าสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยกันระมัดระวังความปลอดภัย ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ ไม่ใช่ราชการ แต่บุคลากรกลุ่มแรกที่สามารถจะช่วยกันได้ก็คือ คนในพื้นที่ การที่จะให้มีอาสาสมัครเข้ามาช่วยกันดูแลมาช่วยกันไม่ใช่เฉพาะเรื่องความปลอดภัย แต่เรื่องความสะอาดก็สามารถมาช่วยดูแลได้เช่นกัน ฉะนั้นการเดินทางทุกประเภท ทางเรือ ทางราง ทางน้ำ ทางบก ก็มีความสำคัญที่สุดก็คือเรื่องความปลอดภัย ผมได้สั่งการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงคมนาคมให้ไปดำเนินการเรื่องความปลอดภัยแล้วก็มาตรฐานให้เต็มที่แล้ว

ในวันนี้เรามีเจ้าหน้าที่จากกระทรวงคมนาคมที่จะพร้อมรับข้อสังเกตหรือหลาย ๆ สิ่งหลาย ๆ อย่าง ที่ทุก ๆ ท่านนั้นมีปัญหาอยู่ แล้วเราจะรีบกลับมาไปเร่งแก้ไขเพราะปัญหาเรื่องการท่องเที่ยวนั้น อย่างที่ทุก ๆ ท่านทราบกันดี เป็นสิ่งที่ต้องรีบเร่งแก้ไขเพราะเป็นการนำเงินเข้ามาประเทศชาติได้เร็วที่สุดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นตัวผมหรือแม้แต่ท่านรัฐมนตรีวิระศักดิ์ โควสุรัตน์ ด้วยสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันนั้น มีงานทำที่หนักหนาสาหัสกันมาก สถานการณ์การเมืองที่ค่อนข้างจะร้อนแรง หลายท่านก็ชอบมานั่งคิดกันว่ารัฐบาลจะอยู่ได้นานเท่าใด ผมก็ขออนุญาตฝากทุก ๆ ท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้ว่ากรุณาอย่ามองว่า พวกผมจะอยู่ดำรงตำแหน่งอีกนานเพียงใด แต่ขอให้ท่านคิดว่าด้วยเวลาที่พวกผมมีเหลืออยู่นั้น ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬานั้น พวกเราสามารถทำอะไรให้เกิดประโยชน์กับทุก ๆ ท่าน ด้วยเวลาที่เรามีเหลืออยู่ได้ วันนี้ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการ ผมเป็นรัฐมนตรีมือใหม่อาจจะตื่นเต้นสักเล็กน้อย ต้องกราบขออภัย ถ้าหากพูดอะไรติด ๆ ขัด ๆ หรือเนื้อหาบางเรื่องอาจจะขาดช่วงไปบ้าง แต่ถ้าหากมีอะไรขาดเหลือนั้น เจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมและตัวผมเองยินดีน้อมรับที่จะนำไปปฏิบัติ นำไปพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย สำหรับวันนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร อีกครั้งหนึ่ง

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากร

นายวิชัย ศรีขวัญ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

ความจริงแล้วกระทรวงมหาดไทยนั้น มีภารกิจหลักที่เราเรียกกันทั่วไปว่า การบรรเทาทุกข์ บำรุงสุข ซึ่งในช่วงนี้การเดินทางไปต่างจังหวัดไปพบกับผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลายก็กำลังมีทุกข์ จึงเหมาะอย่างยิ่งที่มีการประชุมวันนี้ ภาคิของกระทรวงมหาดไทยนั้น นอกจากราชการส่วนกลางแล้ว ในภูมิภาคคงจะมีท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านนายอำเภอ ไปถึงท้องที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในท้องถิ่นคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล อบต. รวมทั้งมีสมาชิกอาสาไม่ว่าจะเป็น อปพร. หรือ อส. ซึ่งขณะนี้บางส่วนนั้นเรามี อส. ท้องเที่ยวด้วย ในความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการท่องเที่ยว จริง ๆ แล้วพวกเราที่ทำงานอยู่กระทรวงมหาดไทยคงจะย้ายไปเรื่อย ๆ ผมเองนั้นย้ายไปถึง ๑๒ จังหวัด ซึ่งก็มีประสบการณ์ในการทำงานเรื่องการท่องเที่ยว ล่าสุดนั้น ปีที่แล้วผมเป็นผู้ว่าราชการอยู่ที่เชียงใหม่ จริง ๆ แล้วอีกส่วนหนึ่งคือบ้านเกิดอยู่ที่เกาะสมุย ที่หาดละแมง ถ้าใครเป็นนักท่องเที่ยวคงจะรู้จักหาดนั้น เมื่ออยู่จังหวัด งานแรกของพวกเราคือเรื่องของการบูรณาการในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้พูดถึงเรื่องของกลุ่มจังหวัด จำได้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ตอนนั้นเราเริ่มจัดทำยุทธศาสตร์ประจำจังหวัด โดยแบ่งเป็นกลุ่มจังหวัดมี ๑๘ กลุ่ม ทุกกลุ่มในขณะนั้น เรามีแต่เรื่องการท่องเที่ยวทั้งสิ้น นี่เป็นการให้ความสำคัญเรื่องของธุรกิจด้านนี้ ในการจัดทำแผนทุกครั้งนั้น สิ่งที่เราเน้นอยู่ ๓ หลักคือ พื้นที่พันธกิจมีการมีส่วนร่วม พื้นที่นั้นมีศักยภาพ โอกาสหรือปัญหาอย่างไร พันธกิจ หน้าที่ของกรม กระทรวงใดบ้าง บางเรื่องอาจจะมี ๔ หรือ ๕ กรม การท่องเที่ยวนี้แทบทุกกรมเกี่ยวข้อง ไม่ว่าเรื่องของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย เรื่องงานบริการ เรานั้นเรื่องของการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนั้น แผนกลยุทธ์หรือทิศทางการท่องเที่ยวทุกจังหวัดที่ทำจะมาจากบุคคลตั้งแต่ภาครัฐ เอกชน รวมทั้งประชาชน ซึ่งถ้าหากมองในภาพว่าขณะนี้ทุกจังหวัดมักจะมียุทธศาสตร์หรือแผนทิศทางการท่องเที่ยวกันแล้ว อย่างไรก็ตาม แผนเหล่านี้คงต้องปรับทุกปีตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา ผมไปที่เชียงใหม่ ซึ่งจะเข้าฤดูกาลท่องเที่ยวหรือ High Season แล้ว ผู้เข้ามาพักโรงแรมที่พักเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์อย่างมาก แล้ว นั่นเป็นตัวอย่างว่าทุกจังหวัด กลุ่มจังหวัดคงต้องไปรื้อแผนขึ้นมาดูแล สิ่งก็คืออย่างนี้ เมื่อเราทำ

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่จะมีข้าราชการบางท่านที่นั่น ที่สำคัญคือ ประสพการณ์ของผู้นำภาคเอกชนในพื้นที่ จังหวัดใดก็ตามที่มี ททท. เขต ก็ได้เปรียบนิดหนึ่ง เช่น ลพบุรี ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อปี ๒๕๔๘ หรือที่เชียงใหม่ นั้น เรายังมีความใกล้ชิดกับ ททท. ซึ่งให้ความรู้กับเรา ส่วนที่จังหวัดดำเนินการทุกครั้ง เวลาเราทำแผนการท่องเที่ยวเกี่ยวกับหลาย ๆ อย่าง ที่สำคัญคือ ข้อแรกนั้น กลุ่มใดก็ตามให้ความสำคัญกับพื้นที่คือ ประชาชน ผู้ประกอบการ มองภาพออกว่า หลายกลุ่มจังหวัดนั้น เราไปว่าจ้างนักวิชาการมาทำแผนให้เรา บางครั้งผมอ่านแล้วเป็นแผนแบบรวม ท่านเปลี่ยนเฉพาะชื่อเรื่อง ข้างในแผนนั้นเหมือนกัน แต่กลุ่มใดก็ตามเป็นความร่วมมือจริง ๆ ของภาค ราชการเอกชน ประชาชนในพื้นที่นั้น จะเป็นแผนที่ดี ชัดเจน ตัวอย่างล่าสุดที่เชียงใหม่ เมื่อสักครู่ท่าน รัฐมนตรีได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวมาบ้านเรานั้น คงต้องการจะเห็นความเป็นเชียงใหม่ จึงได้เห็นในช่วงที่ ผมอยู่นั้น เป็นเรื่องของร้านค้าเมือง แต่งเมือง เรื่องน้ำใจคนเหนือ นี่ก็ตัวอย่าง เขาต้องการเห็นอย่างนั้น มากกว่าที่จะเห็นตึกสวย ๆ ตึกสูง แต่ต้องการเห็นน้ำใจ มีวัฒนธรรม คือเรื่องของการเอื้ออาทรต่อกัน สิ่งเหล่านั้นเราได้จากการประชุมร่วมกันในพื้นที่ซึ่งประชาชนก็ต้องการเห็น เพราะฉะนั้นในแผน ทุกเรื่องที่ทำ คงจะต้องระบุในเรื่องของเจ้าภาพ แต่ละกิจกรรม ถนนหนทางใครเป็นเจ้าภาพ เรื่องของการดูแลสถานที่ เจ้าภาพคือเจ้าของที่ เจ้าอาวาสวัด หรือพิพิธภัณฑสถาน รวมทั้งกรมศิลปากรนั้นต้องชัดเจนว่า ใครเป็นเจ้าภาพในส่วนนั้น ที่สำคัญคืองานบริการซึ่งต้องดูแล มีตัวอย่างหนึ่งที่ต้องการเล่าให้ฟัง ถ้าท่าน มาจากลพบุรี เราเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่อยู่แหล่งหนึ่งคือแหล่ง โบราณสถาน ททท. ได้จัดตั้งมัคคุเทศก์อาสา หรือเรียกว่า “อาสาสมัคร” มีนักเรียนอยู่กลุ่มหนึ่ง สร้างการท่องเที่ยวที่ดีเพราะนักท่องเที่ยวจะมา ที่นั่นกันมาก ผมไปถามเขาว่ามาทำอะไร บอกว่าต้องการจะฟังเด็กนักเรียนกลุ่มหนึ่งพูด เด็กเหล่านั้นเป็นที่ดึงดูด เพราะฉะนั้นในการจัดทำแผนการท่องเที่ยวนี้ สิ่งสำคัญนอกจากดูเรื่องสถานที่ ความปลอดภัย ช่วยดูประชาชนรอบ ๆ นั้นด้วยว่าเขาพร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยวเพียงใด ผู้ช่วยอาสาเป็นสิ่งที่สามารถดูแลได้ ตัวอย่างมีอีกตัวอย่างหนึ่งที่อยุธยา เดิมนั้นเรามีปัญหาในเรื่องของโบราณสถานบางแห่ง ซึ่งไม่มีใครไปดูแลมากนัก แต่หลังจากจัดผู้ช่วยอาสาแล้ว เด็กเหล่านี้จะช่วยดูแล เถาวัลย์ที่ไปขึ้นอยู่ตาม วิหาร ตาม โบสถ์เก่า ๆ นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมของพื้นที่ในการทำงาน เพราะฉะนั้น เจ้าภาพต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการทำให้เรื่องของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนนยิ่งขึ้น ในส่วนนี้ ผมขอเรียนว่าหลักการสำคัญในการปรับปรุงท่องเที่ยวที่นั่น คงจะเกิดจากความร่วมมือของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่สำคัญคือ แผนต้องชัดเจน แล้วก็เป็นที่ยอมรับของทั้งส่วนกลาง และพื้นที่ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ อบต. อบจ. เทศบาล คงจะพร้อม เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่สามารถบำบัดทุกข์ให้กับคนในพื้นที่นั้นได้

เราพยายามหลีกเลี่ยงการพูดถึงความไม่สงบในบ้านเมืองกัน แม้ขณะนี้ก็ตาม เมื่อสักครู่ท่านประธานพิธีเปิดได้กล่าวถึงบ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าเงื่อนไขของความสำเร็จในการส่งเสริมนักท่องเที่ยวในช่วงนี้นั้น ส่วนแรกคือ โครงสร้างปัจจุบันนี้ ผมคิดว่าในส่วนกลางพยายามสนับสนุนในเรื่องของการสนับสนุนนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะวันนี้ สภาผู้แทนราษฎรหรือว่า ททท. หรือหน่วยงานต่าง ๆ นั้นพยายามจะส่งเสริมในเรื่องนี้ ก็เรียนอย่างนี้ว่าสำหรับกระทรวงมหาดไทยปีนี้ การจัดงาน OTOP ซึ่งเมื่อปีที่แล้วเว้นไป ปีนี้จะเปลี่ยนแปลงเป็นจากที่กลุ่มจังหวัดประมาณ ๑๒ กลุ่ม ช่วง ๑๕-๒๘ ธันวาคม ก็คงจะมีสินค้าในกลุ่มนั้น ๆ กับแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มไปเสริมด้วย ทั้งนี้ ต่างจังหวัดจะได้ไม่ต้องน้อยใจว่าเคยจัดแต่เฉพาะที่เมืองทองธานี ในส่วนที่ ๒ เรื่องของโครงสร้างคือพื้นที่ ผมเชื่อมั่นว่าวันนี้พื้นที่ทุกจังหวัดตั้งแต่ชุมชน หมู่บ้าน ขึ้นมาถึงตำบล อำเภอ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้นค่อนข้างจะมีความพร้อม แล้วก็เรียนรู้ในเรื่องส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งปี ผมกล่าวเมื่อสักครู่ว่าแผนค่อนข้างจะชัดเจนและเกิดจากการร่วมกันทำ เพราะฉะนั้นในส่วนของความพร้อม ความร่วมมือน่าจะได้อยู่แล้ว ในแต่ละพื้นที่ ก็หลายจังหวัด หลายกลุ่ม ผมเห็นท่านที่ทำเรื่องการท่องเที่ยววันนี้ได้รวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มจังหวัด หรือ Cluster ที่ชัดเจน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ตั้งแต่เรื่องของผู้ประกอบการขนส่ง สถานที่ หรือผู้บริการทั้งหลาย รวมทั้งส่วนราชการที่ดูแลเรื่องความสะดวก ความปลอดภัย ก็พยายามดูแลทุกจังหวัดที่ผ่านมา

ส่วนที่ผมกล่าวถึงเมื่อสักครู่ว่ากลยุทธ์นั้น ต้องปรับหรือไม่ ควรต้องดูแล ปรับปรุง เพราะในช่วงนี้ต้องเร่งมากยิ่งขึ้น ต้องขอบคุณท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวฯ ทีมของท่านที่จังหวัดนั้นเก่ง คุณแลคกี มีหลายคนพูดเป็นเรื่องที่สนุกแต่เรื่องจริง ผมกลับไปบ้านที่สมุยในช่วงฝนตกหนัก มีนักท่องเที่ยวตะวันตกกลางมามากมาย ผมถามเขาจะทำอะไร เขาบอกว่าบ้านเขานั้น ฝนไม่ค่อยตก มาดูฝนเมืองไทย นั่งจับเจ้าอยู่กับที่ก็ดี นอกจากนั้นก็มีผู้เสนออีกว่า ท่องเที่ยวไทยนี้น่าจะดูไปกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงหรือมีอบที่หน้าทำเนียบ แต่จัดมุมให้ดี อย่าใส่เสื้อสีอื่นเข้าไป ก็เป็นสิ่งดึงดูดประการหนึ่งเหมือนกันว่าเราจะมีแผนปรับไปเรื่อย ๆ เพื่อจะให้เกิดความเหมาะสม สุดท้ายผมคิดว่าในการพัฒนาการท่องเที่ยวนี้ จากความร่วมมือของทุกฝ่ายแล้วก็ต้องต่อเนื่องดูแลว่าแต่ละจังหวัด กลุ่มจังหวัดหรือชุมชนอย่าทิ้งเรื่องนี้ เพราะเป็นความภูมิใจของคนถิ่นนั้นเอง และเป็นรายได้ด้วย การที่คนมาเที่ยวบ้านเรา มาดูบ้านเรานั้นจะเกิดรายได้ เพราะฉะนั้นการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม ทำสุดนี้ก็ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากร

นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง

เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควินส์ปาร์ก กรุงเทพมหานคร

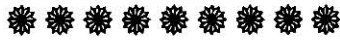
.....

ผมมาในวันนี้ ในนามของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรามีบทบาทสำคัญในฐานะที่เรากำกับดูแลแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งถ้าพูดถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่เราดูแลอยู่ขณะนี้ เราก็มียูทธานทั้งหมด ๑๔๘ แห่ง มีวนอุทยานอยู่อีก ๑๑๒ แห่ง รวมแล้วก็เกือบ ๓๐๐ แห่ง ซึ่งกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ทางภาคเหนือ ประมาณร้อยละ ๔๐ จำนวน ๑๑๗ แห่งที่กระจายตัวอยู่ ซึ่งก็เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ในฐานะที่เรามี ๒ บทบาท ก็คือจะส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย ขณะเดียวกันเรามีบทบาทการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนด้วย เพราะฉะนั้นในบางครั้งเราอาจจะถูกมองในฐานะที่อาจจะเหมือนกับไม่ส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่จริง ๆ แล้วต้องการจะเรียนว่ากระทรวงมีนโยบายในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยที่เราเน้นในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือนันทนาการเชิงนิเวศซึ่งเราจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว เรื่องของความปลอดภัย แล้วก็เรื่องของขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยว เพราะในเรื่องของอุทยานแห่งชาติ หรือวนอุทยานแห่งชาตินั้น เรื่องของความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งตรงนี้ในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาตินั้น เป็นสิ่งที่เรากำลัง เพราะฉะนั้นในปัจจุบันอย่างเมื่อปี ๒๕๕๐ กระทรวงได้มีประกาศของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว ถ้าหากฟังดูก็เหมือนว่าเราจะไม่พยายามส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่จริง ๆ นั้น เจตนาก็คือเรามีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ ๒๐๐ กว่าแห่งทั่วประเทศ ขณะนี้บางแห่งมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเกินขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป ทรัพยากรก็จะเสื่อมโทรม ผมเชื่อว่านักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวก็ต้องการคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ กระทรวงได้สังเกตเห็น ก็ได้ประสานกับ ททท. หรือกระทรวงการท่องเที่ยวฯ เราจึงมีประกาศออกมา เช่น เขาใหญ่ ห้วยน้ำดัง แก่งกระจาน เป็นต้น ที่เราจะมีการกำหนดว่า ในแต่ละวันนั้น

ทั้งนี้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นไม่บอบช้ำ นอกจากนี้ในเรื่องของการดูแลทรัพยากรเหล่านี้ในปัจจุบันเรายังมีหลายโครงการที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทรัพยากรตรงนี้ในฐานะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็น ๑ ใน ๓ องค์ประกอบ แต่ว่าไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบริการหรือแหล่งท่องเที่ยวหรือการตลาด แต่ว่าเราจะเน้นในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเราดูแลอยู่ ๒๗๐ แห่ง ปีนี้กระทรวงก็จะมีโครงการที่จะมาส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกว่า “อุทยานสีเขียว” วันนี้มาพูดเรื่องหัวใจเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะเป็นหัวใจเดียวกันคือ หัวใจสีเขียว ในเรื่องของอุทยานสีเขียวที่กระทรวงได้ดำเนินการก็คือ นอกจากเราจะดูในเรื่องของขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวที่จะรับ ตอนนี้เราดูในเรื่องคุณภาพด้วย ซึ่งขณะนี้กระทรวงได้เลือกอุทยานขึ้นมา ๒ แห่ง คือ ทางบก เราเลือกเขาใหญ่ ทางทะเลนั้น เราเลือกหมู่เกาะด้านอันดามันคือ หมู่เกาะสุรินทร์หรือสิมิลันให้เป็นอุทยานสีเขียว โดยคร่าว ๆ ก็คือ นอกจากมีการจำกัดนักท่องเที่ยวแล้ว ต่อไปนี้เราดูเรื่องของการจัดการภายในให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าเรื่องของที่พัก การอนุญาตให้เข้าอุทยาน เช่น เราอาจจะมีเรื่อง “ขยะคืนถิ่น” ใครนำอะไรเข้าไปในอุทยาน ๒ แห่งนี้ ต่อไปนั้นต้องเอากลับคืนมาทั้งหมด ในเรื่องถุงพลาสติกอาจจะถึงขั้นห้ามนำเข้าไป แต่เราก็มีระบบการบริหารจัดการคือ ก่อนเข้าอุทยานก็จะมีมาให้ความรู้ เรากำหนดเขตท่องเที่ยวเป็นเขตสงวน เขตอนุรักษ์ เขตให้บริการ ซึ่งตรงนี้ถ้าหากเรายังไม่เข้าใจจะมีเหมือนกับว่าเป็นการสร้างกฎเกณฑ์ที่ลำบากต่อการท่องเที่ยว แต่จริง ๆ แล้วตรงนี้เป็นเพิ่มมูลค่า เป็นการรักษาคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว แต่ว่าตรงนี้กระทรวงก็ได้มีความเข้าใจในส่วนนี้ ซึ่งเราจะประสานอยู่กับกระทรวงการท่องเที่ยวฯ ที่จะทำการส่งเสริมการขายให้เป็นที่รับทราบกันทั้งหมดก่อนว่าโครงการอุทยานสีเขียว ต่อไปนั้นเป็นโครงการนำร่อง แล้วอุทยานต่อ ๆ ไปเราก็จะได้เพิ่มในเรื่องของการจัดการ เช่น ที่พัก สนับสนุนน้ำที่จะใช้ การกำจัด เรื่องของขยะ เรื่องน้ำเสีย จะต้องได้มาตรฐาน ทุกอย่างที่ใช้ไปจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตรงนี้ก็คงจะเป็นการสร้างมูลค่าให้กับแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยในส่วนหนึ่ง นอกจากนี้ในเรื่องของการส่งเสริมที่จะช่วยในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว เราก็จะมีอีกโครงการหนึ่งซึ่งหลายท่านก็คงอาจจะทราบ เช่น โครงการชายหาดติดดาว เราก็ได้ร่วมกับการท่องเที่ยวฯ ดำเนินการไปหลายปีแล้ว ชายหาดติดดาวก็คือ เราพยายามสร้างดัชนีหรือสร้างมาตรฐานในการที่จะให้คนที่จะไปเที่ยวชายหาดได้รับทราบว่าชายหาดนั้น มีความสะอาด มีความสวยงามเพียงใด โดยที่เจตนาจริง ๆ ก็คือ ผลพลอยได้ก็คือ การรักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนต่อไป นี่คือบทบาทที่ผมจะกล่าวหลัก ๆ ในส่วนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนร่วมในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ในเรื่องของการพัฒนาซึ่งกระทรวงได้คิดอยู่ก็คือว่า ในเรื่องของการประสานงานหรือการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงหรือหน่วยงานส่วนกลางคงไม่มีปัญหา แต่จุดสำคัญที่สุดที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีความยั่งยืนได้ก็คือชุมชน ซึ่งในส่วนนี้กระทรวงนั้น การบริหารจัดการและ

แนวทางการทำงานขณะนี้ เราดึงชุมชนเข้ามาร่วมในการบริหารจัดการกับเราด้วย แล้วก็สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่เรามองก็คือ เรื่องของความสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างเสมอภาค เพราะฉะนั้นเราเน้นในเรื่องของราคาถูก ตรงนี้ก็คิดว่าคงจะช่วยให้เป้าหมายของการท่องเที่ยว ๘๔ ล้านคน-ครั้ง คงจะสามารถที่จะบรรลุตรงนี้ได้ ก็ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากร

นายพิชัย จิ่งอนุวัฒน์

ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายขาย บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

วันนี้ผมเป็นตัวแทนของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ต้องการจะมาให้รายละเอียดเกี่ยวกับผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในประเทศไทย สำหรับปีนี้และคาดการณ์สำหรับปีหน้า ผมขอแบ่งออกมาเป็น ๒ ภาคก็แล้วกัน เนื่องจากว่าการบินไทยฯ จะต้องมีผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามา และภายในประเทศ ซึ่งเป็นคนไทยเอง

ในส่วนของต่างประเทศตั้งแต่ต้นปีเป็นต้นมา เราจะเห็นภาพได้ว่าไตรมาสแรก ไตรมาสที่ ๒ เหมือนกับที่ท่านรัฐมนตรีได้ให้ท่านดูในรายละเอียดแล้วว่าผู้โดยสารหรือนักเดินทางได้เดินทางเข้ามาเกินกว่าเป้าหมาย ในไตรมาสที่ ๓ ซึ่งปกติแล้วไตรมาสที่ ๓ จะเป็นช่วงที่เราเรียกว่านอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low season) เราก็คาดการณ์ว่านักเดินทางคงจะต้องเดินทางเข้ามาน้อย แล้วก็เนื่องจากภาวะน้ำมันทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้น นักเดินทาง นักท่องเที่ยวทั้งหลายเดิมที่เคยเดินทางไกล ๆ เดินทางโดยทางอากาศก็กลับมาใช้ทางรถยนต์บ้าง เดินทางด้วยรถไฟบ้าง ส่วนนี้ทำให้มองไว้แล้วว่าในไตรมาสที่ ๔ ซึ่งเราถือว่าเป็นฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) คงจะมีผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวเข้ามาไม่มากนัก จากที่เราดูตัวเลขของเราในไตรมาสที่ ๔ ซึ่งเป็นช่วงที่ขึ้นสูงสุด หรือ Peak season จำนวนผู้โดยสารที่เราเคยมีอยู่ปีนี้เทียบกับปีที่แล้วลดไปประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งในส่วนนี้เอง ผมคิดว่านักท่องเที่ยวต่าง ๆ ในชั้นประหยัด (Economy class) หายไป แต่นักธุรกิจที่เดินทางด้วยชั้นธุรกิจ (Business class) หรือผู้โดยสารชั้นหนึ่ง (First class) ก็ยังเดินทางอยู่ เพียงแต่อาจจะลดจำนวนน้อยลง เนื่องจากว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางทำธุรกิจ ในส่วนที่ยังเหลืออยู่ที่ไตรมาสที่ ๔ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ก็เป็นนักท่องเที่ยวหรือผู้โดยสารซึ่งได้มีการวางแผนล่วงหน้าแล้วเป็นระยะยาว ซึ่งมองได้จากในทวีปยุโรป ผู้โดยสารเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะมีการวางแผนเดินทางล่วงหน้าเป็นปี ปีนี้เขาก็จะจ่ายเงินเอาไว้สำหรับปีหน้า ซึ่งพบเห็นบ่อย ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวที่สูงอายุหรือพวกที่เดินทางเป็นประจำ ท่านผู้โดยสารเหล่านี้ก็จะมาเป็นประจำทุกปี พักอยู่ตามโรงแรม

ซึ่งอยู่เป็นประจำทุกปีเหมือนกัน ในส่วนนี้เป็นส่วนที่เขามีความรู้สึกผูกพันกับคนไทยเนื่องจากผู้สูงอายุเหล่านี้ในยุโรปจะไม่มีญาติพี่น้องมาคอยดูแล เขาก็ต้องการจะมาเที่ยวในช่วงที่เขาคิดว่าดีที่สุด ส่วนใหญ่แล้วเขาจะมีวันเกิดในช่วงที่เขาจะมาเที่ยวพักผ่อน ท่านทราบหรือไม่ว่าโรงแรมขนพนักงานมาขึ้นต้อนรับเขา จัดงานวันเกิดให้เขาทำเหมือนกับเป็นครอบครัวซึ่งเขามีความประทับใจมาก ผมพบหลาย ๆ ครอบครัวที่มาแล้ว ๕-๖ ปี มาปีนี้จ่ายเงินไว้สำหรับปีหน้า เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผมคิดว่าท่านที่ประกอบอุตสาหกรรมโรงแรมได้ให้ใจใส่กับนักท่องเที่ยวเหล่านี้ ซึ่งผมไม่คิดว่าประเทศใดในโลกจะสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นผู้โดยสารเหล่านี้คือ ผู้เดินทางที่กลับมาอีก หรือ Repeat passenger พวกนี้กำลังซื้อสามารถที่จะจ่ายเงินได้ สิ่งเหล่านี้คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เห็นว่านักท่องเที่ยวจากยุโรปหรือจากเส้นทางไกล ๆ ที่สูงอายุเป็นกลุ่มที่สามารถมีกำลังซื้อได้

ผมขอสรุปคร่าว ๆ ว่าในแต่ละพื้นที่หรือ Area ที่เรามองอยู่ใน ๒ เดือนสุดท้ายของปี กับปีหน้าแนวโน้มจะออกมาเป็นอย่างไร สำหรับในตลาดอินเดียหรือตะวันออกกลางนี่คือตลาดเป้าหมาย ซึ่งผมคิดว่าการบินไทยฯ กับ ททท. มองเห็นภาพอยู่ด้วยกัน เราได้จับมือกันแล้ว ท่านประธานก็ได้เป็นเจ้าภาพจัดพิธีให้ระหว่างท่านผู้ว่าฯ ททท. กับท่านผู้อำนวยการใหญ่ของเราว่านี่คือสิ่งที่การบินไทยฯ กับ ททท. จะจับมือกัน สำหรับตลาดอินเดีย แนวโน้มเรายังมองว่าเป็นตลาดที่มีศักยภาพอยู่ ถึงแม้จะประสบภาวะเศรษฐกิจ ผมคิดว่าไม่ถดถอย ผมคิดว่าอาจจะชะลอตัวเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นตลาดอินเดียกับตลาดตะวันออกกลางยังมีความหวังของเราอยู่ ตลาดถัดไปคือตลาดจีน ซึ่งก็เป็นตลาดที่เรากับ ททท. ยังเห็นว่าตลาดจีนก็ยังมีศักยภาพอยู่ ในปีนี้อาจจะเพราะเนื่องจากเป็นปีที่เขามีการจัดโอลิมปิก แล้วก็มีการกำหนดกฎเกณฑ์มากขึ้นทำให้ผู้โดยสารจีนเดินทางน้อยลง หรืออาจจะเป็นเพราะจุดท่องเที่ยวอื่นซึ่งเขาสามารถจะเดินทางไปได้ใกล้กว่าในเอเชียเหนือ เช่น เกาหลีหรือญี่ปุ่น ซึ่งการเดินทางจากจีนไปอาจจะใช้ราคาบัตรโดยสารถูกกว่า และในกรณีอื่น ๆ อีกด้วย สำหรับตลาดเกาหลีกับญี่ปุ่น ตลาด ๒ ตลาดนี้เคยเป็นตลาดหลักของเรา ณ วันนี้อาจจะเพราะภาวะเศรษฐกิจถดถอยด้วย ทุกคนต้องระวังงบประมาณของตัวเอง สถานการณ์ในประเทศไทยซึ่งผมคิดว่า ๒ ประเทศนี้มีความรู้สึกที่จับใจกับสถานการณ์ เมื่อต้นเดือนตุลาคม การบินไทยฯ กับ ททท. ได้มีการจัด mega frame เพื่อจะให้กลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้สื่อข่าวเข้ามาดูสถานการณ์ในประเทศไทยซึ่งให้เห็นว่าสถานการณ์เหล่านี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่เลวร้ายเท่าที่เขาคิด ซึ่งส่วนนี้เป็นตลาดที่เราคิดว่าสามารถที่จะกลับเข้ามาได้ในเร็ววัน ส่วนตลาดยุโรปก็คงจะลักษณะเดียวกัน เนื่องจากการวางแผนระยะยาว หรือ Long term plan ส่วนใหญ่แล้วผู้โดยสารทางนี้ก็ยังจะต้องวางแผนเดินทางกันอยู่ตลอดเวลา นี่ก็สำหรับตลาดนักท่องเที่ยวหรือผู้โดยสารที่เดินทางมาจากต่างประเทศ

เราลองเข้ามาดูในประเทศไทยกันเอง ผมเคยเรียนอยู่ตลอดเวลาว่าจุดหมายปลายทาง (Destination) นั้น กรุงเทพฯ ประเทศไทยคือ จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว (Tourist destination) เราไม่ใช่จุดของนักธุรกิจเต็มที เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะขายได้คือแหล่งท่องเที่ยว ผมดีใจที่วันนี้ได้ยืนกระทวงมหาดไทย กระทวงทรัพยากรธรรมชาติและ พูดถึงสถานที่ท่องเที่ยว พูดถึงความปลอดภัยของนักเดินทาง สิ่งเหล่านี้จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว ผู้โดยสารทั้งหลายที่จะเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย ผมพยายามอยู่ตลอดเวลาว่าจุดท่องเที่ยวในประเทศไทยไม่ใช่มีเฉพาะภูเก็ต เชียงใหม่ กระบี่หรือพัทยา เรามีทั่วประเทศไทย เมื่อเข้าเราได้ในรายละเอียดแล้ว ผมดีใจว่าเราจะเข้ามาเน้นย้ำจังหวัดทุกจังหวัดที่เรามีอยู่ จุดเหล่านี้คือสิ่งที่เราจะสามารถเอาผู้โดยสารประเภท Repeat Customer เข้ามา เดินทางมาแล้ว ถ้ามาบอกว่ามีเพียง ๓ จุด คือเชียงใหม่ ภูเก็ต กระบี่ ก็หมดแล้ว ผู้โดยสารก็คงไม่มากกันอีก ถ้าเรามีที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ เพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้สามารถที่จะให้เขากลับมาได้ เนื่องจากความประทับใจครั้งแรกแล้ว เขาก็ยังต้องการจะเห็นเมืองอื่น ๆ ในประเทศไทยอีกซึ่งเป็นจุดขายซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า ถ้าเราพัฒนาได้แล้ว ทุกคนที่เดินทางมาคงไม่ใช่เฉพาะจะต้องมาที่แหล่งท่องเที่ยวเก่า ๆ ของเรา สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่านักท่องเที่ยวจากต่างประเทศก็คงสนใจที่จะเข้ามา โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ ผมเห็นพวกเดินทางจากต่างประเทศไปประเทศอื่น ๆ ประเภทแบกกระเป๋าสะพายหลัง (Backpack) ผมถามว่าคุณมาแล้ว คุณวางแผนกันอย่างไร เขาบอกไม่มีแผนหรอก แบกกระเป๋าไปเที่ยวแล้วไปตั้งที่ใด ต้องการจะอยู่ที่อยู่นาน ๆ ถ้าอยู่แล้วรู้สึกสบายก็อยู่อย่างนั้น แล้วก็ซื้อตั๋วในประเทศไป-มา ผมคิดว่าถ้าเราสามารถนำกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทแบกกระเป๋าสะพายหลัง (Backpacker) เราคงคิดว่ากลุ่มเหล่านี้อาจจะมีเงินน้อย แต่จริง ๆ แล้วเขามาครั้งหนึ่ง แล้วเขาก็กลับไปพุดต่อให้คนอื่นฟัง แล้วในอนาคตหลังจากที่เขาทำงานแล้ว เขาก็จะต้องกลับมาอีก เมื่อเขาเกิดความประทับใจสิ่งเหล่านี้

นอกจากนักเดินทางจากต่างประเทศแล้ว ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่คนไทยเองคงจะต้องกลับเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยด้วยตนเอง ผมคนหนึ่งไม่ค่อยได้ไปเที่ยวที่ใด เมื่อ ๒ ปีที่แล้วไปเชียงราย รู้สึกว่าตื่นหูตื่นตาเพราะว่าไม่เคยพบอะไรที่คิดว่าประเทศไทยจะมี ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เรามีอยู่แล้วทุกจังหวัด ทุกที่ เพียงแต่ว่าเราคงจะต้องนำเสนอให้กับพวกเราคนไทยเพื่อเข้าไปท่องเที่ยว เพื่อจะได้ให้เห็นภาพว่าประเทศไทยมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่อีกมาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในส่วนของการบินไทยฯ ผมเน้นย้ำอยู่แล้วสำหรับเส้นทางบินภายในประเทศ เรามองแล้วว่าศักยภาพที่ว่าการท่องเที่ยวนั้น ถ้าดีแล้ว ผมว่าเราน่าจะสามารถที่จะให้คนเดินทางได้มากขึ้น เมื่อสักครู่ผมก็เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวฯ ไปว่าลองมองอีกจุดหนึ่งว่า ขายตั๋วเครื่องบินเที่ยวเดียวแล้วก็ขัรบรถย้อนกลับมาหรือขัรบรถมาจากกรุงเทพฯ ไปเที่ยวแล้ว ขากลับนั่งเครื่องบินกลับมา เนื่องจากว่าอย่างน้อยเราจะได้เห็นบรรยากาศระหว่างทางที่ไป ๑ ครั้ง แต่ถ้าขัรบรถไปกลับแล้ว อีกเที่ยวหนึ่งคงจะไม่ค่อยน่าสนใจเท่าที่ควร

เพราะฉะนั้นก็อาจจะซื้อตั๋วเที่ยวบิน ๑ เที่ยวบิน แล้วก็เช่ารถ ๑ เที่ยว เพื่อจะทำให้การเดินทางสมบูรณ์ (Complete) ทั้ง ๒ เส้นทาง

เมื่อสักครู່ท่านรองประธานฯ ได้ถามว่าปีหน้าจะเป็นอย่างไร ผมคาดการณ์ว่าคงจะไม่ได้เท่าปีนี้ แต่จะพยายามทำให้ดีกว่าปีนี้ เพราะฉะนั้นเราได้เริ่มที่จะทำการส่งเสริมการขาย (Promotion) เข้าไปในทุก ๆ ตลาดแล้ว เมื่อเช้าที่ได้ยินท่านรัฐมนตรีกล่าวว่า มีผู้มาขอเปลี่ยนเครื่องบินที่นี้ ๓ ล้านคน จุดนี้เราไม่ได้นั่งนอนใจ เราก็จะพยายามที่จะให้เขามาพักหยุด (Stop over) ที่นี้ แล้วก็เที่ยว ๑ วัน ที่เมืองไทยก่อนที่จะต่อเครื่องไปที่อื่น เพราะฉะนั้นยังขอยืนยันว่าในปีหน้า ถึงแม้เศรษฐกิจจะไม่ดีเท่ากับปีนี้ แต่การบินไทยฯ ก็จะต้องพยายามนำนักท่องเที่ยว นำนักธุรกิจเข้ามาในประเทศไทยให้ได้มากกว่าปีนี้ ซึ่งผมคิดว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากในขณะนี้ได้ทำตัวงบประมาณ แล้วก็ทำตัวคาดการณ์สำหรับปีหน้าไว้แล้ว คาดว่าจะสูงกว่าปีนี้ประมาณ ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอยืนยันสั้น ๆ ว่าปีหน้าน่าจะดีกว่าปีนี้ ถึงแม้ว่าจะมองแล้วไม่ดีเท่าที่ควร ท้ายนี้ก็ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน

การเสวนา เรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากร

นางพรศิริ มโนหาญ

ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควินส์ปาร์ก กรุงเทพมหานคร

ดิฉันยินดีมากที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดงานเสวนาวันนี้ขึ้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาล แล้วก็ทุก ๆ หน่วยงานในประเทศไทยให้ความสนใจกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จากการทำนารัฐมนตรีครุณา กล่าวเปิดไปเมื่อเช้านี้แล้วก็จะเห็นได้ว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะเน้นเรื่องการพัฒนาตามภารกิจของกระทรวง จะเป็นการเน้นด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาบริการท่องเที่ยว ในขณะที่ตอนนี้ภารกิจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะเป็นเหมือนตอนที่เรารับการตั้งองค์กรขึ้นมาเมื่อ ๔๘ ปีก่อน ก็คือองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือว่า อสท. ที่เคยเห็นกันอยู่ในอนุสาร อสท. ปัจจุบันนี้ ดังนั้น การทำงานของเราจะเน้นด้านซึ่งเรามักเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Major promotion เป็นลักษณะงาน Advertising promotion ทำการโฆษณาเผยแพร่ (Campaign) ต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในประเทศไทย แล้วก็รณรงค์ให้คนไทยเที่ยวภายในประเทศที่เรียกว่า “ไทยเที่ยวไทย” แล้วก็รวมทั้งที่จะทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศ เพื่อให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นภาพลักษณ์ของประเทศที่น่าเที่ยวที่สุดในโลกในสายตาของนักท่องเที่ยว ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าเที่ยวตลอดไป

ดังนั้น เราก็ต้องมีเป้าหมายในการทำงาน วันนี้เราจะพูดกันเฉพาะด้านตลาดในประเทศ เนื่องจากมีการพูดกันว่าต้องการจะรณรงค์ให้คนไทยเที่ยวในประเทศมากขึ้น สำหรับด้านตลาดในประเทศ การท่องเที่ยวฯ หรือ ททท. เราก็มีเป้าหมายว่าสิ้นปีนี้จะต้องมีนักท่องเที่ยวคนไทยเดินทางหมุนเวียนกันไม่ต่ำกว่า ๘๔ ล้านคน-ครั้ง เทียวคน-ครั้งนั้น พวกเราก็ทราบกันอยู่แล้วคือคนไทยคนหนึ่งเที่ยวได้หลายครั้งในแต่ละปี ก็ ๘๔ ล้านคน-ครั้ง ก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราหมุนเวียนในประเทศไทย ๓๘๘,๐๐๐ ล้านบาท ทีนี้จะบอกว่าเราไม่ใช่ว่าจะส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวอย่างเดียวจนเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราห่วงมากและห่วงมานานแล้ว ดังนั้น เมื่อวันนี้ได้ยินท่านเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหลายจะอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้ดี มีคุณภาพ มีความปลอดภัย ทำให้ ททท. ยินดีเป็นอย่างยิ่งเพราะหลายปีมาแล้ว เราได้ริเริ่มโครงการที่เรียกว่า “รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย”

มาไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีแล้ว ที่จะให้รางวัลกับแหล่งท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่อนุรักษ์
 สุนใจ ห่วงใยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และจากแนวโน้มนักท่องเที่ยวปัจจุบันนี้ เขาคิดที่จะจ่ายมากขึ้น
 ถ้าแหล่งท่องเที่ยวที่มีความห่วงใยกับสิ่งแวดล้อม ห่วงใยต่อโลก ดังนั้น เมื่อประเทศไทยมีภาพลักษณ์
 อย่างนี้จะทำให้ประเทศไทยน่าเที่ยวมากขึ้นอีกเป็นอย่างมาก จากการที่น่าเที่ยวอยู่แล้ว ในสายตา
 นักท่องเที่ยวจะเห็นได้จากรางวัลที่เราได้รับมากมายจากทั่วโลก ไม่ใช่เพียงจากยุโรปหรืออเมริกาเท่านั้น
 ในเอเชีย เราก็ได้บ่อยมาก ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย ฮองกง สิงคโปร์ เหล่านี้เป็นต้น หรือจีน เราก็ได้รับรางวัล
 มากมายจากประเทศจีนว่าเป็นประเทศน่าเที่ยว ทีนี้เมื่อมองถึงว่าเราตั้งใจอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเช่นกัน
 โดยที่นโยบายของ ททท. เราก็มีกำหนดทิศทางด้านการตลาดของเรา แม้ว่าเราจะมุ่งหน้าทำตลาด
 มากมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามา แต่ทิศทางของเราในการทำงานก็คือให้ประเทศไทยเป็น
 แหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่มีความหลากหลาย ให้ประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าและประทับใจ คือเราต้องการ
 ให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความยั่งยืน ดังนั้น ท่านอาจจะเห็นว่านอกเหนือจากการทำการ
 โฆษณาเผยแพร่ (Campaign) ให้คนไทยเที่ยวภายในประเทศที่ท่านก็คงจำได้ว่าปีที่แล้ว เรามองว่าคนไทย
 ไม่ค่อยมีความสุข เราก็เลยใช้การ โฆษณาเผยแพร่ (campaign) ว่า “เที่ยวไทยให้สนุก เดิมความสุขให้
 ชีวิต” เพื่อการออกไปเที่ยวจะทำให้เรารับความรู้ ความเพลิดเพลิน แล้วก็มีความสุขขึ้นมาบ้าง พอปีนี้เรา
 ก็รู้สึกว่าจะต้องหนักกว่านั้น เพราะคนไทยยังมีความสุขน้อยลง ๆ ตามลำดับ นอกจากมีความสุขน้อย
 แล้ว ยังไม่ต้องการควักเงินออกไปเที่ยวด้วย ต้องการจะเก็บเงินเพราะความที่ไม่มั่นใจในอนาคต ดังนั้น
 การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ใหม่ของเราที่เพิ่งเปิดตัวไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็ต้องแรงขึ้นด้วยการที่ว่า
 ไม่ใช่เที่ยวเพื่อความสุขตัวเองแล้ว ยังจะเป็นการเที่ยวเพื่อชาติด้วย เที่ยวแล้วเราจะช่วยชาติได้ คือถ้าเที่ยว
 แล้วเป็นกระจายรายได้ อย่างที่บอกว่าไม่ว่าเราจะไปที่ใดก็ซื้ออาหาร ซื้อบริการที่พัก โรงแรม ธุรกิจ
 ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องก็ทำให้กระจายรายได้ไปสู่ชนบท เราก็เลยใช้การ โฆษณาเผยแพร่ (campaign) ที่ว่า
 “เที่ยวไทยครีกครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” เป็นการเที่ยวเพื่อชาติด้วย ที่จริงแล้วตัวจริง ๆ จะเป็นหน้าตา
 อย่างนี้ไม่ทราบจะไกลเกินไปหรือไม่ ก็จะเห็นได้ชัดว่าจะดูแลแล้วสนุกสนานกันไปหมด ครีกครั้นกัน
 ไปหมด แล้วการ โฆษณาเผยแพร่ (campaign) จะออกมาเรื่อย ๆ ต่อไป ในการ โฆษณาเผยแพร่
 (campaign) พูดถึงเรื่องเที่ยว ไม่ใช่เพียงว่าเที่ยวอย่างเดียวอย่างนี้ เรามองว่าประเด็นหนึ่งในการทำงาน
 ของ ททท. นอกเหนือจากการรณรงค์ให้เที่ยวแล้ว อีกด้านหนึ่งคือรณรงค์ให้คนรักษาสิ่งแวดล้อม
 ท่านอาจจะจำได้ว่าเราได้มีโฆษณาทางโทรทัศน์ ท่านคงเคยเห็นใช่หรือไม่ เก็บเมืองไทยให้สวยงาม ก็คือ
 เวลาไปเที่ยวอย่าทิ้งขยะ อย่าทำลายสิ่งแวดล้อมเหมือนที่ท่านเคยถึงเมื่อสักครู่นี้ เรามีการประกาศสั้น ๆ
 ทางวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือ Spot หลายตัว แต่บังเอิญที่ว่าไม่ได้นำมาฉายวันนี้ แสดงให้เห็นว่าการทำร้าย
 แหล่งท่องเที่ยวเหมือนทำร้ายจิตใจคนไทยทั้งชาติ เก็บเมืองไทยให้สวยงาม คือทุก ๆ คนให้เป็น

นักท่องเที่ยวที่ดี เวลาเที่ยวก็อย่าไปเที่ยวทิ้งขยะหรือไปทำลายสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นั่นคือการโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ที่เราทำมาเสมอ แล้วต่อมาเราก็มองว่าถ้านักท่องเที่ยวมีความรัก มีความภูมิใจในมรดกทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรมของประเทศ ไม่ทำลายแล้ว แล้วก็มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ เขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าต้องการจะทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดี ยินดีที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วย อธิปไตยไมตรีอันดีงาม เราก็มี Campaign อีกโครงการหนึ่งที่เรียกว่า “เป็นเจ้าบ้านที่ดี” ขอให้คนไทยทั้งหลายนอกเหนือจากการกรุณาเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีแล้ว ก็เป็นเจ้าบ้านที่ดีด้วย นอกจากนั้นเมื่อเราเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี เป็นเจ้าบ้านที่ดี แล้วก็ถึงประเด็นที่ว่าเมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวทั่วประเทศแล้ว อย่างที่ทราบที่เราตั้งเป้าหมายไว้ว่าสิ้นปีนี้ให้มีการกระจายรายได้จากคนไทย จากการเที่ยวภายในประเทศให้ได้ถึง ๓๘๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ใช้จ่ายในการเดินทางสร้างรายได้ให้ชุมชน ช่วยเหลือผู้ประกอบการ กระตุ้นเศรษฐกิจ ยกระดับความเป็นอยู่ของคนไทยในประเทศให้ดีขึ้น เราจึงใช้คำขวัญ (slogan) อย่างที่ท่านเห็นนี้ “เที่ยวไทยครีกครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ก็มองว่าทุก ๆ ท่านก็คงจะเข้าใจด้วยกันแล้ว แล้วเราก็จะช่วยกันส่งเสริมการท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม แล้วก็ทำลายประเทศของเราเอง ให้เกิดความภูมิใจในประเทศของเรา

เมื่อสักครู่นี้ที่พูดว่ามีความมั่นใจเพียงใด หมายถึงว่า ถ้าพูดถึงนักท่องเที่ยวต่างประเทศเราก่อนข้างมั่นใจ จากการตลาดในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมา เราไม่ได้เจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เรียกว่ากลุ่ม mass หรือกลุ่มเลเซอร์ เพราะกลุ่มนี้รู้จักประเทศไทยดีมาอยู่แล้ว แต่การที่เราทำการตลาดมาไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปีร่วมกับการบินไทยฯ ก็อายุ ๔๘ ปี เท่ากับ ททท. แล้วบริษัททัวร์ เช่น เวิร์ลทัวร์เซอร์วิส ก็อายุเกิน ๕๐ ปีด้วยซ้ำ ดังนั้น นักท่องเที่ยวกลุ่ม mass รู้จักเรดีอยู่แล้วในช่วง ๓-๔ ปีที่ผ่านมา เราก็เจาะกลุ่มตลาดที่เรียกว่าความสนใจเฉพาะ กลุ่ม rich market แล้วก็กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพมากขึ้นคือกลุ่มที่ว่าจะใช้เงินมากขึ้นในประเทศไทย เช่น จะเป็นกลุ่มที่มาใช้บริการสุขภาพหรือว่ากลุ่มที่มาสร้างภาพยนตร์ กลุ่มที่มาฮันนีมูนหรือกลุ่มผู้สนใจเฉพาะ ดังนั้น เราก็มั่นใจว่ากลุ่มเหล่านี้มีความสนใจและมีความตั้งใจที่จะมาเมืองไทยด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง คิดว่าเขาคงจะยังมาอยู่ แล้วนักท่องเที่ยวที่เราเจาะระยะหลังเป็นกลุ่มที่เรียกว่า กลุ่มคนที่มียาได้สูง (Upmarket) มากขึ้น มีเงินมากขึ้น ในอดีตเขาอาจจะเคยไปเที่ยวยุโรปหรือไกลกว่านั้น แต่ระยะนี้ ถ้าเขามีปัญหาเศรษฐกิจ เขาก็อาจจะเปลี่ยนมาเที่ยวบ้านเราได้ ถ้าบ้านเรายังคงความน่าสนใจ และอีกอย่างหนึ่ง เวลานี้ประเทศไทยไม่มีช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low season) แล้ว ทุกท่านคงทราบ คือถ้าไม่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น พูดถึงว่าถ้าเหตุการณ์ปกติ จากการที่นักท่องเที่ยวเข้าประเทศไทยเฉลี่ยแล้วเดือนละไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านคน จากต่างประเทศ แม้ว่าช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low season) ก็ยังมีนักท่องเที่ยวเดือนละประมาณล้านคน เนื่องจากว่าจากการทำการตลาดร่วมกันจาก THA, ATTA แล้วก็ทุก ๆ สมาคม

สภาพอุตสาหกรรมฯ ที่เกี่ยวเนื่องกัน การบินไทยฯ สายการบินทั้งหลาย เวลาเราจะทำตลาดร่วมกัน เราจะใช้วิธีรักษานักท่องเที่ยวตลาดเก่าไว้ แล้วก็ขยายตลาดใหม่อยู่ตลอดเวลา ตลาดเก่า ๆ ยกตัวอย่าง ถ้าในยุโรปก็จะเป็นอังกฤษ เยอรมัน ตลาดใหม่ก็คือ กลุ่มซี ไอ เอส Eastern block แล้วก็รัสเซีย เป็นต้น แล้วก็ขยายมายังกลุ่มตลาดใหม่ ๆ เช่น ตลาดที่จะมาในช่วงฤดูฝนของเราที่เราเคยเรียกว่าช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว (Low season) ก็ตั้งที่ท่าบรอมหาดไทยบอกว่าจากตะวันออกกลางหรือจากแอฟริกาได้เหล่านี้ เวลาไปทำตลาดบริษัทนำเที่ยวให้เรายืนยันว่า ถ้ามาเที่ยวประเทศไทยแล้วลูกค้าจะได้เจอฝนจริง ๆ เราต้องรับประกันว่าฝนตกแน่ ๆ ในช่วงเดือนเหล่านี้ ก็แสดงว่าการทำตลาดได้ตลอดปี ส่วนด้านในประเทศก็ตั้งที่ทราบอยู่ว่า นอกเหนือจากรณรงค์ด้วยการ โฆษณาเผยแพร่ (campaign) ที่ว่า “เที่ยวไทย ครีกครื้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” แล้ว เราก็ยังจะมี Campaign ย่อย ๆ ในตัวอีกเป็นอย่างมากซึ่งอธิบายตรงนี้ไม่หมด เพราะบอกได้ ๕ นาทีหรือ ๑๐ นาที ที่จริงก็คงทราบ ๆ กันอยู่แล้วในการทำงานด้วยกัน เช่น เราใช้ทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้คนไทยเที่ยว ไม่ว่าจะเจาะกลุ่มตามที่ท่านรัฐมนตรีกรุณากล่าวอย่างที่เราเรียกว่า ทัวร์ ๕ วัด คงเคยได้ยิน “๑๐๘ เส้นทางออมบุญ” ที่เราเพิ่งผลิตขึ้นมา อย่างนี้เราเรียกว่า “ศรัทธา Marketing” ก็คือให้คนไปเที่ยววัด หรือเรียกว่า Celebrity marketing ก็คงทราบอยู่ที่เราหมั่นเชิญดารามาไม่ว่าจากต่างประเทศหรือในประเทศ กระตุ้นบางกลุ่มที่สนใจดาราร หรือเที่ยวข้ามภูมิภาคระหว่างเหนือไปใต้ ได้ไปอีสาน หรือบินไป-บินกลับ ขัรบรถเที่ยวที่ท่านพูด ถ้าสมมุติว่าคุยตรงนี้ไม่พอ กรุณาติดต่อ ๑๖๗๒ ก็ได้ Call center ของ ททท. หรือเชิญที่ซุ้ม (booth) ของ ททท. ที่อยู่ข้างหลังจะมีข้อมูลเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยอีกมากมาย จะได้นำไปช่วยเผยแพร่กันต่อยังเพื่อน ๆ ของท่านด้วย

ขอเรียนนิดเดียวที่จริงเรามี Spot โฆษณาในต่างประเทศ “Amazing Thailand” ที่ท่านคงเคยเห็นแล้วในช่วงที่มีแข่งวิมเบิลดัน เรามีหลายคน แล้วก็รวมทั้งมี การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ที่ว่า “เก็บเมืองไทยให้สวยงาม” แต่บังเอิญมีอุปสรรคนิดหน่อย จะฉายได้เพียงเรื่องเดียวเป็นการชวนเที่ยวปกติเรื่องเดียว ขอขอบคุณ

สรุปการเสวนาเรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

โดยวิทยากรดำเนินรายการ

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

คำยืนยันจากท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ความเป็นเจ้าบ้านของผู้ให้บริการในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทุกที่จะมีความพร้อม นอกจากนั้นก็ความพร้อมในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวทุกภาคส่วนของกระทรวงมหาดไทยก็จะให้ความสำคัญ ถึงขั้นว่าถ้าจำเป็นต้องปรับแผนก็จะทำก็เป็นข่าวดีที่คนในวงการท่องเที่ยวมีความชื่นใจมากขึ้น

ก็ขอขอบคุณท่านวิเชียร เราได้เห็นความมั่นใจจากเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่อีกรายหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการดูในขีดความสามารถของตนเองที่จะรองรับได้เท่าไร นอกจากดูเรื่องขีดความสามารถแล้ว ยังมุ่งเน้นเรื่องของคุณภาพด้วย ตรงนี้ น่าจะสำคัญที่สุด คนไทยคงผ่านยุคหนึ่งมา ยุคที่เกิดเรื่องบินคันทุนค้ำ ยุคนั้นคนไทยก็เที่ยวไทยกันอย่างชนิดที่เรียกว่า ทะลุปรุโปร่งกันทีเดียว แต่ในขณะเดียวกันก็ได้ทำลายแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติไปมากมาย ผมเข้าใจว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับบทเรียนในวันนั้นกันมาแล้ว เมื่อเข้าท่านรัฐมนตรี วราวุธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พูดถึงเรื่องเอาตัวเองไปทิ้งไว้ส่วนหนึ่งแล้วเอาธรรมชาติส่วนหนึ่งกลับมาบ้านด้วย สิ่งเหล่านั้นก็ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้อีกแล้วในยุควันนี้

เช่นเดียวกันขอขอบคุณท่านพิชัย จากการบินไทยฯ เราก็ได้ฟังว่าตัวเลขไตรมาส (Quarter) ที่ ๔ ของปีนี้อาจจะลดลงประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ยังมีความมั่นใจว่านักท่องเที่ยวยุโรปหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางแบบระยะไกลได้ซื้อตั๋วตั้งแต่ปีที่แล้ว แต่ท่านไม่ได้พูดถึงว่าปีหน้าจะเป็นอย่างไร ซึ่งก็ยังคงต้องทำการตลาด แล้วก็พยายามขายตัวกันต่อไป ส่วนคนไทยเที่ยวไทย ท่านก็ยังคงฝากความหวังถึงขนาดว่า ยกตัวอย่างว่าปีที่แล้ว ท่านมีโอกาสได้ไปเที่ยวเชียงรายแล้วก็ประทับใจ ผมเชื่อว่ามีคนไทยอีกมากที่ยังมีโอกาสน่าจะได้ประทับใจอย่างที่ท่านพิชัยได้พบมากกับตนเอง

ขอบคุณท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เราก็มีความตั้งใจว่าวันนี้นอกจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ การบินไทยฯ

นำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยได้ แล้วยังพยายามจะกระตุ้นให้คนไทยหันมาเที่ยวไทยกันให้มากขึ้น นอกจากการทำตัวเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี การเป็นเจ้าของบ้านที่ดีก็มีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก็คือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวก็ได้กรุณานำเรียนกับทุก ๆ ท่านแล้วว่า ความพร้อมเหล่านี้เป็นสิ่งที่คนไทยจัดการได้

คราวนี้เราต้องมาหาข้อสรุปกันให้ได้ว่า การมาประชุมสัมมนาแบบเสวนานั่งจับเข่าคุยกันในวันนี้ เราจะสามารถนำพาประเทศไทยฟื้นฝ่าอุปสรรคที่เป็นปัญหาเศรษฐกิจทั้งในเศรษฐกิจระดับโลก และความไม่มั่นคงในเรื่องของจิตใจ ซึ่งเมื่อเช้าเราก็คงจะได้ข้อสรุปกันไปแล้ว วันนี้เป็นเรื่องความเชื่อมั่นว่าคนไทยจะเอาเงินที่เก็บไว้ทำงานทั้งปีออกมาเที่ยวไทยได้หรือไม่ ในเมื่อแหล่งท่องเที่ยวพร้อม การคมนาคมขนส่งก็พร้อม การชักชวนให้คนไทยไปเที่ยวแล้วรู้ว่า เมื่อไปเที่ยวจะพบกับสิ่งดี ๆ จะสดชื่นในชีวิต จะเติมเต็มความสุขให้กับครอบครัวได้อย่างไร ก็มีความพร้อมแล้ว เราจะทำอย่างไรให้คนไทยเที่ยวไทยให้ได้มากขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ ๘๔ ล้านคนครึ่งเป็นยอดเงิน ๓๘๘,๐๐๐ ล้านบาทได้อย่างไร

ท่านผู้ว่าฯ ททท. ก็ได้เตรียมการฉายภาพวิทัศน์มาให้พวกเราได้ชมกันซึ่งก็จะเป็นเพียงตัวอย่างเล็ก ๆ ก็จะเป็นความมั่นใจมากขึ้นว่า ถ้าหากการท่องเที่ยวจากการเข้ามาในประเทศไทย (IN BOUND) คือจากต่างประเทศเข้ามาเที่ยวไทย เข้ามาแล้วเป็นภาคส่วนหนึ่งอาจจะมีค่าใช้จ่ายที่ลดลงบ้าง ตลอดระยะเวลาหรือวันเวลาที่เขาพักอาจจะลดลงบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม การนำเอาคนไทยออกมาเที่ยวไทยก็จะเติมเต็มภาคเศรษฐกิจให้เรายังยืนได้อย่างมั่นคง

มีคำถามจากผู้เข้าร่วมสัมมนาว่า กระทรวงมหาดไทยมีการจัดเตรียมเขตพื้นที่การท่องเที่ยว (Zoning) เมื่อเช้าเราเห็นช่วงเปิดงาน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พูดเรื่องเขตพื้นที่ (Zoning) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วคราวนี้ต้องการเห็นกระทรวงมหาดไทยดูแลเรื่องของการจัดเขตพื้นที่ท่องเที่ยว (Zoning) นอกจากนั้นก็มีคนให้ความเห็นว่า การจัดเครื่องบินหรือการคมนาคมขนส่งพาคนไปเที่ยว เข้าใจว่าน่าจะพาคนไปที่แหล่งท่องเที่ยว ไม่ใช่พาคนไปหาแหล่งที่พัก ก็เป็นความคิดอีกแบบหนึ่งซึ่งน่าสนใจ นอกจากนั้นยังพยายามจะบอกว่า เราคงต้องช่วยกันกระตุ้นการสัมมนาภายในประเทศให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยให้สัมมนาในประเทศไทยในราคาพิเศษ แล้วยังบอกว่ายังต้องการจะให้คนไทยไปในเส้นทางที่ยังไม่ได้รับความนิยมมากนัก เช่น ภาคอีสาน ก็คงจะเป็นส่วนในภาคย่อยที่เราจะลงลึกในโปรแกรมอย่างนี้มากขึ้นซึ่งอีกรอบหนึ่งในภาคย่อย เรื่องที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งหมดพูดเรื่องราคาจะถูก จะแพงอย่างไรน่าจะดี เหมาะสมกับคนไทยหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติ แล้วยังมีความคิดอีกด้านหนึ่งที่บอกว่า จะจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว คือมีการมองเรื่องของขีดความสามารถก็คงจะต้องพูดกันต่อไปในภาคย่อย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันในทางความคิดของคนไทยอยู่พอสมควร ในสังคมวันนี้

การร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

เรื่อง รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

โดย

ผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

การจัดประชุมสัมมนาเรื่อง “เที่ยวไทยครีกรีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก” นั้น นอกจากผู้เข้าร่วมสัมมนาจะได้รับฟังการบรรยายและการเสวนาจากวิทยากรในภาคเช้าแล้ว คณะกรรมการได้จัดให้มีการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนาในภาคบ่ายโดยมีการร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” ทั้งนี้ ได้แบ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ เรื่อง “รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว”

กลุ่มที่ ๒ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑”

ทั้งนี้ กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งจากหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนได้เข้าร่วมระดมความคิดเห็นโดยสรุปดังนี้

นายวิทยา บำรุงชัย ชมรมไค้ญี่ปุ่น

กระผมเป็นตัวแทนของชมรมมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการจับนุหรีที่สนามบิน เมื่อก่อนเป็นสนามบินคอนเมือง ตอนนี้ย้ายมาสุวรรณภูมิก็ยังมีจับนุหรีอยู่ ปรากฏว่า ระยะ ๓-๔ เดือนจนถึงปัจจุบัน มัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นที่ไปรับนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นเข้ามาที่สนามบิน นักท่องเที่ยวจะร้องเรียนมามากเรื่องนำนุหรีเข้ามา นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น โดยมากที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยมากจะมาเล่นกอล์ฟแล้วก็มาท่องเที่ยวในประเทศไทยจะมาเป็นกลุ่มคณะเล็ก ๆ ประมาณ ๕-๖ คน บางครั้งก็ ๑๐ คน พอออกมานักท่องเที่ยวกลุ่มนี้โดยมากจะเป็นนักท่องเที่ยวที่ชอบสูบนุหรีมาก เขาก็จะมาซื้อนุหรีที่ในสนามบิน ในคิงเพาเวอร์ พอซื้อมาก็หิ้วกันมากคนละห่อ (Cotton) เมื่อเครื่องบินลงเสร็จแล้วก็นำกระเป๋าสัมภาระออกมา แต่ช่วงที่เครื่องจากญี่ปุ่นมาโดยมากจะเป็นช่วง

บ่อยมาก ๆ จนถึงห้าค่ำ เครื่องจะลงมา แล้วรดเงินกระเป่าก็ไม่พอ นักท่องเที่ยวก็เอาสัมภาระแล้วก็บุหรี่ยางไว้ที่รดเงินกระเป่าคันเดียวหรือบางครั้งก็ ๒ คัน แล้วเงินออกมาก็เจอคันครั้งแรกก็ไม่เป็นอะไรก็ออกมาทางประตูเขี้ยวก็ถือออกมาคนละห่อ เมื่อออกมานอกสนามบินก็จะพบอีกกลุ่มหนึ่งใส่เสื้อสีดำข้างหลังเขียนภาษาอังกฤษ แต่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นก็อ่านไม่ออกว่าเป็นพวกอะไร ก็มาพูด Good afternoon แล้วก็ขอตรวจสัมภาระก็พบบุหรี่ซึ่งส่วนมากจะถือมาคนละห่อ ถ้า ๕ คนก็ ๕ ห่อ แต่ใส่ในรดเงิน กระเป่าใบเดียว เขาก็บอกว่าคนนี้อานูหรืมาเกิน เมื่อพบมีคฤเทศก์ เขาก็อธิบาย อธิบายเสร็จเขาก็ไม่ฟังและบอกว่าคนนี่ถือมาคนเดียว ๕-๖ ห่อ ก็จับไปปรับ กว่าจะถึงโรงแรมก็ ๔ ห่อม ๕ ห่อม เพราะต้องไปปรับที่กรมสรรพสามิตที่แถวราชวัตรเมื่อก่อน ตอนหลังอำนวยความสะดวกให้มาปรับที่สถานีตำรวจแถวใกล้ ๆ สนามบิน บุหรี่ห่อหนึ่งก็ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาท บางครั้งถ้าไม่มีมีคฤเทศก์ก็ปรับแบบส่วนตัวก็มีคือไม่มีใบเสร็จ นักท่องเที่ยวก็มาพบมีคฤเทศก์ก็จะมาเล่าให้ฟัง อยากรู้ก็ขอให้คณะกรรมการการท่องเที่ยวฯ ช่วยตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

หม่อมหลวงชาญโชติ ชมพูนุช

เรื่องที่ผมต้องการจะเรียนเสนออีกก็คือว่า ปัจจุบันนี้เราทราบกันอยู่แล้วว่าสถานการณ์มีผลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยวของเราเป็นผู้ประกอบการ SME เรามีทุนน้อยทุนในการทำธุรกิจท่องเที่ยวก็คือมนุษย์ ต้นทุนส่วนมากแล้วอยู่ที่ค่าจ้างพนักงาน ถ้าประกอบธุรกิจไม่ดีผู้ประกอบการอาจจะต้องถึงกับปลดพนักงานหรืออาจจะลดเงินเดือนพนักงาน พนักงานพวกนี้เป็นพนักงานที่ไม่ใช่บอกว่า เราต้องการได้เข้ามาทำงานวันนี้ และเขาสามารถทำงานได้วันนี้ทีเดียวเขาจะต้องมีการฝึกปรือ ต้องมีการทำงานภาคปฏิบัติมากพอสมควรจนจะมีความสามารถที่จะมาให้บริการที่มีมาตรฐานได้ แต่ถ้าพวกเหล่านี้ซึ่งมีเงินเดือนประจำถูกปลด ปัจจุบันนี้รายได้ก็ไม่พอกันอยู่แล้ว ถูกว่างงานหรือลดเงินเดือนก็จะมีปัญหาตามมา ซึ่งเป็นคนส่วนมากของประชาชนไทย แต่ผมก็เข้าใจด้านภาคผู้ประกอบการธุรกิจ เนื่องจากเราเป็น SME เราไม่สามารถมาแบกภาระตรงนี้ไว้ได้ก็ต้องการจะถามว่าภาครัฐเตรียมมาตรการตรงนี้ไว้หรือไม่ที่จะหาเงินสนับสนุน อยากรู้ก็ตามทำอย่างไรก็ตามที่ทำให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจเกี่ยวกับภาพพจน์ เป็นธุรกิจที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ทำอย่างไรไม่ให้เขาต้องเลิกจ้างพนักงาน หรือทำอย่างไรที่จะเข้าไปช่วยเหลือที่จะทำให้มีการพัฒนา ถ้าธุรกิจไม่ดีทำอย่างไรที่จะไปต่อยอดทำให้เพิ่มประสิทธิภาพพนักงานให้ดีขึ้น

เรื่องการกู้เงิน เมื่อผู้ประกอบการมีปัญหา ก็กู้เอาไปทำอย่างอื่น ผมกำลังมองถึงบุคลากรโดยตรงที่จะต้องตกงาน ผมต้องการจะย้ำตรงนี้ ภาครัฐอาจจะทำได้ เช่น อาจจะช่วยภาคเอกชนจ่ายเงินเดือนให้ครั้งหนึ่ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือจ่ายให้เต็มก็ได้ แล้วไปหักคืนทีหลัง ต่าง ๆ พวกนี้ที่ทำให้ไม่ต้องปลดพนักงานเพราะถ้าปลดพนักงาน เขามีภาระอยู่ เขาไม่ไหว แล้วอีกหน่อยคนออกจากวงกลมหมดซึ่งปัจจุบันนี้เรามีคนที่ทำงานทางด้านนี้ไม่พอเพียงอยู่แล้ว

ตัวแทนของกระทรวงแรงงาน

เรื่องเงินกู้ SME เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาได้มีการประชุมที่กระทรวงการท่องเที่ยวฯ เงินกู้ SME ที่จะช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีผลกระทบต่อในเรื่องของภาวะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเรื่องของท่องเที่ยว เงินกู้ SME อนุมัติแล้ว เมื่อวันศุกร์ที่เพิ่งผ่านมา ดิฉันเรียนท่านรัฐมนตรีว่าเราสามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขให้ง่ายต่อผู้ที่ต้องการกู้เงินก้อนนี้ได้อย่างไรบ้าง ถ้าหากว่าท่านจำได้เมื่อปีที่มีผลกระทบในเรื่องของสึนามิ เราก็มียกเงินกู้ SME เพราะฉะนั้นที่ดิฉันเรียนนำเสนอ ซึ่งเข้าไปเป็นตัวแทนของท่านได้ พูดถึงเรื่องนี้ว่าพยายามใช้เงื่อนไขเดิมซึ่งง่ายต่อพวกเรา ก็หมายถึงผู้ประกอบการเซ็นค้ำประกันกันเอง โดยที่ไม่ต้องไปหาหลักทรัพย์มาค้ำเพราะเราไม่มีหลักทรัพย์แล้ว ขายแล้วใช้หรือไม่ เพื่อประคองให้ผู้ใช้งานแรงงานเขายังอยู่กับเราได้ก็เป็นการประคองธุรกิจไปในตัว เพราะฉะนั้นเพิ่งประชุมผ่านไปเมื่อวันศุกร์นี้ว่าเงินกู้ออกแล้ว พวกเราสามารถไปใช้เงินกู้ส่วนนี้ได้ แต่ตอนนี้ขอในเรื่องของเงื่อนไขก่อนเพราะดิฉันชี้แจงว่าขอเงื่อนไขเดิมซึ่งง่ายต่อพวกเรา ก็หมายถึงว่าภาคธุรกิจของเอกชนก็ไม่ทราบว่ามันเห็นด้วยหรือไม่ เพราะตรงนี้จะได้อำนาจในเรื่องของคำถามและคำตอบ เพราะว่าสิ่งที่ดิฉันคิดก็คือใช้เงื่อนไขเดิม ซึ่งคิดว่าเป็นเงื่อนไขที่ง่ายที่สุดแล้วก็ปลอดภัยที่สุดสำหรับทุกฝ่าย ภาคเอกชนไม่ทราบว่ามียะไรติดขัดหรือไม่เพราะว่าช่วงเวลานี้ดิฉันกำลังเรียนนำเสนอท่านรัฐมนตรีไป

นายวิวัฒน์ วรเวชวุฒิกุล มัคคุเทศก์อิสระ

สิ่งที่ผมต้องการจะเรียนให้คณะกรรมการช่วยกันแก้ปัญหา ก็คือ เรื่องของสามล้อเครื่อง คือในลักษณะของการเป็นมัคคุเทศก์จะต้องติดต่อโดยตรงกับนักท่องเที่ยว สามล้อเครื่องมักจะหลอกลวงเขาอยู่ตลอดเวลา ถ้าสมมุติสามล้อเครื่องไม่มีนักธุรกิจหรือธุรกิจที่ให้ค่าหัว เขาก็ไม่สามารถที่จะหลอกลวงนักท่องเที่ยวได้มากไปกว่าที่เขาทำอยู่ปัจจุบัน เรื่องนั้นเป็นประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่สอง ถ้าท่านไปสังเกตการณ์ที่หน้าวัดพระแก้วจะเห็นว่ามียุคคนซึ่งไม่ทราบว่าเป็นมัคคุเทศก์แท้หรือไม่ ไปสร้างความรำคาญให้กับนักท่องเที่ยวอยู่เป็นประจำ ถ้าท่านไม่แก้ไขปัญหานี้ เวลาเขากลับบ้านของเขาก็จะพูดถึงประเทศไทยในทางเสียหาย เราภูมิใจอยู่ตลอดเวลาว่าประเทศไทยเขาประทับใจ เขาจะต้องมาเป็น Repeat customer แต่ผมคิดว่าอาจจะไม่ถูกต้อง ขอความกรุณาช่วยแก้ปัญหาให้ด้วย ผมก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร แต่ว่าหลังจากที่สังเกตการณ์อยู่เป็นประจำ ผมมีความรู้สึกถ้าท่านไปดู ท่านจะมองเห็นว่านักท่องเที่ยวถูกรบกวนอยู่ตลอดเวลา คำถามก็คือว่า ถ้าท่านประทับใจในเรื่องอื่น ๆ ที่ผ่านมาแต่ไม่ประทับใจในเรื่องนี้ ถูกหลอกลวงอยู่ตลอดเวลา ท่านกลับไปที่บ้านท่าน ท่านจะพูดในเรื่องสิ่งที่ดี ๆ หรือว่าสิ่งที่ไม่ดีด้วย เพราะนั่นถ้าสมมุติจะให้ธุรกิจการท่องเที่ยวยั่งยืนจริง ๆ ปัญหาพวกนี้ท่านจะต้องช่วยแก้ เพราะถ้าท่านไม่แก้ก็เป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ได้ยินอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีความเดือดร้อน ต้องการจะขอความกรุณาช่วยแก้ปัญหาให้ด้วย

นายสมพัฒน์ อามารี ประตุน้ำ

เมื่อเช้าที่ผู้ว่าฯ ททท. ได้พูดถึงเรื่อง เทียวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก ซึ่งผมสังเกตว่าการใช้งบประมาณแผ่นดินในการจัดงานต่างประเทศ ซึ่งทุกจังหวัดนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับงบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๕๒ ไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งในนั้นจะมีการจัดงานอยู่ด้วย เมื่อเราเห็นสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน การที่จะจัดงานต่างประเทศกับงานในเมืองไทย ผมคิดว่าศักยภาพของผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศไทยมีมากพอที่จะจัดงานได้ ซึ่งในแต่ละจังหวัด แต่ละตำบล แต่ละอำเภอ ถ้าผมประมาณการงบประมาณแล้ว แต่ละจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านบาทถึง ๑๐ ล้านบาท ถ้าเรารวมกันแล้วทั่วประเทศก็มีงบประมาณในการที่จะจัดงานไม่ต่ำกว่า ๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้ก็ต้องการจะให้ไทยช่วยไทยกันก่อนแทนที่จะเอาเงินรั่วไหลไปต่างประเทศ

นายวัฒนะ รัชญา

ช่วง ๒-๓ เดือนมา โรงแรมได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ที่เราวิเคราะห์ดูจากต่างประเทศ คณะที่จะมาจัดประชุมสัมมนา (MICE) ที่โรงแรมในเมืองไทย โดยเฉพาะที่กรุงเทพ ไม่มีความมั่นใจทางด้านของความปลอดภัย เพราะฉะนั้นนี่คือเหตุผล ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่โรงแรมได้รับมาก็คือ ต้องการจะเรียนถามว่าผู้เกี่ยวข้องของการท่องเที่ยว มีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะให้มีการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่กล่าวมาเมื่อช่วงเช้า โดยที่ความเห็นของกระผมก็คือว่า พ่วงของการประกันชีวิตเข้าไปด้วยจะดีหรือไม่ ซึ่งตรงนี้อาจจะฟังดูเป็นอะไรที่แปลกนิดหนึ่ง แต่คิดว่าเพื่อที่จะสร้างความมั่นใจให้กับตลาดประชุมสัมมนา ยิ่ง ๆ ขึ้น

นายอนันต์ คณาธิรกุล บริษัท รัตนบราดี

ปัญหานี้ที่เสนอขึ้นไปมักจะพบในช่วงระยะเวลาที่ทำธุรกิจด้านนี้มักจะพบบ่อย ๆ นั่นก็คือ โรงแรมที่พัก เวลาจะทำรายการอะไรแต่ละครั้งก็ต้องมีการทำ Contact แต่ช่วงระยะหลังประมาณ ๔ หรือ ๕ ปีที่ผ่านมาการติดต่อ Contact ก่อนข้างทำได้ยาก เนื่องจากว่าอาจจะเป็นเพราะบริษัทอาจจะไม่มี Connection ต่อในเรื่องของลูกค้าหรืออะไรต่าง ๆ ช่วงหลัง ๆ พบหนักมากในช่วงปีที่ผ่านมาตรงที่ว่าให้เป็นกรณี ๆ ไป และนั่นคือกรณีที่ ๑ เราก็ทำตามระเบียบที่เขาทำตามนั้น แต่ที่เหตุการณ์ที่ประสบก็คือโรงแรมมักจะให้ราคาห้องถูกกว่าตัวแทน (Agent) ทั่วไป ระบุย่านได้หรือไม่ อาจจะเป็นแถว ๆ พัทยา แล้วก็แถวเขาใหญ่ ก็จะให้ราคาที่ถูกกว่ามาก ก็มีปัญหากลับมาตรงที่ว่าลูกค้าของเราเดี๋ยวนี้ฉลาดจะโทรศัพท์สอบถามที่โรงแรมก่อน แล้วก็ลองให้เขาเสนอราคามาว่าเขามีจำนวนประมาณเท่านี้คน คุณสามารถที่จะให้ห้องได้ราคาเท่าไร ในขณะที่เดียวกันเขาไม่ได้บอกเรา ลูกค้าก็จะคุย

กับเราแล้วบอกฉันต้องการจะได้โรงแรมนี้ คุณลองคิดต่อ คุณได้ราคาต่ำกว่าเราหรือไม่ ก็ปรากฏว่าบริษัททัวร์ได้ราคาแพงกว่า เราก็เลยตกใจกันว่าเกิดอะไรขึ้นในตอนนี้ ก็ไม่ทราบว่าในส่วนของสมาคมโรงแรมหรือในส่วนอื่น ๆ มีอะไรที่จะเป็นข้อระเบียบ หรือกติกาในการที่จะเป็นสนธิสัญญาซึ่งกันและกันได้หรือไม่

นายโสภณา บุญสวยขวัญ สมาคมรถโดยสารไม่ประจำทาง

รถโดยสารไม่ประจำทางมีความเดือนร้อนในเรื่องของกรมการขนส่งทางบก ในขณะที่เรารับนักท่องเที่ยวหรือผู้โดยสารไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ประการที่(๑) คือเรื่องการดักจับวันดำ เพราะฉะนั้นเมื่อดักจับวันดำแล้ว ยังจะต้องทำให้เสียเวลา บางครั้งวันไม่ดำก็ต้องเอาเรื่องเสียงดัง ต้องเอาอย่างใดอย่างหนึ่งให้ได้ซึ่งปกติแล้วรถยนต์โดยสารที่ใช้น้ำมันดีเซลนั้น วันจะดำทุกคัน ประการที่(๒) ผู้ประกอบการที่ร้องเรียนมามากผ่านสมาคมมาคือ ให้คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ประสานงานกับกรมการขนส่งทางบกในการยกเลิกเรื่องการตรวจสภาพรถ ปีละ ๒ ครั้ง ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อน แล้วก็มีภาระผูกพันต่าง ๆ อีกมากมาย

นายปรีชา แสงกระจาย มัคคุเทศก์ภาษาอังกฤษ บริษัท ดิซแฮม

เรื่องที่ผมต้องการจะพูดเพื่อรักษาชีวิตของทั้งมัคคุเทศก์และของนักท่องเที่ยวคือ รถไฟสายมรณะ ซึ่งเขาเรียกว่า Death rail way ผมไม่ทราบว่าพวกเรารู้สึกกันบ้างหรือไม่ที่เป็นมัคคุเทศก์ไปแม่น้ำแคว พาฝรั่งไปเที่ยว ประการที่ (๑) รางรถไฟสายมรณะ ลื่นสภาพไปหมดแล้วเพราะเวลาขึ้นไปบนรถรอยต่อของโบกี้รถไฟแต่ละอันหาคำพูดไม่พบเพราะว่ากระโดดกระเดกจนฝรั่งทนไม่ไหว ฝรั่งที่ไปกับผม เขาเอาวิดีโอไปถ่ายเพื่อจะไปอวดคนที่บ้านเขาว่ารถไฟสายมรณะที่จริงไม่ใช่ Prisoner war of war death rail way กำลังจะเป็น Tourist death rail way ไม่ทราบว่าพวกท่านรู้สึกอะไรกันบ้างหรือไม่ ได้ทำอะไรกันบ้างหรือไม่ ถ้ายังไม่เข้าใจคำถามผม ไปขึ้นรถไฟแล้วท่านจะได้คำตอบด้วยความรู้สึก คือสภาพของรางรถไฟตรงนั้น ทางรถไฟทรุดตัว เพราะฉะนั้นก็กระแทกกระแทนขึ้น ๆ ลง ๆ เหยียงซ้าย เหยียงขวา ครั้งแรกบริษัทให้พวกผมขึ้นรถไฟตั้งแต่กาญจนบุรีไปลงถ้ำกระแซ ไปกินข้าวกลางวันกันที่นั่น ต่อมาท่านตัดให้ไปขึ้นรถไฟที่ถ้ำกระแซ ๑๒ กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที พอไปถึงถ้ำกระแซหรือเราเรียกว่า สะพานมรณะ ตรงนั้น ต้องวิ่งด้วยความเร็วประมาณ ๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ๓๔๐ เมตร ใช้เวลาวิ่งเท่าไรไม่รู้คิดกันเองแล้วกัน แต่ที่เจ็บปวดยิ่งกว่านั้นไม่ใช่สภาพทางรถไฟว่าจะเป็น Tourist death rail way ผมไม่สนใจ คำถามของผมก็คือว่า ผมเคยขึ้นรถไฟสายนี้จากสถานีกาญจนบุรี

ไปถ้ากระแสนั้นด้วยราคา ๑๔ บาท อยู่มาวันดีคืนดีท่านขึ้นไป ๑๐๐ บาท ถามว่าทำไม นักท่องเที่ยวได้ อะไรดีขึ้นกว่าเดิมบ้างหรือไม่ ถ้านั่งไม่ระวัง นั่งลงไปทันที ที่นั่งสิ้นพรวดไหล สะโพกสีข้างกระโปรงขาด เลือดอาบ เสน่ห์ของเมืองไทยอยู่ตรงนี้หรือ ทำไมถึงขึ้นราคาจาก ๑๔ บาทเป็น ๑๐๐ บาท แล้วทำไม รถไฟไม่มีอย่างที่ควรจะเป็น เรื่องต่อไปคือเรื่องวิชาการ ทำไมแต่ละมหาวิทยาลัยถึงสอนไม่เหมือนกัน แล้วเราจะลงสรุปกันอย่างไร ผลสุดท้ายหัวหน้าทัวร์ชี้หน้าว่ามักคุเทศก์เมืองไทยไม่มีความรู้ ต้องมา ทำเอง ให้เหมือนกันเสียที หัวหน้าทัวร์ต่างชาติเหมือนเป็นพ่อมักคุเทศก์ทั้งประเทศ คือประเทศต่าง ๆ ที่ เราไปทำงานในประเทศของเขา มี Domestic regulation ว่าคุณเข้าไปทำงานในประเทศของเขาแล้ว ต้องทำอย่างนั้น ๆ แต่เมืองไทยเราวิเศษมาก หัวหน้าทัวร์เข้ามาแล้วตั้งกฎเกณฑ์ของเขาได้ตามชอบใจ พวกรัสเซียมาให้พวกเรา ๑,๕๐๐ บาท ต่อ ๑ วัน ให้เราทำงานตั้งแต่ ๖ โมงเช้าถึง ๖ โมง คำน้ำไม่ให้ ค่าทิปไม่ให้ นักท่องเที่ยวทิปมากก็เป็นของเขา ประเทศไทยเป็นรัฐอิสระ ทำไมเราจึงตั้ง Domestic regulation เพื่อศักดิ์ศรี เพื่อประโยชน์ของคนในชาติของเราไม่ได้ เราคิดว่าเรามี แหล่งท่องเที่ยวเอาไว้สวย ๆ งาม ๆ เพียงเพื่อให้ต่างชาติเข้ามาทำมาหากิน แล้วขนเงินกลับไปหมด เท่านั้นหรือ แล้วก็ได้ชื่อเสียงตรงนั้น นอกจากนี้ ท่านรัฐมนตรีหรือท่านผู้หลักผู้ใหญ่เมื่อเช้านี้พูดว่า ต่างชาติจะมาลงทุนการท่องเที่ยวในเมืองไทย คนไทยไม่มีปัญญาแล้วหรือ กรุณาตอบผมว่ามีประเทศใด ที่เจริญทางเศรษฐกิจ เป็นมหาอำนาจได้เพราะต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศเขา คนไทยไม่มีปัญญา ลงทุนแล้วหรือ

เรื่องท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เราถูกยึดบัตรเมื่อเข้าไปในท่าอากาศยาน เดียวนี้ มีมักคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น ๑ ราย ถูกห้ามเข้าตลอดชีวิตเลย เรื่องท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเหมือนกับแดน สนรยาหรือดินแดนรัฐอิสระที่เหนืออำนาจอธิปไตยทั้งหลายทั้งปวง

หม่อมหทัยชนก เจษฎาภรณ์ เลขานุการสมาคม PATA

วันนี้วันที่ ๓ พฤศจิกายน แล้ว ปกติวันเดียวกันของปีที่แล้วที่เป็นชื่อโรงแรมต้องอยู่เกิน ๖๐-๗๐ ขึ้นไป ณ ปัจจุบันผมคิดว่าเฉลี่ยคงจะอยู่ประมาณสัก ๕๐ แล้วก็ต่ำลงมา สถานการณ์หลักก็คือ ภายในประเทศ ทุกท่านก็ทราบคืออยู่ ทางแก้อะไรก่อนอื่นคงต้องดูภายในเราก่อนว่าสถานการณ์ ที่เป็นจริงเป็นอย่างไร คราวนี้จะต้องมีเจ้าภาพสัก ๑ รายที่จะต้องประสานงานกับสถานทูตต่าง ๆ ที่เขา ออกคำเตือนการเดินทาง (Travel warning) เพราะเขาประเมินสถานการณ์ (Evaluate situation) จาก บ้านเราก่อนที่จะส่งข่าวสาร (Convey message) กลับไปที่ประเทศของเขาออกมาเป็นคำเตือน การเดินทางสำหรับคนของเขา คือผมพอทราบกลไกอยู่บ้าง สถานทูตออสเตรเลียก็มีเจ้าหน้าที่ Junior อยู่คนหนึ่งคอยอ่านหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ แล้วก็ทำรายงานให้กับ First secretary ซึ่งจะทำรายงาน

สุดท้าย (Final report) ส่งให้ท่านทูตลงนามแล้วก็ส่งกลับไปที่แคนเบอร์รา ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะฉะนั้นคงจะต้องมีหน่วยงาน คงจะเป็น ททท. หรือประสานงานกระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็นั่งคุยกับเขาอย่างใกล้ชิด ไม่ใช่เพียงเชิญทูตลงไปดูพื้นที่จริง วิธีการของเขาไม่เหมือนกับเรา เขาจะทำงานจากข้างล่างขึ้นข้างบน ของเราส่งข้างบนลงข้างล่าง แล้วก็ภาคส่วน (Section) ตรงนี้ต้องให้ตรงกัน

ส่วนเรื่องการประกัน (Insurance) ผมเห็นด้วยและสนับสนุนมาก เพราะว่าถ้ามีประกาศคำเตือนการเดินทาง (Travel warning) แล้วบริษัทประกันในประเทศนั้น ๆ จะไม่คุ้มครอง หมายความว่านักท่องเที่ยวที่มาจะต้องมาด้วยความเสี่ยงของตัวเอง ถ้าประเทศไทยในฐานะที่ต้องการจะให้เขามาเชิญชวนเขา มาแล้วเราประกันความเชื่อมั่น (Certify confidence) ให้เขาว่าถ้าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นกับเขา เรามีบริษัทประกันที่มีมาตรฐานระดับ AIA AXZAR หรืออะไรก็แล้วแต่ซึ่งคุ้มครองความเสียหายของเขาให้ได้ทั้งหมด ผมคิดว่าช่วยในเรื่องของกำลังใจขึ้นมาได้พอสมควร ทั้ง ๆ ที่ทุกวันนี้จริง ๆ แล้วที่เหตุการณ์หน้ากองบัญชาการตำรวจนครบาลก็มีฝรั่งชาวอเมริกันได้รับบาดเจ็บ เราก็ต้องจ่ายให้เขาหมดทุกอย่างอยู่แล้ว นายกรัฐมนตรีก็ไปเยี่ยม ประคบประหงมกัน เพราะฉะนั้นแล้วถ้าสมมุติว่าเหตุการณ์เป็นจริงขึ้นมา ซึ่งนักท่องเที่ยวก็ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Target group) อยู่แล้ว แล้วเรามีน้ำใจกล้าที่จะรับประกัน (Certify) ว่าเขาได้รับความคุ้มครองจากประกัน (Insurance) ผมคิดว่าเป็นแรงกระตุ้นสำหรับเหตุการณ์นี้พอสมควร แล้วหวังว่าเหตุการณ์คงจะคลี่คลายไปโดยเร็ววัน อย่างน้อย ๆ ก็ก่อนสิ้นปี ยังมีเวลาอีก ๔ เดือนที่จะ Trick up ธุรกิจขึ้นมา

นายสุชาติ สมุทรโคจร

เท่าที่ผมได้ไปต่างประเทศทุกเดือน เท่าที่สังเกตหรือคุยกับนักท่องเที่ยว ปัญหาจริง ๆ ตอนนี้อยู่ที่การเมืองตรง ๆ ปัญหาที่เกิดจากการยึดทำเนียบ เมื่อคืนนี้ผมเพิ่งกลับมาจากทางมัลดีฟ ผมคุยกับพวกนักท่องเที่ยว เขาก็บอกว่าเวลานี้ให้เขาไปประเทศไทยจริง ๆ เขาก็ไม่ต้องการมา ต่อให้เขาทราบว่าประเทศไทยมีอะไรดี ๆ มากมาย แต่ปัญหาก็อยู่ที่ว่าความปลอดภัยไม่มี เขายังถามผมว่าทำไมรัฐบาลไทยปล่อยให้มีการยึดทำเนียบกันอยู่ทุกวันนี้ซึ่งเป็นจุดหนึ่ง (One spot) เท่านั้นเองที่มีปัญหา เขาบอกนั่นคือสิ่งสำคัญสุด Most important เลย เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วสิ่งที่น่าเป็นห่วงที่สุดสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในประเทศไทยคือความปลอดภัย ถึงว่าจะมีประกัน แต่ผมยังเห็นว่าก็ดี ถ้าช่วยได้ แต่ว่าปัญหาก็คือว่าความปลอดภัยของเขาสำคัญกว่า

คราวนี้มีวิธีการอย่างไร จริง ๆ ผมก็อยู่ในขณะที่ปรึกษาในคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว ผมก็ยังคงต้องการเห็นว่าจะมีวิธีแก้ปัญหาระเบิดการเมืองซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดตอนนี้ เพราะว่าถ้าเพื่อเราสัมมนา แล้วความปลอดภัยในประเทศเราไม่เกิด นักท่องเที่ยวไม่มาเพราะ

เวลานี้เมื่อเดือนที่แล้ว ผมไปเกาหลี รัฐบาลเกาหลีขอบคุณผมและบอกว่าเกิดเหตุการณ์ในประเทศไทยขอบคุณประเทศไทย นักท่องเที่ยวชาวจีน ญี่ปุ่น เข้าไปเกาหลีเพราะว่าความไม่ปลอดภัยในไทยจริง ๆ แล้ว ผมไปเห็นเกาหลีกับประเทศไทย ผมบอกว่าเวลานี้เกาหลีไม่ได้มีอะไรที่น่าเที่ยวกว่าประเทศไทย ทุกอย่างสร้างขึ้นใหม่เท่านั้นเอง เดือนก่อนโน้น ผมไปอียิปต์ สร้างเมืองขึ้นมาเมืองหนึ่ง เป็นเมืองที่อยู่ทะเลทรายให้นักท่องเที่ยวจากยุโรปเข้ามาเที่ยว ผมคุยกับนักท่องเที่ยว เขาบอกว่าการที่เขาจากยุโรปเข้าไปอียิปต์แล้วก็สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) เหมือนกับที่เขามาภูเก็ต พักยาวถูกกว่ามาก ความปลอดภัยมีมากกว่า คือถ้าเขาเข้าไปในเมืองนี้แล้ว เขาทำอะไรได้เหมือนกับอย่างที่เขาไปที่ภูเก็ต ที่สำคัญคือ เวลานี้ประเทศต่าง ๆ เอาสิ่งที่มีดี ๆ เช่น สปา อาหารไทย ไปเปิดในเมืองเหล่านั้น ผมคิดว่าสิ่งที่เรานำมาหาวิธีแก้ไขกัน แน่แน่นอนเรื่องดี ถ้าเอาสปา อาหารไทย วัฒนธรรมไทยไปอยู่ในที่ต่าง ๆ เป็นเรื่องดี แต่ทำอย่างไรที่จะดึงกลับเข้ามาในประเทศไทยให้ได้ สำหรับผมเห็นว่าเวลานี้ต้องรีบแก้ปัญหาเรื่องการเมืองให้เร็วที่สุดเพราะว่าจะเป็นจุดที่จะแก้ต่างอื่นได้

นายสุเชษฐ โสภณเสถียร สมาคมผู้ประกอบการการขนส่งทั่วไทย

สมาคมผู้ประกอบการขนส่งทั่วไทย เป็นสมาคมเกี่ยวกับเรื่องของรถโดยสารที่รับนักท่องเที่ยวและก็รองรับบริการจากตัวแทนทัวร์ (Agent) ต่าง ๆ มีเรื่องที่ต้องการจะฝากถึงท่านคณะกรรมการ ๔ เรื่องด้วยกัน

เรื่องแรกก็คือ เรื่องเกี่ยวกับการขอความร่วมมือไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตั้งด่านหรือว่าในการที่จะตรวจจับรถ เราขอในกรณีที่ว่ารถที่มีผู้โดยสารอยู่หรือมีนักท่องเที่ยว นั่งอยู่ในกรณีการตรวจเรื่องของข้อหาที่อาจจะไม่รุนแรงนัก ถ้าเป็นเฉี่ยวชนหรือว่าเป็นอุบัติเหตุ เรายินดีให้จับหรือให้ตั้งด่าน แต่ว่าการตั้งด่านแล้วมีผู้โดยสารอยู่ มีนักท่องเที่ยวอยู่ มาตรวจควินดำหรือว่ามาตรวจจับเรื่องรถวิ่งขวา เพราะว่ารถบ้านเราเลนซ้าย บางทีรถเมล์จอด รถบัส รถนักท่องเที่ยวต่าง ๆ จำเป็นต้องแซงซึ่งจังหวะนี้เป็นช่องว่าง ต้องขอความร่วมมือผ่านทางคณะกรรมการ รวมทั้งการที่ตำรวจท่องเที่ยวตรวจจับมัลลิตูเทศ์ต่างชาติต่าง ๆ ถ้าเวลาที่รถวิ่งหรือวิ่งอยู่ในกรุงเทพฯ รถติด บางครั้งต้องทำเวลาในการที่จะเข้าส่งนักท่องเที่ยวบ้าง บางทีจะส่งออก เป็นภาพที่เรามองไม่ค่อยชัด ไม่ค่อยงามเท่าไร ก็ฝากคณะกรรมการประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประเด็นที่ ๒ ฝากถึงกรมการขนส่งทางบก เนื่องจากว่ากฎหมายปัจจุบันในการประกอบรถบัสขึ้นมาคันหนึ่ง เป็นกฎหมายที่ออกตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายร่วมระหว่างกรมการขนส่งทางบกกับกรมทางหลวงนั้น กำหนดน้ำหนักรองรับรถบัสทั้งคัน เพลาน้ำ เพลาท้ายต่าง ๆ ในปัจจุบันรถเราจะเป็นรถบัส ๒ ชั้น ๘ ล้อ ที่นักท่องเที่ยวนิยมนั่งกัน น้ำหนักคันหนึ่งให้รวมแล้ว

อยู่ที่ประมาณ ๑๖ คันครึ่ง ซึ่งถ้าพูดกันตรง ๆ ก็คือว่า ถ้าพื้้นน้ำหนักตรงนี้ เขาให้รวมถึงผู้โดยสารด้วย ถ้าปัจจุบันเอาน้ำหนักตรงนี้มาซึ่งจริง ๆ น้ำมัน ไม่ต้องเติมเต็มถึง รถคันหนึ่งตามกฎหมายสามารถรองรับผู้โดยสารได้ประมาณเกิน ๑๐ คน ถัวเฉลี่ยน้ำหนักคนประมาณ คนละ ๕๐ กิโลกรัม ซึ่งกฎหมายนี้เป็นกฎหมายเก่าเมื่อปี ๒๕๒๒ รถในสมัยนั้นจะเป็นชิ้นเดียวเล็ก ๆ เป็นเครื่องยนต์เล็ก ๆ อยู่ข้างหน้า ตัวถังบางที่อาจจะเป็นไม้ รถเมล์ในสมัย พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ว่าปัจจุบันนี้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงมามากก็ฝากคณะกรรมการ เพื่อไปนำเสนอท่านรัฐมนตรีช่วยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งกรมการขนส่งทางบกทั้งกรมทางหลวง

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า ปัจจุบันนี้มีการเสนอแนวทางการใช้พลังงานทดแทนในอนาคต มีการส่งเสริมให้รถบัสนำเที่ยวใช้ก๊าซเอ็นจีวี ยิ่งเรื่องนี้จะไปเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ ๒ เมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องน้ำหนักรถหนักเข้าไปอีก เพราะว่ารถคันหนึ่งถ้าใส่ก๊าซเอ็นจีวีเข้าไป เฉพาะถังอย่างเดียวยังไม่ได้บรรจุก๊าซ น้ำหนักเพิ่มขึ้นมาอีกประมาณหลายตัน และปัญหาก็คือว่า เมื่อใส่ถังบรรจุก๊าซเข้าไปทันที บางที่ห้องเก็บกระเป๋าจะไม่มี เพราะถังก๊าซต้องเข้าไปอยู่ในตรงนั้น จะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเรื่องเมื่อสักครู่ แต่เรื่องของพลังงานทดแทนนี้ เรายังไม่ได้รับการยืนยันจาก ปตท. ที่แน่ชัดว่า แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการรถ เปลี่ยนพลังงานจากน้ำมันดีเซลเป็นพลังงานก๊าซเอ็นจีวี ที่ทราบมาปัจจุบันยังไม่ทราบว่าแน่ชัดหรือไม่ว่า ปลายปีนี้ ธันวาคมจะขึ้นมากอีกกิโลกรัมละประมาณ ๔ บาท ก็คือถ้ากำหนดราคาให้เราได้แน่นอน อย่างเช่นว่า ยืนยันราคา ๘.๕๐ บาท ไปสัก ๓ ปี ถึง ๕ ปี ผู้ประกอบการรถก็กล้าที่จะลงทุนเพราะลงทุนคันละ ๑๐,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ลงทุนอีกหลายแสนบาท ถ้าเราเปลี่ยนแล้ว เพื่อภาวะโลกร้อนด้วย เรานำลงทุน แต่ว่าถ้าเปลี่ยนแล้วปรับราคาขึ้นมา เราไม่รู้จะเปลี่ยนไปเพื่ออะไร รวมทั้งฝากถึง ปตท. ในเรื่องของสถานบริการ ปัจจุบันสถานบริการตามต่างจังหวัด เช่น ภาคเหนือ มีสถานบริการรองรับไม่เพียงพอ ในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งจังหวัดมีเพียง ๓ ป้อม แล้วแต่ละป้อมบางครั้งก็มีช่วงเวลาที่ก๊าซหมดกันตลอด ฝากว่าถ้าเป็นไปได้มีช่องคว่นพิเศษ ปัจจุบันนี้มีอยู่ในเรื่องของช่องเฉพาะรถบรรทุก ในกรณีที่ถ้ามีช่องเฉพาะของรถนำเที่ยวก็จะเป็นกรณีที่ดีเพราะว่าเวลาที่เข้าไป ถ้าเป็นเติมน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถที่จะเปิดแอร์ให้ผู้โดยสารนั่งอยู่ได้ แต่ถ้าเป็นก๊าซ เวลาเติมพลังงานนี้ต้องดับเครื่องยนต์ ผู้โดยสารอีกหลาย ๆ คนต้องลงไปยืนรอข้างล่าง และการบรรจุก๊าซแต่ละคันใช้เวลาานพอสมควร

เรื่องก๊าซก็จะเข้าประเด็นที่ ๔ ว่า ก๊าซเอ็นจีวี ปัจจุบันมีสมาชิกในสมาคมของเราหลาย ๆ ที่ยังแข็งมาถึงความสับสน ก็ฝากถึงตัวแทนทัวร์ว่าความยอมรับของตัวแทนต่างชาติทางยุโรปพวกนี้ ปัจจุบันเราไม่ทราบว่าเห็นมีหลาย ๆ บริษัทแข็งเข้ามาที่สมาคมว่า บริษัทต่างชาติระบุมานะเลยว่าจะไม่เอารถที่ใช้ก๊าซเอ็นจีวี เนื่องจากกลัวในเรื่องของความปลอดภัย ก็ฝากถึงเพื่อนสมาชิกทางตัวแทนต่าง ๆ ว่า มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วก็ถ้าเราทำรถเอ็นจีวีขึ้นมา สามารถรองรับนักท่องเที่ยว

นางสุรางค์ เอกโชติ ที่ปรึกษาบริษัท เบส อเว อินเทอร์เน็ต

ดิฉันได้มองเห็นว่า บริการสาธารณะก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวทั้งคนไทย และคนต่างประเทศใช้บริการ ทุกครั้งที่ดิฉันเดินทางจะพบกับชาวต่างประเทศ ไม่ว่าจะขึ้นเหนือล่องใต้ จะใช้บริการตลอด แต่เป็นสิ่งที่น่าเสียใจว่า บริการสาธารณะต่าง ๆ ไม่ได้เอื้อประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น กว่าจะไปถึงสถานีขนส่งหมอชิตได้ ถ้าไปแท็กซี่ลงทางด่วนก็ต้องกลับรถ (u-turn) ไปมา ฝนตกรถติดหมดเวลา มิเตอร์ก็ขึ้น รถเมล์ ขสมก. อยู่ส่วนหลังของสถานีขนส่งหมอชิต ซึ่งต้องเดินทาง ๑ กิโลเมตร จากที่จอดรถมาขึ้นรถ จากที่โรงรถไปขึ้นรถเมล์ประจำทาง ฝนตก รถไม่เข้าท่า คนก็ต้องวิ่งจากรถ ขสมก. มาขึ้นที่ท่า แล้วก็เดินต่อไปขึ้นรถประจำทางซึ่งไม่สะดวกเลย เมื่อมองถึงรถไฟใต้ดินก็ไปจุดจบอยู่ที่ถนนกำแพงเพชร เหลือระยะอีกส่วนหนึ่งก็ประมาณ ๔ - ๕ กิโลเมตร ก็มาไม่ถึง รถบัสจะขนถ่ายจากตรงนี้ไปจุดนั้นก็ไม่มี มองแล้วมองอีก ทั้งคนไทย ทั้งคนต่างประเทศ เขาจะเลือกหรือจะมาหรือไม่ ถ้าเขาไปพูดว่า กว่าจะถึง กว่าจะไปได้ ไม่สะดวกก็ต้องมาเป็นกลุ่ม แล้วก็เสียค่าใช้จ่ายสูง ดิฉันคิดว่าในส่วนนี้ควรจะคิดพร้อม ๆ กันในหน่วยงานของรัฐหรือแม้แต่สถานีรถไฟใต้ดิน สถานีรถไฟ รฟท. ที่บางซื่อ เมื่อลงรถไฟที่บางซื่อจะต่อรถไฟใต้ดินอยู่ใกล้กัน มากก็ประมาณ ๑ กิโลเมตร กระเป๋าต้องลากไปข้ามรางรถแล้วก็ขึ้นฟุตบาร แล้วก็ข้ามถนน แล้วจึงจะลง สถานีรถไฟใต้ดิน ท่านคิดดู คนสูงอายุ คนพิการจะไปได้หรือไม่ ดิฉันไปเห็นที่สิงคโปร์เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เมื่อเดือนที่แล้ว ลงจากเทอร์มินัล ๒ มีลากกระเป๋าแล้วก็มีรถ DTR ช่วงสั้น ๆ ให้เราขึ้นแล้ว มาส่งต่อที่รถไฟใต้ดินของเขา ไม่ต้องยกกระเป๋าเลย เป็นทั้งสถานีที่ทานข้าว ทั้งสถานีที่ซื้อป๊อปกว่าจะเดินไปถึง เราเสียเวลาเดินทาง ๔ ชั่วโมง แต่ไม่เกิดความรู้สึกว่า เราเหนื่อยหรือเราลำบากหรือเราตากฝน เรามีความสุขมาก ๔ ชั่วโมง เท่ากับเราได้เดินทางท่องเที่ยวไปในตัวพร้อมกับกระเป๋าเดินทางของเรา อย่างนี้ให้ดิฉันเลือก ดิฉันเลือกไปสิงคโปร์มากกว่าที่จะมาเที่ยวเมืองไทย ถ้าสำหรับคนสูงอายุ แล้วดิฉันคิดว่าช่วยตัวเองได้ที่สิงคโปร์ ประการสำคัญ การประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว ยกตัวอย่างง่าย ๆ ทุ่งดอกกระเจียว บานที่อำเภอเทพสถิตย์ อ่านแล้วต้องการไป อากาศหนาวมาถึงแล้ว เมืองเลยไม่เคยไป ต้องการจะไปขึ้นภูกระดึง ก็ยกหูโทรศัพท์ไปตามที่เขาโฆษณา ดิฉันจะไปทุ่งกระเจียวได้อย่างไร คุณก็ขับรถมา แล้วดิฉันจะขับรถถึงหรือไม่ คนสูงอายุ คนพิการไม่ถึงแน่ ๆ รอถูกรอหลาน รอคน โน้นคนนี้ ก็ไม่ต้องไป ถูกหรือไม่ ผลสุดท้ายคนสูงอายุก็ไม่จ่ายเงิน ดิฉันเลยนำเสนอว่าน่าจะมี ศูนย์ (Center) ถ้าให้บริษัททุกบริษัทจัด ลูกคาก็กระจัดกระจาย แล้วในที่สุด บริษัท ก ก็ส่งไปให้บริษัท ข รับช่วงต่อไปถูกหรือไม่ แต่ถ้ามีศูนย์หนึ่ง ทุ่งกระเจียวบานแล้ว ดอกบัวตองบานแล้ว เรามีทัวร์นั้นทัวร์นี้ ตลอดปี คราวนี้ลงหนังสือพิมพ์หรือจะเป็นจดหมายข่าวส่งถึงบ้านก็จะมาที่ศูนย์ แล้วเราก็จัดสรร การท่องเที่ยว ดิฉันคิดว่า ผู้สูงอายุ คนพิการและคนที่มาก็อาจจะซื้อทัวร์ไปด้วยกันได้เพราะตอนนี้

เขาต้องการของถูก ปัญหาที่ว่าจองโรงแรมเองทางเว็บไซต์ แล้วถูกบริษัททัวร์คิดแพงก็จะแก้ไปได้ด้วย นี่ก็สิ่งที่ดิฉันนำเสนอว่า ภาครัฐจะต้องร่วมกันในการพัฒนาสถานบริการสาธารณะทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น กทม. กรมทางหลวง กรมโยธาธิการ รถไฟ ขสมก. รถทัวร์ สถานีขนส่งหมอชิต กรณีสถานีขนส่งทางใต้ ก็คงจะเช่นเดียวกัน แล้วก็ประการสำคัญคือ ห้องน้ำ วันนั้นดิฉันเดินทางโดยรถทัวร์ มีผู้ใหญ่ ๔ ท่าน เป็นชาวต่างประเทศนั่งรถทัวร์จากกรุงเทพฯ ไปพินิจ โลก แล้วปรากฏว่าไปพบห้องน้ำที่ไม่สะอาด แล้วก็ปัญหาเหม็นแล้ว ก็เขาไปขึ้นแท็กซี่ก็มีมากมาย ผู้โดยสารขวักไขว่ สถานที่ที่จะเข้าคิว ยังไม่มี สถานที่รองรับแท็กซี่อجنبيะ สถานีขนส่งหมอชิตน่าจะพัฒนาได้แล้วใช่หรือไม่ ความสะอาดในสถานีก็ไม่มี ดิฉันคิดว่า นักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวทำไมในเมืองไทย

นายธีรวัฒน์ วรเวชวุฒิกุล มัคคุเทศก์อิสระ

ผมต้องการจะทราบว่าเวลาที่เราพูดกันว่า ถูกค้าที่ลงทะเบียน หรือ regist customer เราพูดกันบ่อยมาก มีการวัดอย่างไร เป็นรูปธรรมหรือไม่ ที่บอกว่าเรามีคนไปแล้วกลับมามากมาย มีนักท่องเที่ยวชอบมาก ทุกคนมาประเทศไทยดีเยี่ยม เคยมีการวัดหรือไม่ในภาครัฐบาล

นายโอราฟ อัครวิจิตรกุล

ด้วยความห่วงใยการท่องเที่ยว ผมก็รักในการท่องเที่ยวและก็สร้างเสริม สร้างสรรค์มา โดยตลอด เริ่มตั้งแต่อายุ ๕๐ กว่า ก็เป็นที่ปรึกษาในคณะกรรมการท่องเที่ยวมาตลอดกับท่านไชยยงค์ ก็พยายามพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยว ไม่เห็นสำเร็จสักครั้ง นี่ก็ประเทศไทย ท่านนายกฯ เคยเข้าไปชม สถานที่ของผมแล้วทั้ง ๓ แห่ง สิ่งต่าง ๆ ที่ผมสร้างมาก็เพื่อนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ผมร่วมกับท่านไชยยงค์ก็ได้เสนอมาตลอดว่าให้พัฒนาอะไรเป็นเรื่อง ๆ ไป สมัยก่อนผมก็บอกว่าให้สร้างมัคคุเทศก์ก็ร่วมกับท่านไชยยงค์มาช่วยกันพัฒนา จะตั้งโรงเรียนพัฒนามัคคุเทศก์ ทำไมคนไทย บรรยายวัฒนธรรมไทยแพ้อาตมา คนไทยต้องบรรยายได้ดีกว่า แต่ทำไมเราปล่อยให้มัคคุเทศก์ชาว ต่างประเทศเข้ามาเพราะเราก็เห็นแก่เงิน แล้วก็ไม่ต้องดูแลคนของเรา ผมทำสถานที่พักให้เลือกทั้ง ๓ แห่ง มีระดับ (class) A B C ใครต้องการจะพักระดับ A ก็ไปเกาะช้าง หาดทรายสวย ส่วนตัว ถามว่าราคา ดีกว่าคนอื่นหรือไม่ เผลอ ๆ ถูกกว่าที่อื่นด้วย เพราะฉะนั้นเราพยายามที่จะทำการส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ดีขึ้น แต่จริง ๆ แล้วท่านทั้งหลาย เรามาพูดกันจริง ๆ ว่า (๑) ถามว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น เราสู้ เขาได้หรือไม่ ขณะนี้เราก็สู้เขาได้ เราดีกว่าลาว เขมร พม่า แต่เราอย่าไปเทียบสิงคโปร์ มาเลเซีย เขาพัฒนาง่าย ของเราประชาธิปไตย แล้วไม่มีรูปแบบ พยายามให้รัฐจับกลุ่มให้ได้ พัฒนาภาคใต้ก็ภาคใต้ อีกแบบหนึ่ง ภาคตะวันออก เราทำมาตลอด เหนือก็เหนือไปเลย ตะวันตกทางนี้ก็ไปตะวันตกไปเลย

ให้มีทุกรูปแบบ ให้แตกต่างกัน การท่องเที่ยวไม่ใช่มาตั้ง ก็เหมือนทานอาหาร ไม่ใช่มาตั้งก็น้ำพริก ต้มยำ กุ้ง ไม่ใช่ มีตั้งมากมาย ผมต้องการจะให้พัฒนาไปอย่างนั้น เรามานั่งฟังปัญหา นั่งอยู่ในนี้จะล้มละลาย กันหมดแล้ว รวมทั้งรัฐบาลด้วยจะล้มละลายหมดแล้ว แล้วในยุโรปเขาก็ไปกันจะหมดแล้ว แล้วใครเขา จะมาเที่ยวบ้านเรา ตลาดอยู่ในมือของต่างชาติ เราไปเปิด BRAND NAME ให้เขา เขานับถือไทยหรือไม่ ไม่นับถือ ถ้ามีคฤหาสน์ไม่ดี ใครจะมาเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวไม่ดี ท่านไม่พัฒนาใครจะมาเที่ยว ผมต้องการ จะให้เป็นการท่องเที่ยวแบบครบวงจรที่เหมาะสม หรือ Package ที่ดี ๆ ทุก ๆ ภาคในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว ในการพัฒนามัคคุเทศก์ ในการพัฒนาบุคลากรขึ้นมารองรับให้ทุกคนมีใจบริการ (service mind) ไม่ใช่ทำงานอยู่ เวลาเข้าก็บอก แต่เวลาออกไม่บอก คนสมัยนี้ขาดซึ่งคุณธรรม แล้วเป็นอย่างนี้ไป หมด สังคมเรากำลังจะพังทลาย คนไม่ยอมกัน นักพัฒนาก็ไม่ยอมกัน แข่งกัน เมื่อท่านมีโรงแรมดี มีมัคคุเทศก์ดี ท่านบริการไม่ได้ เขามาหรือไม่ ก็ไม่มา ถ้าท่านมีเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ไปทำที่ใด ๆ แล้ว ท่านไม่อุ้มมัคคุเทศก์ ไม่อุ้มรถขนส่ง มัคคุเทศก์เก่ง แต่รถขนส่งพาไปกว่าทั้งขบวน นักท่องเที่ยวจะมา หรือไม่ ก็ไม่มา ผมกราบเรียนอีกครั้งว่าขอให้อัปเดต คนไทย อย่าอิจฉาคนไทย ให้เขา แล้วทำมาหากิน จริง รัฐต้องสนับสนุนอย่างเต็มที่ ไม่อย่างนั้นรัฐไม่มีภาษี การจับกลุ่มกัน ใครขับรถดีมาอยู่กับผม ๕ ปี ผมยกให้เลย แต่ต้องพานักท่องเที่ยวไปเที่ยวอย่างนี้ เรามีที่ดินมาก เรามีแหล่งท่องเที่ยวมาก แล้วเขา ไม่มา เราจะไปขายให้ใคร จำเป็นจะต้องเอาหัวขบวน ๓ คน แล้วหางขบวนอีก ๓ คน เรารู้แล้วว่า การตลาดอยู่ในมือต่างชาติ ไทยไม่เคยคิด คิดอย่างเดียวคือต้มยำกุ้ง ผมกราบเรียนด้วยความเคารพ นี่เป็น ทั้งคำถามและคำตอบแล้วว่าควรจะทำอย่างไร แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ผมไปเอาเรือดำน้ำมา พามาตั้ง ในราคาพิเศษ เห็นได้ท่องเที่ยวเลยมีความสวยงามอย่างไร เราเอาอเมริกันมาดำเนินการเพื่อความปลอดภัย ต้องสร้างความแปลกใหม่ให้เขา นอกจากนี้ อย่าให้คนอื่นกอบโกยเอาลูกค้า high end ไปหมด

นายสุพจน์ กลิ่นประณีต ผู้ประกอบการเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน

ในฐานะที่เป็นประธานเขตพื้นที่ ๑ ของสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คุณแล ๘ จังหวัดภาคเหนือ ปัญหาที่เราเจออยู่ก็คือ คนของรัฐที่มีทั้ง ททท. ผ.อ. สำนักงานท่องเที่ยวฯ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงของรัฐ ผมเข้าใจว่า คน ๒ กลุ่มนี้ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ค่อยลงรอยกัน ผู้ประกอบการหรือภาคเอกชนจะต้องมีปัญหามากขึ้น ถ้าหากว่า ททท. ซึ่งอ้างว่าเป็นฝ่ายการตลาด แต่ฝ่ายที่ป้อนตลาดเป็นใคร แล้วก็ผู้ที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว การกีฬา ก็เป็นอีกคนหนึ่ง ในจังหวัด กรุงเทพฯ จะไม่ค่อยมีปัญหา แต่จังหวัดเล็ก ๆ ในภาคเหนือ ทั้ง ๒ ตำแหน่งจะแย่งกัน ใครจะใหญ่ กว่ากัน ควรจะมีการตรวจสอบ อย่าให้อยู่ในพื้นที่นานเกินไปเพื่อสร้างราก สร้างฐานตัวเอง แล้วก็ควรจะได้รับฟังเหตุผล ปัญหาที่ชัดเจน อย่าไปหุบเขาเพราะคนหนึ่งที่มิสมาคอมหรือมิใครไปยุ่งแย่งก็มักจะหุบเขา

เอียงซ้ายเอียงขวา เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำไมการท่องเที่ยวฯ จึงตกลงไป ทำไมการท่องเที่ยวจึงมีปัญหาเพราะท่านเหล่านี้ไม่นำความเป็นจริงให้กับรัฐบาล รายงานแต่ผลงานที่ตัวต้องการ รายงานต้องการให้มี C ขึ้น ก็ควรจะมีการตรวจสอบกลุ่ม ๒ กลุ่มนี้ เพื่อให้การท่องเที่ยวเรามีมาตรฐานจริงๆ เพราะท่าน ๒ ข้างเหล่านี้จะรับงานมาจากรัฐบาล แล้วก็กระจายไปในพื้นที่ แต่ในภาคเหนือที่ผมดูแล จะเป็นประเภทที่แย่งกันทำ เรื่องใดที่ได้ C เร็ว เรื่องใดที่นำเร็วก็จะรีบทำกัน เพราะฉะนั้นผลงานการท่องเที่ยวจึงตกอับ ยิ่งภาคเหนือแล้วเป็นเมืองที่น่าดึงดูดเรื่องการท่องเที่ยว แต่ว่าเขาไม่ทราบรายละเอียด งบประมาณที่ให้ไปก็ไปใช้ในทางที่ผิด จะทำอย่างไรจะพัฒนา ๒ กลุ่มนี้ให้ทำงานเป็นงานเดียวกันได้

นายชูเดช สุขอร่าม ประชาสัมพันธ์ สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ

ขอตั้งคำถามว่า ขสมก. กับ การรถไฟ ประกอบธุรกิจนำท่องเที่ยว ชอบธรรมด้วยกฎหมายเพียงใด อย่างเช่น ขสมก. จัดทัวร์ไหว้พระ ๘ วัด ราคา ๑๖๕ บาท ซึ่งเป็นการตัดราคาบริษัทผู้ประกอบการนำเที่ยวอย่างมาก การรถไฟพาไปเที่ยวทุ่งบัวตอง ไปเช้า-เย็นกลับ ราคา ๒๕๐ บาท ซึ่งตัดราคาพวกเรา พวกเราอยู่ไม่ได้ ขอให้ท่านคิดเอาไว้

ส่วนเรื่องที่ผมจะพูดก็คือ สาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวตกต่ำ มีอยู่ไม่กี่ข้อ เช่น

(๑) ดังที่เราเคยทราบมาว่า การปิดสนามบินทำให้ชาวต่างชาติไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและความปลอดภัยของประเทศเรา เช่น ภาพที่ออกไปทั่วโลกคือ รัฐบาลออสเตรเลียส่งเครื่องบิน บี ๑๓๐ มารับนักท่องเที่ยวของเขากลับประเทศ ๒,๐๐๐ กว่าคน ถึงแม้ว่าเราจะประกาศเลิกภาวะฉุกเฉินแล้ว แต่ภาพนี้ก็ยังคงอยู่ในความทรงจำเขาอยู่

(๒) บริษัทประกันไม่รับประกันเหตุที่เกิดขึ้นจากภัยสงครามการเมืองและอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดจากการเมือง ฉะนั้นเป็นที่ไม่เชื่อมั่นว่ามาเที่ยวประเทศที่กำลังมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นแล้วจะปลอดภัย

(๓) เรื่องนี้สำหรับทัวร์คนไทย ราคาตั๋วเครื่องบินภายในประเทศแพงกว่าต่างประเทศ เรื่องนี้ต้องการให้ท่านบันทึกเอาไว้ด้วยว่าเพราะอะไร ไปมาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง ถูกกว่าไปเที่ยวภูเก็ต

(๔) เส้นทางทัวร์ที่ซ้ำ ๆ กัน เช่น เชียงใหม่-เชียงราย-แม่ฮ่องสอน ฝากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทางเหนือด้วยแล้วกันว่าซ้ำ ๆ เหลือเกิน แต่ทำไมไม่พัฒนาทางด้านจังหวัดน่าน แพร่ พะเยา ลำปาง ตราด ให้เป็นที่น่าเที่ยว น่าสนใจ หรือว่าทำการส่งเสริมการขายให้ดีกว่านี้

(๕) เส้นทางอีสานควรจะเป็นทางเลือกที่ใหม่ เพราะปัจจุบันนี้เวลาเราไปคุยกับตัวแทนต่างประเทศ ถึงเส้นทางอีสาน เขาตอบมาคำเดียวว่าเป็นเส้นทางทัวร์ที่ไม่รู้จัก ฉะนั้น ขอแนะนำว่าภาครัฐ

ควรจะพัฒนาด้านการส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวทางด้านอีสาน และด้านโรงแรม พ่อครัวจัดทำอาหารสำหรับคนต่างชาติ เพราะอย่างอีสานเหนือสามารถที่จะไปออกยังประเทศลาวก็ได้ อีสานใต้ก็สามารถที่จะไปออกประเทศกัมพูชาเพื่อนบ้านเราได้ ฉะนั้น แนะนำว่าควรจะมีการพัฒนาเส้นทางใหม่ ๆ ทางด้านอีสาน อีสานใต้ควรจะได้รับการพัฒนาและการส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวให้มากที่สุดเพราะว่ามีศักยภาพที่แข็งแกร่งที่สุดในภาคอีสานด้วย

(๖) ขณะนี้นักท่องเที่ยวหนีไปเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านเราหมดแล้ว เช่น พม่า ลาว เวียดนาม เขมร และจีน แต่ประเทศเพื่อนบ้านบางประเทศที่ต้องการให้เราทะเลาะกัน แล้วได้ผลประโยชน์จากเราก็มี จึงขอร้องภาครัฐและภาคเอกชนให้ช่วยกันเรื่องปัญหาภายในบ้านเมืองให้เราเสียก่อน

อนันญา แก้วชินภรณ์

เรื่องการท่องเที่ยวดอกกระเจียว ที่ต้องการจะให้จัดเป็นหมู่คณะ โดยที่มีศูนย์รวม เรื่องนี้เคยทำมาแล้วประมาณ ๕ ปี ร่วมกับการรถไฟ โดยการที่ New Trip เสนอเข้าไปร่วมกับการรถไฟโดยที่เราบริหารทั้งหมด จัดพิเศษเฉพาะเสาร์ - อาทิตย์ ให้กับผู้ที่สนใจจะเดินทางไปเที่ยวทางทุ่งดอกกระเจียว เนื่องจากว่าเดินทางไปทางรถยนต์ค่อนข้างจะลำบากเกี่ยวกับสถานที่จอดรถหรืออะไรก็แล้วแต่เราก็เลยไปจัดร่วมกับการรถไฟ เริ่มต้นก็ไม่มีปัญหา มีแขกมาประมาณ ๑,๕๐๐ คน เราดำเนินการโดยมีมัคคุเทศก์ มีอาหารบริการ ๓ มื้อ จนกระทั่งกลับมา ดูตลาดตลอด ก็จะมีผู้สูงอายุ แล้วก็ยังมีที่มาเที่ยวกันเป็นครอบครัว ก็จะมีความสุข กลับมาแล้วก็จะบอกต่อ ๆ กัน ปีต่อไปเรามีแขกประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคน ก็ยังไม่มีปัญหา พอปีต่อมาก็จะมีการเรียกมาคุยกันว่าตัวเลขมากขึ้น ๆ เพราะฉะนั้นการรถไฟจะขอทำสัญญาว่าท่านจะต้องมีแขกในปีต่อไป ๓,๓๐๐ คน ก็บอกว่าเอาเกณฑ์อะไรมาเป็นตัวกำหนด เขาก็บอกว่าเนื่องจากว่าเราทำแล้ว เกิดผลสำเร็จขึ้นมา เพราะฉะนั้นก็จะขอให้เป็นอย่างนี้ ถ้าทำได้ก็ทำได้ต่อไป แล้วก็มีการกำหนดอาหาร กำหนดอะไร ๆ หลาย ๆ อย่างซึ่งเราก็ทำตามทุกอย่าง แต่เรามีข้อแม้ว่าถ้าบริษัทเหล่านี้ทั้งหมดนี้ ทำทัวร์ให้กับการรถไฟ หรือใช้การท่องเที่ยวรถไฟ แล้วบริษัทอื่น ๆ ที่มาร่วมกับการรถไฟจะต้องใช้กฎเกณฑ์เดียวกัน คือถ้าเป็นกฎระเบียบของการรถไฟ บริษัทที่ยินดีที่จะปฏิบัติตาม ในปีนั้นเฉลี่ยโชคก็มีแขกประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าคน ถือว่ารอดตัวไป แต่ไม่มีการที่จะงัดวันหรือว่าลดค่าใช้จ่ายอะไร ปีต่อมาซึ่งเป็นปี ๒๕๔๘ เป็นปีที่เราขาดเจ็บสาหัสเนื่องจากว่าปีนั้นเป็นปีของในหลวง ๖๐ พรรษา มีการเฉลิมฉลอง มีฟุตบอลโลกซึ่งเราก็เรียนไปว่าปีนี้คงไม่สามารถจะทำให้สำเร็จได้เนื่องจากว่ามีเหตุการณ์อย่างนี้ แล้วก็เราเคยเจอฟุตบอลโลกมาแล้ว คนไม่ออกไปเที่ยว จะนั่งเฝ้าดูฟุตบอลกัน ก็มีคนโทรศัพท์มาจอง จะไปประมาณ ๒๐ คน พอถึงคืนนี้มีฟุตบอลดี เขาเลื่อนเดินทาง

ไปก่อน แล้วก็จะเป็นปัญหามาก ๆ ซึ่งเราก็เจอจากการรถไฟว่า ถ้ามีปัญหา เราคงจะหาแขกไม่ได้ ๓,๐๐๐ คน เขาก็บอกว่าไม่เป็นไร ถ้าทำไปก่อนแล้วมีปัญหาที่มาคุยกันภายหลัง แต่ว่าให้เราเซ็นสัญญา เหมือนกันว่าต้องมีแขกประมาณ ๓,๐๐๐ คน คือลดจาก ๓,๓๐๐ คน มาเหลือ ๓,๐๐๐ คน เขาก็บอกว่า น่าจะทำได้ เขาบอกไม่เป็นไร ทำไปแล้วมาคุยกันภายหลัง แต่พอทำไปแล้ว เราก็เข้าไปคุยว่าเหลือเวลา อีกประมาณ ๑ เดือน เราคงทำยอดนี้ไม่ได้ หยุดไม่ได้เนื่องจากขายตั๋วล่วงหน้าไปแล้ว ต้องเรียนว่าการทำ สัญญากับการรถไฟหรือขายตั๋วล่วงหน้า เราจะเป็นคนขายตั๋วด้วย การรถไฟก็จะขายตั๋วให้เราด้วย ในขณะที่เดียวกันไม่ว่าเราจะทำการส่งเสริมการขายใด ๆ ก็แล้วแต่เราจะต้องนำเงินเท่ากับจำนวนที่เราขาย สมมติเราขาย ๑๐๐ บาท ไม่ว่าเราจะทำการส่งเสริมการขายให้กับสมาชิกของเราหรือว่าแขกประจำ ของเรา ลดเหลือ ๗๐ บาท หรือ ๘๐ บาท เราจะต้องนำเงิน ๑๐๐ บาท ไปซื้อตั๋วกับการรถไฟ ออกตั๋ว ให้กับผู้โดยสารของเรา เพราะฉะนั้นการรถไฟจะไม่รับผิดชอบตรงนี้ แต่ถึงกระนั้นเนื่องจากเราทำ ขมาแล้ว ๕ ปี เรายังคงทำต่อ แต่ปีนั้นที่เรียนว่ามีปัญหา เมื่อเข้าไปคุย เขาบอกว่าคืนตั๋วไม่ได้ แล้วก็เลิก ทำไม่ได้เนื่องจากมีแขกแล้ว ๑๐ ล้าน แต่ว่าเราเหมาทั้งขบวนรถไฟประมาณ ๕ ตู้อย่างน้อย ก็บอกว่า สามารถจะคุยหรือ clear ได้ ๑๐ คน ช่วงนั้นรู้สึกเราจะทำอยู่ ๑,๒๐๐ บาท รวมทุกอย่างทั้งอาหาร ๓ มื้อ มัคคุเทศก์ ค่ารถที่จะขึ้นไปบนอุทยาน และประกันชีวิตด้วย เขาก็บอกว่า เขาไม่สามารถจะติดต่อลูกค้า ได้เนื่องจากไม่มีรายชื่อลูกค้า เพราะฉะนั้นภาวะจำยอมก็ต้องทำ ในปีนั้นการรถไฟไม่ได้จ่ายเงินให้ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๕ จนกระทั่งปัจจุบัน เพราะฉะนั้น ณ ตรงนี้จะเรียนว่าทำไมเราถึงหยุด สมัยก่อนนี้มีคนที่ ต้องการจะเที่ยวดอกกระเจียว สามารถจะมาซื้อที่สถานีรถไฟทุกแห่ง หรือซื้อที่บริษัททัวร์ที่มาร่วมกับ ของบริษัท new trip ก็จะสามารถจะเดินทางได้ มัคคุเทศก์ของเราจะดูแลทุกสถานีที่รถไฟจอด แล้วก็ มี ออกไปขึ้นรถว่าขึ้นได้ตู้นี้ ๆ แต่บัดนี้ไม่มีแล้ว เนื่องจากไม่ได้รับเงิน ไม่ใครแก้ไขได้ตรงนี้ และปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าเราจะทำตรงนั้นมีปัญหา เรายังคงทำอยู่เนื่องจากการท่องเที่ยวทางรถไฟเป็นการท่องเที่ยวที่ ลดมลภาวะ แล้วก็มีความปลอดภัยมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางด้วยรถยนต์หรืออะไรก็แล้วแต่ ยังคงรักรถไฟอยู่ กรณีเช่นนี้ที่ดำเนินการอยู่ เราพบปัญหาเช่นนี้ ภาครัฐหรือการท่องเที่ยวฯ หรือ กระทรวงคมนาคมจะช่วยเหลืออะไรได้บ้างในกรณีเช่นนี้

นายศักรินทร์ ช่อใสว

สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้เป็นความรู้สึกส่วนตัว เมื่อสักครู่นี้เรื่องทุ่งดอกกระเจียวกับเรื่อง การรถไฟ ผมก็เกิดความรู้สึกเล็ก ๆ ขึ้นมาว่า ต้องการจะฝากให้ท่าน ไปติดต่อการท่องเที่ยวฯ เจ้าของ สถานที่ด้วย ผมเชื่อว่าการท่องเที่ยวฯ ก็สามารถที่จะประสานกับการรถไฟอีกส่วนหนึ่ง หรือท่านอาจจะ

ได้บางส่วนเข้าช่วยร่วมกันเรื่องของการส่งเสริมการขาย หากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่จริงจัง ๆ เพราะผมฟังแล้วมีความรู้สึกหดหู่มาก

เรื่องมัคคุเทศก์ที่แต่ละสถาบันผลิตออกมา วิธีการสอน วิธีการเรียนแตกต่างกัน เผอิญผมเคยไปช่วยที่สภากอล์ฟฟอซิป แล้วก็มีการผลิตนักกอล์ฟออกมาเยอะ ผมก็ถามว่าผลิตออกมาทำไม เขาบอกเจตนาต้องการจะผลิตออกมาเพื่อให้เหมือนค่ายมวยที่มีอยู่ พอมาเป็นค่ายมวยมาก การพัฒนาการแข่งขันจะแข่งขันขึ้นมาเอง แต่สำหรับ ผู้ที่จะไปเป็นนักกอล์ฟแข่ง พวกนี้ต้องพัฒนาฝีมือเองขึ้นมา แต่อย่างน้อยมีพื้นฐาน เพราะฉะนั้นการผลิตออกมาเป็นอีกแง่คิดหนึ่งที่เกิดขึ้นมา

ส่วนเรื่องสมาคมโรงแรมว่าทำอะไรได้กับเรื่องราคาที่ใช้ให้บริษัททัวร์ เรื่องนี้ผมค่อนข้างมั่นใจว่า (๑) โรงแรมนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมโรงแรม (๒) ผมกำลังจะนำเรียนท่านว่า เป็นเรื่องยากในการที่จะบังคับให้ใครเสนอราคาให้ใคร ถูกกว่าใคร หรือแพงกว่าใคร เพราะว่าเหมือนกับเราที่กำลังบอกบริษัททัวร์ให้ขายราคาเท่ากัน ห้ามตัดราคากัน เป็นไปได้หรือไม่ เรื่องนี้เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล เพราะฉะนั้นต้องการให้ท่านพิจารณาว่า ถ้าหากท่านเกิดกรณีอย่างนั้น ท่านจะเป็นคู่ค้ากับเขาต่อไปหรือ เป็นเรื่องที่ท่านต้องพิจารณาเอง

การร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อการบูรณาการการท้องถิ่นในภาครัฐและภาคเอกชน

ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

เรื่อง รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

โดย

วิทยาการดำเนินการระดมความคิดเห็น

ในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๑

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

ที่ประชุมเมื่อครู่นี้ พวกเราก็คงทราบกันแล้วว่าเราเปิดวาระการบ่น ก็มีท่านมาเสนอแนะ พวกเราว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนควรจะทำอย่างไรบ้าง ก็มีประเด็นประมาณ ๔๐ ประเด็น ซึ่งเราก็จะกรองประเด็นเหล่านี้ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย วันนี้ท่านก็กลับไปปรับปรุงกัน แล้วเราก็จะเชิญท่านมาในที่ประชุมของคณะกรรมการการท่องเที่ยวเพื่อจะรับทราบ ว่าวันที่พวกเราบ่นกันวันนี้ ท่านได้ทำอะไรไปบ้าง แล้วได้สำเร็จไปถึงไหนแล้ว จะได้ชี้แจงให้พวกท่านทราบผ่านสมาคมทั้งหลายที่ท่านสังกัด แล้วก็ผ่านสื่อทั้งหลายว่าเราได้ทำอะไรไปบ้างแล้ว เพื่อจะแก้ไข ปัญหาระยะยาว

นายไชยรงค์ เจริญเมือง รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

ท่านวุฒิชัย ได้กรุณาถามถึง ๔ ประเด็นของปัญหา แต่ละปัญหาทั้งเกี่ยวข้องกับตำรวจ กรมทางหลวง กรมโยธาธิการ แล้วก็บริษัททัวร์ ท่านยังพาดพิงถึง ชมสมก. ว่าจัดทัวร์แข่งกับเอกชน ปัญหาทั้งหมดที่ท่านกรุณานำเสนอมาไปถึงคณะกรรมการในส่วนหนึ่ง ซึ่งในเรื่องดังกล่าว ท่านมัธยรงค์ที่ได้เสนอปัญหานี้ถึงระดับหน่วยเหนือแล้ว แล้วในส่วนอื่น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาใหญ่ เกี่ยวข้องกับนโยบาย หลายส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง ฉะนั้นผมเชื่อว่าคำถามของทุกท่านมีผู้รับฟังอยู่และจดรายละเอียดไปหมดแล้ว ท่านอดใจรอจะได้รับการตอบสนอง เชื่อว่าเร็วที่สุด

ถ้าสมมติว่าภาครัฐได้ทำข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวไทยแล้วก็ดี ถ้าไม่ได้ทำก็ต้องการจะเสนอผ่านไปที่ทางคณะกรรมการให้เสนอไปถึงรัฐบาลให้จัดทำการศึกษาที่เราเรียกว่า Exit Poll หรือ Survey ก็ได้ ประเทศนิวซีแลนด์เคยทำแบบนี้ถึงขนาดนี้ ประการแรกหลังจากที่เราไปเที่ยวแล้ว เราจะติดตามผล ถามโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตให้เรากรอกข้อมูล จากนั้นก็จะออกมาเลยว่า ท่านได้ทำกิจกรรมพวกนี้หรือไม่หลังจากที่ท่านมาเมืองนั้น ๆ ที่ท่านกล่าวแล้ว เช่น คุณชอบขี้ม้าหรือไม่ คำถามต่อไปว่าแล้วคุณได้ขี่หรือไม่ เราก็ตอบว่าไม่ได้ขี่ คำถามต่อไปก็คือว่า แล้วทำไมไม่ขี่ แต่ถ้าสมมติตอบไปว่า ใช่ เราได้ขี่ม้า คำถามต่อไปว่า คุณประทับใจหรือไม่ ถ้าไม่ประทับใจ มีอะไรหรือไม่ที่จะต้องพัฒนา สิ่งที่ผมกำลังจะพูดก็คือว่าเรารีบแขกเข้ามาอยู่ตลอดเวลา เราก็พาเขาไปเที่ยว จบแล้ว ลาสวีติ ในคำถามก็คือว่าเราได้พัฒนาอะไร ไปบ้างหรือไม่ เรารู้หรือไม่ว่าคนที่ไป เขาอาจจะขี้ม้ายิ้มกับเรา แต่ส่วนลึกของเขาได้ผ่านประสบการณ์ที่อาจจะไปถูกหลอกหลวงมาก็ได้ แล้วกลับไปไม่เกิดความประทับใจ เพราะฉะนั้นหลังจาก Exit Poll จะทำให้เรารู้เลยว่า คน ๆ นี้เขาไม่ประทับใจ คำถามต่อไปทางอินเทอร์เน็ตคือ ถ้าเราต้องการจะให้คุณกลับมาเที่ยวอีก คุณจะกลับมาเที่ยวหรือไม่ หากไม่กลับมา แล้วมีอะไรอีกหรือไม่ที่เราจะทำให้คุณพอใจคิดว่า คุณจะกลับมาเที่ยวอีก สิ่งที่ผมพูดมาก็คือว่าต้องการจะให้เสนอผ่านไปที่ทางรัฐบาลให้จัดหน่วยงานสักหน่วยหนึ่งลองทำดู ว่า Exit Poll เป็นอย่างไร แล้วจะได้ดูว่าการท่องเที่ยวของเราดีจริงอย่างที่เราคิดหรือไม่

หลาย ๆ ปัญหา หลายหน่วยงานไม่ทราบเหมือนกับรถไฟสายมรณะ เพราะฉะนั้นการรถไฟจะรับทราบวันนี้ เขาจะได้ไปแก้ไขปัญหาว่าจะให้ตายทีละคนหรือว่าจะให้ตายพร้อมกัน ก็เป็นการแก้ปัญหาก็เรื่องหนึ่ง เรื่องของนักท่องเที่ยวที่ไม่เข้ามา ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่มาโดยไม่มีประกัน คนที่มีประกันหรือไม่ต้องทำประกันก็ยังไม่ต้องการมา

นางสาวมัธรัตน์ พิระญาติโกเศศ ออนุกรรมการการท่องเที่ยว

ประเด็นจากคำถามมีอยู่อย่างเดียวคือขอความร่วมมือ เพราะว่าในนี้จะมีสมาชิกของสมาคมโรงแรมไทยด้วย แล้วก็ยังมีทั้งสมาคม ATTA สมาคมที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องของตลาดคนไทยเที่ยวไทย เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วดิฉันมองว่าถ้าหากเราได้รับความร่วมมือที่ดีแล้ว จริง ๆ แล้วไม่ใช่เชิงคำตอบ แต่ว่าเป็นการขอความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและเอกชนด้วยกันเพราะไม่ใช่เป็นผลกระทบระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะขออนุญาตถ้าเรียกให้ทันสมัยก็บอกว่า Confirm ใช่หรือไม่ ถ้าหากว่าผู้ประกอบการซึ่งเป็นกลุ่มโรงแรม แล้วก็บริษัทท่องเที่ยว ถ้าหากว่าเขาเรียกว่าในเหตุการณ์เฉพาะหน้าอย่างนี้กับเหตุการณ์บ้านเมืองซึ่งเราเรียกว่าหลายเดือนแล้วหลีกหนีไม่พ้น ในเมื่อหลีกหนีไม่พ้น ไม่เป็นไร ต้องอยู่กับความเป็นจริงแล้วจะทำอย่างไรว่า

ถ้ากลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นโรงแรม แล้วถ้าหากว่าตัวเลขยังไม่สวยงามมากนัก เราจะทำอย่างไรจะถึงบริษัทท่องเที่ยวทั้งหลาย ไม่ว่าจะเขาจะทำหรือว่าจะทำคนไทยเที่ยวไทยก็แล้วแต่ เรามาเป็นเพื่อนกันดีหรือไม่ เป็นคู่ค้าที่ดีต่อกัน เหนืออื่นใด คิฉันเชื่อว่าก็หมดปัญหาไป แต่ถ้าหากว่าจากวันนี้ไปแล้ว ถ้าทุกท่านเปิดใจเข้ามากัน แล้วเราก็จะทำอย่างไร เขาเรียกคำว่า “เที่ยวไทยครึ่งครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ต้องมาจากทุก ๆ คิฉันกลับมาคิดว่าเอกชนต้องเริ่มจากตัวเอกชน แล้วหน่วยงานของรัฐเป็นแรงผลักดันให้ เช่น คิฉันมองไป ท่านเชื่อหรือไม่ว่าวันนี้ท่าน ผ.อ. สำนักงานท่องเที่ยวแต่ละภูมิภาคอยู่ในห้องนี้มาก ท่านคอยฟังปัญหาเพราะบางท่านอาจจะรู้จักและไม่รู้จัก ท่านเป็นแรงผลักดันให้ แต่พวกเรากันเองก่อนภาคเอกชน ถ้าหากว่าโรงแรมกับบริษัทนำเที่ยวถือว่าเจรจาเป็นภาษาเดียวกัน คิฉันเชื่อว่าคำนี้ไม่ยากนักก็หมายถึงราคาที่ยุติธรรมกับสถานะเรื่องเศรษฐกิจ เช่นนี้แล้วเรามาช่วยกันเป็นแรงผลักดัน เพราะในเรื่องการขายตรงผ่านเว็บไซต์ถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะเดี๋ยวนี้บริษัททัวร์ก็ขายผ่านเว็บไซต์ แต่ว่าจะทำอย่างไรในราคานี้ มีการแยกว่าส่วนใดจะเป็นตัวแทนทัวร์ (Tour agent) ส่วนใดจะให้กับผู้บริโภค โดยตรงเท่านั้น เราก็หมดปัญหาและอยู่ร่วมกันได้ แล้วก็พุงในเรื่องของสถานะเศรษฐกิจทั้งหมดไปด้วยกันได้ คิฉันเรียนนำเสนอแล้วท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าเอกชนนั้นจะต้องเริ่มต้นในการเป็นคู่ค้าที่ดีต่อกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน และคิฉันเชื่อว่าคำว่า “เที่ยวไทยครึ่งครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ไม่ยากแล้วเดี๋ยวเราก็ตั้งสายการบินเข้ามา การรถไฟก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเห็นด้วย เอกชนเห็นและจะทำอย่างไรถึงจะแสดงผลออกมาได้

คิฉันอยู่ในคณะกรรมการกิจการการท่องเที่ยวหรือเป็นตัวแทนของสมาคมท่องเที่ยวที่มีโอกาสเข้าร่วมประชุม แล้วทราบความคืบหน้า คิฉันจะมาบอกในส่วนของภาคเอกชนให้ เรื่องของการรถไฟก่อน ภาคเอกชนมองว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดในเรื่องของการท่องเที่ยว ไม่ต้องรอว่าสถานะเศรษฐกิจดีหรือไม่ดี เพราะว่าต่างประเทศเขามองเรื่องการรถไฟสามารถสร้างรายได้และเรื่องของการท่องเที่ยวให้กับประเทศได้ เพราะฉะนั้นมาถึง ณ วันที่ที่มีการร่วมประชุมกับท่านประธานและรองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวฯ แล้วก็ในเรื่องของการรถไฟอยู่ด้วยร่วมกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวฯ อยู่ด้วย ความคืบหน้าของเอกชนที่เสนอไป (๑) เรื่องความปลอดภัย ตรงประเด็นกับที่ท่านผู้เข้าร่วมสัมมนาพูดถึงว่าได้รับผลกระทบตรงนั้นแล้ว แล้วก็ในเรื่องของความสะอาด คิฉันเสนอไปว่ารถไฟไม่ต้องอะไรมาก บุคลากรกับความสะอาดและความปลอดภัย ตรงนี้เริ่มก่อน รับรองว่าความที่เป็นรูปแบบดั้งเดิม (Classic) และความโบราณที่ท่านพูดถึง นั่นคือจุดขายของรถไฟไทย แต่ต้องปลอดภัย นั่นคือเสน่ห์ที่แท้จริง เอกลักษณ์ของความเป็นไทย ๆ อยู่ แต่ถ้าหากว่าเราไปเน้นถึงความทันสมัยของรถไฟเลยทีเดียวนั้น คิฉันว่าคิดถึงหัวรถไฟหัวจรวดที่ญี่ปุ่นกับฝรั่งเศส แต่ถ้าบอกว่าขายความเป็นรูปแบบดั้งเดิม (Classic) ของรถไฟไทย แล้วปลอดภัย สะอาด เจ้าหน้าที่บุคลากร

ยิ้มแฉ่งแจ่มใส เพียงเท่านี้รถไฟฟ้าก็ขายได้ ไม่ว่าจะป็นกลุ่มตลาดในประเทศ (In bound) หรือว่าตลาดคนไทยเที่ยวไทย เพราะฉะนั้นดิฉันขอยืนยันว่าเอกชนเดินหน้าต่อเรื่องการรถไฟ เรื่องนี้เราจะผลักดันต่อไปจนกระทั่งวันนั้นจะต้องประสบความสำเร็จให้ได้ เพราะว่าสามารถเรียกเงินเข้าประเทศและสร้างเม็ดเงินภายในประเทศได้อีกมาก

ส่วนเรื่องของมัทคุเทศก์ ดิฉันก็ยืนยันได้ขณะนี้อยู่ในระหว่างการร่างกฎหมายลูกของ พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัทคุเทศก์ จากนั้นไป ถ้าหากว่ากฎกระทรวงผ่านการอนุมัติเรียบร้อยแล้ว คนไทยเราต้องไม่ถูกเอาเปรียบเพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ชัดเจนว่า ในเรื่องของรายได้ต่อวัน ค่าว่าจ้างและค่าจ้างค่าถูกจ้างต่อวันจะต้องตกวันละเท่าไร ไม่ว่าจะป็นมัทคุเทศก์หรือว่าตัวผู้ประกอบการเอง เพราะฉะนั้นถือว่าอยู่ที่ตัวกฎหมายลูก แต่ถ้าหากว่าท่านไปอ่านฉบับคู่มือเล่มสีแดงนั้น ไม่ต้องไปนึกถึงระหว่างผู้ว่าจ้างกับลูกจ้าง อาจจะมีข้อ เพียงผู้ประกอบการก็เสียเปรียบหมดแล้ว แต่ตอนนี้ขอให้ท่านสบายใจว่าระหว่างนี้อยู่ระหว่างการร่างตัวกฎหมายลูก เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญที่สุด ตัวกฎหมายลูกที่จะมารองรับเพราะเอกสารเล่มนี้ถูกร่างในสมัย คมช. เวลาที่มีขีดจำกัด ผ่าน ๆ จนกระทั่งวันนี้รอกฎหมายลูกอยู่

ททท. โดยบทบาทแล้วก็คือ ฝ่ายประชาสัมพันธ์และก็ฝ่ายการตลาด อะไรที่สวยงามก็พยายามต้องการจะให้นักท่องเที่ยวได้เห็นภาพ แต่สินค้าที่เราจะต้องได้ต้องมาจากบริษัทท่องเที่ยวถึงจะครบตัวขององค์ประกอบ เพราะฉะนั้นในนี้มีอยู่ ๔ สมาคม สนนท. สทท. สททท. TITA ทั้ง ๔ สมาคมที่คุณดูแลเกี่ยวกับเรื่องของประเทศ อักษรย่อ หาได้ตามบูธ (booth) จะมีเอกสารอยู่ตามโต๊ะ ต้องการจะเรียนว่า ถ้าหากว่าท่านโทรศัพท์เข้ามาที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็คือชัดเจนเพราะการท่องเที่ยวฯ ไม่มีบทบาทไปบอกว่าไปซื้อกับบริษัท A หรือบริษัท B เพราะฉะนั้นก็ ททท. ก็อีกบทบาทหนึ่งก็บอกว่าขับรถไปเที่ยวเองก็ไม่ต้องการให้ ททท. ตอบอย่างนั้น เห็นหรือไม่ว่าพบท่านผู้ที่วิบูลย์ ท่านก็บอกว่าท่านไม่สะดวก เพราะฉะนั้นดีที่สุดก็ต้องการจะขอฝาก ททท. ดีที่สุดแนะนำสมาคมทั้งหลายไปแล้วท่านก็ประสานไปยังแต่ละสมาคมก็จะรู้เลยว่าในช่วงฤดูกาลนี้ เทศกาลนี้ ประเพณีนี้มีบริษัททัวร์ใดบ้างที่เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมนั้น ๆ ก็จัดทัวร์งานประเพณีหรืองานเทศกาลประเภทนี้อยู่แล้วรับรองว่าท่านจะได้เดินทางอย่างสะดวก มีมัทคุเทศก์เอาใจดูแลให้ท่านเดินทางได้สะดวก มีอาหารการกินทุกอย่าง ดูแลอย่างเรียบร้อยแล้วสบายใจ ราคาไม่แพง

ประเด็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะกลับมาเที่ยวไทยอีกหรือไม่ ดิฉันในฐานะผู้ประกอบการจะตอบได้ เพราะว่าผู้ประกอบการจะใกล้ชิดกับผู้บริหาร โภคหรือผู้ซื้อโดยตรงแล้ว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เขากลับมาหรือไม่ แต่ถ้าหากว่าเป็นภาพรวมในเรื่องของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือท่านรัฐมนตรีเจ้าของกระทรวง ท่านเหล่านั้นก็วิเคราะห์มาจากภาคเอกชนคือผู้ประกอบการ ซึ่งคือ ผู้ขายกับผู้บริหาร โภค โดยตรงว่าเขาจะเอาเรื่องราวเหล่านี้ที่ไปอยู่กับหน่วยงานของรัฐ เวลาเข้าร่วม

ประชุมหรือว่าตัวแทนองค์กรต่าง ๆ เช่น ATTA ก็คือ ตลาด IN BOUND อย่างในประเทศก็มีหลาย ๆ สมาคมด้วยกัน เขาให้คำตอบที่รัฐได้ ก็คือจะได้จากภาคเอกชนว่า ในช่วงเวลานี้ ณ ตลาดนี้ เอเชียหรือยุโรปหรือคนไทยก็แล้วแต่ มีผลอย่างไรบ้างกับช่วงแต่ละฤดูกาลหรือว่าแต่ละปี เราต้องยกเว้นในเรื่องของตัวเลขว่า ดิจันในฐานะนายกสมาคม เวลาสื่อมวลชนสัมภาษณ์ ดิจันจะไม่ตอบเรื่องตัวเลข ดิจันบอกว่าถ้าต้องการได้ตัวเลขต้องไปขอจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพราะตัวเลขเขากับตัวเลขเราบางครั้งอาจจะตรงและไม่ตรงก็ได้ เพราะฉะนั้นคำตอบก็คือว่า ถ้ารัฐได้ความประทับใจก็หมายถึงตัวแทนแต่ละองค์กรไปบอกท่านในที่ประชุม แต้นอกเหนือจากที่พูดในที่ประชุมแล้วก็อาจจะเป็นความรู้สึกที่ว่า เวลาท่านมีแขกบ้านแขกเมืองแล้ว ท่านอาจจะได้คำตอบจากตรงนั้นบางก็ได้

การสัมมนาช่วงเช้ามีพูดถึงแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ภาคเหนือ “ถิ่นฟ้าล้านนาเมืองเหนือ” แล้วก็ยังมีในส่วนของ “รุ่งเรืองเมืองมรดกโลก” ลำดับต่อไปก็จะเป็นการพัฒนาในอารยธรรมน้ำเจ้าพระยา ลำดับต่อไป “แดนตำนานอีสานใต้” ลำดับต่อไป “แดนอัศจรรย์ในอีสานเหนือ” แล้วก็ “สี่สันทะวันออก” ส่วนหนึ่งของเกาะช้างที่อยู่ในส่วนของสี่สันทะวันออก แล้วลำดับต่อไปก็คือ “แดนฝันและทะเลวัง” “มนต์ใต้เสน่ห์เมือง” ก็หมายถึงภาคใต้ แล้วก็ “มรดกอันดามัน” ในส่วนที่ดิฉันพูดถึงก็คือครอบคลุมทั้งประเทศ เพียงแต่ว่าแบ่งกลุ่มออกมาในเรื่องการพัฒนาเรื่องแหล่งท่องเที่ยว

เรื่องของการพัฒนามัคคุเทศก์ต่อไปนี้และในอนาคต หลักสูตรใหม่กำลังจะออกอยู่ในระหว่างร่าง ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาหรือว่าองค์กรใดที่จะอบรมในเรื่องของมัคคุเทศก์จะต้องอยู่ในหลักสูตรเดียว หลายสมาคมก็มีการร้องเรียนเรื่องการด้อยพัฒนาในเรื่องของมัคคุเทศก์ ณ ปัจจุบัน เพราะนักเรียนรุ่นใหม่ไม่ค่อยเข้าใจเรื่องของวิชาชีพ ในเรื่องของงานภาคบริการและงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฉะนั้น ท่านสบายใจได้ว่าอนาคตเราคงจะได้มัคคุเทศก์ที่เขามีใจที่ที่ต้องการจะอยู่ในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

ในเรื่องของการให้ความร่วมมือวันนี้ก็คือ การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน อีกประการหนึ่งในเรื่องของการขนส่ง ท่าน ผ.อ. ธนาธร ท่านให้คำตอบว่า ยุติแล้วสำหรับขสมก. ที่ไปจัดตัวรถเองเพราะว่าผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านพบ ๒ คันหลงอยู่ที่สมุทรสาครและสมุทรสงคราม หากตัวแทน ขสมก. นั่งอยู่ในนี้ ดิจันเชื่อว่าท่านบันทึกว่าท่านกำลังยุติแล้ว ขอบคุณล่วงหน้า ขอให้เอกชนปรบมือให้กำลังใจ ขสมก. ที่ท่านจะยุติแล้ว

ดิฉันเสริมให้คิดหนึ่งเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน เดี่ยวนี้ในเรื่องของตัวเลขเป็นหน้าที่ของสำนักพัฒนาและการท่องเที่ยวแล้ว เป็นผู้เก็บตัวเลขว่านักท่องเที่ยวในละปีจะเข้ามาเท่าไร นี่คือการ โอนงานระหว่าง ททท. ไปสู่นักท่องเที่ยวใหม่ แต่วันศุกร์ที่ประชุมเพิ่งผ่านมา ๔๗๗๗ บรรหาร ท่านถามว่าสถิติตัวเลขนี้มีแยกเพศชาย เพศหญิง เด็กเล็ก อายุ ถ้าลงรายละเอียดได้ถึงขนาดนั้นเพื่อจะสามารถมาช่วยส่งเสริมในเรื่องของการตลาดได้ก็เป็นการเรียนให้ทราบเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นในเรื่องของสิ่งที่ท่านคิดบรรยายาก็ใกล้เคียงแล้ว ท่านประธานได้บันทึกไว้แล้ว

การร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

โดย

ผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

การร่วมระดมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มที่ ๒ นั้น ประกอบด้วยผู้แทน
จากหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ได้แก่

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กระทรวงคมนาคม

- การรถไฟแห่งประเทศไทย
- กรมการขนส่งทางอากาศ
- กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
- กรมการขนส่งทางบก
- บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
- บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

กระทรวงศึกษาธิการ

- กรมศิลปากร

กระทรวงมหาดไทย

- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กระทรวงการคลัง

- กรมศุลกากร

ภาคเอกชน

- สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- สมาคมโรงแรมไทย
- สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว
- สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ
- สมาคมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย
- สมาคมสนามกอล์ฟ
- สมาคมเพื่อสวนสัตว์ไทย
- บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด
- บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด
- บริษัท พีบีแอร์ จำกัด

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ระดมความคิดเห็นโดยสรุปดังนี้

ตัวแทนสมาคมโรงแรมไทย

ผมคิดว่าปลายปีนี้เราคงจะกลับมาคุยกันว่า สถานการณ์ของปลายปีนี้ จริง ๆ แล้วยังถึงขั้นที่เราจะต้องทำอะไรอย่างชนิดที่ต้องระเบิดขึ้นมาหรือไม่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วถ้าในสถานการณ์ของโรงแรมในส่วนของการรับจองห้องพัก ก็คงขึ้นอยู่กับในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราพูดกันถึงปลายปียังคงอาศัยนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งเป็นฤดูท่องเที่ยว (high season) ของเขาอยู่ ถ้าถามว่าปีนี้สถานการณ์การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะเข้ามา จะเลวร้ายถึงขนาดที่ทำให้ในส่วนของโรงแรม คงจะไม่ถึงขนาดที่จะว่างโรงแรม ในบางแหล่งท่องเที่ยวอาจจะมีปัญหารุนแรงบ้างเหมือนกัน เช่น เชียงใหม่ ซึ่ง มีอุปทานเกินมาก หรือ over supply แล้วเชียงใหม่ก็คงไม่ใช่เมืองของฤดูท่องเที่ยว (high season) แรงมาก แต่สำหรับประเทศไทยในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทะเล ปัญหาของผู้ประกอบการโรงแรมก็คือ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาส่วนใหญ่จะอยู่ยาว ๑ การจอง หรือ ๑ booking หรือ ๑ คนที่มาสายการบินหนึ่ง ใช้ที่นั่ง ๑ นั้ง แต่ว่ามาอยู่โรงแรม ๓๐ วัน อยู่ ๔๐ วัน อยู่ ๕๐ วัน

แล้วนักท่องเที่ยวลักษณะนี้ที่ภูเกิด พัทธา หัวหิน หรือว่าแม่กระทั่งทะเลที่ไกลออกไป อย่างตราด ก็ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเดียวกัน คือมาแล้วก็จะอยู่ยาว ๓๐ วัน อยู่ ๔๐ วัน ถ้าเราพูดถึงว่าการส่งเสริมการขายท่องเที่ยวไทยซึ่งลักษณะธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยก็คือจะไปอยู่สั้น ๆ วัน ๒ วัน ๓ วัน แล้วถ้านักท่องเที่ยวไทยไปอยู่ แล้วไปก้นกลาง โดยเฉพาะวันหยุดก็จะทำให้เกิดปัญหากับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะอยู่ยาว ๓๐ วัน ๔๐ วัน สมมุติว่าในวันเสาร์นี้เรามีนักท่องเที่ยวคนไทยจองไป โรงแรมจะบอกว่าเราจะสามารถจะรับใครมามาก ๆ ให้โรงแรมเต็มในวันนั้น แต่ว่าที่จะรับอยู่ยาว ขาดช่วงไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็จะทำให้เสียโอกาส นี่ถือเป็นปัญหาที่พวกเราเคยคุยกันอยู่ตลอดว่า ทำไมโรงแรมถึงไม่ต้องการรับคนไทยในตอนปลายปี หรืออะไรทำนองนี้ ผมคิดว่าโจทย์ตรงนี้จะเป็นการพูดกันถึงไตรมาสที่ ๑ ไปแล้ว ใช่หรือไม่ ถ้าเราพูดถึงปลายปีนี้จะยังไม่ใช่ คงต้องพูดถึงต้นปีหน้าไปแล้ว

มีประเด็นที่จะเพิ่มเติม ๒ ประเด็น เรื่องแรก เรื่องของการที่พิพิธภัณฑหรือว่าแหล่งท่องเที่ยววนอุทยานต่าง ๆ มาคุยกันและเราก็มองกันว่า เป็นไปหรือไม่ที่จะมาคุยกันเรื่องราคา ถ้าซื้อตั๋วเครื่องบินไปแล้วให้เข้าเที่ยวพิพิธภัณฑฟรี แต่ท่านรองอธิบดีก็บอกว่า ราคาค่าเข้าชม ๕ บาท เท่านั้นเอง ตรงนี้อาจจะเป็นการพูดกันผิดทิศ คือ สิ่งหนึ่งที่พวกเราควรจะต้องพิจารณากันก็คือว่าแหล่งท่องเที่ยวหรือว่าสิ่งที่อยู่ในมือท่านมีคุณภาพพอที่จะเขาจะเข้าไปเที่ยวชมหรือไม่ เพราะว่านักท่องเที่ยวแต่ละคนในการที่จะไปเที่ยว ไม่ว่าจะไปไทยหรือต่างชาติ เขาก็มีเวลาจำกัด มีเงื่อนไขในการที่จะไปพอสมควร เพราะฉะนั้นยังคิดว่า จริง ๆ แล้วพิพิธภัณฑควรจะขึ้นราคาด้วยซ้ำไป แต่ว่าต้องพัฒนาให้คุ้มกับค่าเงิน ค่าเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าของเวลามากกว่าที่เขาจะไปใช้เวลาที่นั่น หลายแห่งในต่างประเทศเป็นเรื่องที่เราจะต้องไป ทั้ง ๆ ที่ค่าเข้าชมเป็นพันบาท ไปถึงก็ต้องเข้าชม ประเด็นสำคัญคือว่า มีจุดขาย มีเรื่องราว มีสิ่งเร้าร้อยมาแล้วก็เป็นเรื่องของการทำการส่งเสริมการขาย (promote) ต่อเนื่องกันมานาน อาจจะไม่ใช่เรื่องใหม่ก็ได้ หมายความว่า เป็นไปไม่ได้ที่พิพิธภัณฑจะขายของใหม่ ต้องขายของเก่า แต่ของเก่าก็ต้องทำอะไรที่จะมีเรื่องราวที่จะมาเล่าให้ฟัง ตอนนี ททท. กำลังทำ “แสง และเสียง ระดับเล็ก (mini light and sound) ที่วัดโพธิ์ ซึ่งเป็นเรื่องเก่าแก่ เผอิญว่าปีนี้ได้มรดกที่เรื่องของความทรงจำใช่หรือไม่ และก็ได้รับรางวัลมรดกโลกมาก็ได้เงินจาก ททท. ส่วนหนึ่งไปช่วยทำการส่งเสริมการขาย (promote) อาจจะเป็นเรื่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ได้เข้าถึงและก็ข่าวสารตอนนี้คงไปไม่ถึงหูนักท่องเที่ยวก็มีคนชม แต่ว่าควรจะแน่นกว่านี้ ผมว่าสินค้า (Product) หลาย ๆ อย่าง เช่น การรถไฟก็มีสินค้า (Product) ที่น่าสนใจหลายอย่าง น้ำตกไพร โยคน้อย หัวหิน ทุ่งทานตะวันและก็มี ๒ คีน ๓ คีน ปรากฏว่าเข้าไปดูในรายละเอียดเป็นทัวร์ออกเช้ากลับเย็น แต่ว่าทุกรายการ ๐๖.๔๐ น. ออกเดินทางจากกรุงเทพและก็กลับมา ๕ โมงเย็น บางรายการก็กลับมา ๑ ทุ่ม คิดว่าสินค้า (Product) แบบนี้น่าจะช่วยกันพิจารณาในการปรับปรุงว่า เราคิดว่าเราจะขาย ต้องเอาความต้องการ (Demand)

เอนักท่องเที่ยวเป็นหลัก ถ้าสมมุติว่าออกเดินทาง ๘ โมง ถึง ๘ โมงครึ่ง แล้วขายได้ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ แต่ว่าราคาก็ค่อนข้างถูก ท่านไม่ต้องไปเรียกร้องให้เขาลดราคาอีกแล้ว ๒๕๕ บาท เทียวเต็มวันไปป่าสักชลสิทธิ์ แต่ว่าออกเดินทาง ๐๖.๓๐ นาฬิกา กลับมาถึง ๑๗.๔๕ นาฬิกา ผมว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เราคงจะมาพูดกันถึงเรื่องของการพัฒนาสินค้า (Product) มากกว่าที่จะพูดกันถึงเรื่องราคา

อีกประเด็นหนึ่งเราเห็นในต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศที่การท่องเที่ยวพัฒนาไปพอสมควร คือเรื่องของเอกสารที่จะให้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวที่ชั้นล่างของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีบอร์ดที่สามารถที่จะเอาแผ่นพับไปใส่ได้ประมาณ ๑๐๐ ช่อง แต่ว่าจะมีอยู่ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่และสำนักงานในต่างจังหวัด นอกเหนือจากนั้น เอกสารพวกนี้ไม่สามารถหาได้ที่ใดเลย ถ้าสมมุติเราหลับตาแล้วบอกว่า ฟรุ้งนี้เราคุยแบบนั้นอีกหลายหมื่นตัวไปไว้ที่ท่าเรือสารหรือไปไว้ที่ต่าง ๆ ซึ่งลักษณะแบบนี้ในอเมริกา ออสเตรเลีย สิงคโปร์ ฮองกง ถ้าท่านลงที่สนามบินจะสามารถหยิบเอกสารต่าง ๆ พวกนี้ได้หมด แต่ถ้าไปที่ท่าเรือ มีซองอยู่ซองเดียว ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดเป็นเรื่องการประมูลและก็ได้พื้นที่จะไปแจกเอกสาร แต่ว่าทั้งหมดเราคงจะพูดถึงเรื่องของการที่จะทำกันทั้งระบบ ถ้าทุก ๆ แหล่งท่องเที่ยวเข้าไปที่กรุงเทพ เราจะสามารถหยิบเอกสารทั้งหมดของกรุงเทพได้เลย พอไปที่เชียงใหม่จะมีข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราสามารถที่จะเผยแพร่ข้อมูลแบบนี้ได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่พิสูจน์มาแล้วในหลาย ๆ ประเทศที่ทำการท่องเที่ยวแล้วพัฒนาไปไกลกว่าเรา ผมเคยคุยกับการท่องเที่ยวฯ ขอบเขต (Scope) ของการท่องเที่ยวไม่สามารถทำเรื่องนี้ได้ เป็นเรื่องของการขอความร่วมมือ แต่ว่าถ้าในระดับของคณะกรรมการการท่องเที่ยวฯ ผมเชื่อว่าท่านคงมีแนวทางที่จะสามารถขอประสานงานได้

กรมศิลปากร

กรมศิลปากร ในฐานะที่เป็นเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวด้วย ก็พยายามสนับสนุนในเรื่องของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม บางครั้งที่ท่านบอกว่า unseen ก็คือสิ่งที่แฝงหรือซ่อนอยู่ ถ้าเราได้ทราบประวัติความเป็นมาของเรื่องราว (story) ต่าง ๆ มากขึ้น ก็คงเป็นประโยชน์ เช่น พระธาตุคอกยสุเทพ ซึ่งวัดก็จะมีการพัฒนาไปมาก แม้กระทั่งล่าสุดที่กรมศิลปากรเข้าไปช่วยในการที่จะรักษาไว้อย่างไรที่จะให้คงทนถาวร ผมเรียนว่าบางครั้งเราไปเฉพาะกลางวันแล้วก็กลับ ท่านประธานไปดูกลางคืน เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าโบราณสถานบางส่วนของอยู่ที่สูง อาจจะต้องมีการขอยุบายโดยประสานกับท่านเจ้าอาวาส คือ วัดมีบทบาทของตัวเองก็คือในการทำพิธีอะไรต่าง ๆ ก็ไม่ต้องการให้คนไปรบกวนแล้วมาตอบว่าอาจจำเป็นต้องให้นักท่องเที่ยวอยู่เพื่อจะได้ชมวิวนั้น ก็เป็นไปได้ในส่วนหนึ่ง ส่วนที่ ๒ ถ้าท่านเอาเชียงใหม่เป็นตัวตั้งหรือเป็นศูนย์กลางขณะนี้

ผมต้องการให้อานิสงส์ได้ถ่ายทอดไปถึงลำปางซึ่งเราก็มีอะไรอยู่มาทั้งวิถีชีวิต แม้กระทั่งการขายสินค้า มีพระธาตุลำปางหลวง วัดไหล่หิน ฯลฯ ที่เป็น unseen อยู่มากที่สุดแล้ว เป็นฝีมือของช่าง ผมสังเกตดูว่า ชาวต่างประเทศส่วนหนึ่งก็ต้องการจะไปชมที่นั่น นอกจากนั้นลำพูนก็พยายามที่จะรื้อฟื้น ให้ความสำคัญ มรดกโลก เป็นมรดกวัฒนธรรมล้านนา เอาเรื่องของพระนางจามเทวี การเชื่อมโยงกับลพบุรี ก็สามารถที่จะเชื่อมโยงกันไปได้ นอกจากนั้นที่สุโขทัยก็มีมรดกโลก แล้วก็มีอุทยาน ๓ แห่ง ซึ่งขณะนี้กรมศิลปากร พยายามที่จะสนับสนุนในการพัฒนา แล้วก็สร้างองค์ความรู้ให้กับในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ ผมเชื่อว่าถ้า เรารวมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หรือพิพิธภัณฑ์ หรือข้อมูลอะไรต่าง ๆ พยายามปรับปรุงตลอดเวลา เพื่อจะให้ความรู้ ในส่วนของกรมศิลปากรซึ่งยังมีอะไรอีกมากก็พยายามเร่งทำเอกสาร ทำแผ่นพับ แล้วก็ มีการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่แล้ว

กรมอุทยานแห่งชาติฯ

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวอุทยาน ถ้าเป็นชาวต่างชาติก็จะมาเที่ยวอุทยานประมาณ ๑๐ อุทยาน เช่น เขาใหญ่ ดอยสุเทพ ดอยอินทนนท์ ถ้าเป็นทะเลพวกต่างชาติชอบเกาะสิมิลัน สุรินทร์ ส่วนที่ท่านประธานกล่าวว่าบางแหล่งพื้นที่ไม่มีฝรั่ง ก็จะมีนักท่องเที่ยวท้องถิ่นเที่ยวกัน ส่วนถ้าเป็น อุทยานส่วนใหญ่ที่เป็นระดับกลางก็จะมีนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล หรือว่าจังหวัดอื่น ๆ ไปเยี่ยมชม ตอนนี้ลูกค้าของอุทยานก็จะมี ๓ ระดับ คือ นักท่องเที่ยวท้องถิ่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของประเทศ แล้วก็นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ปัญหาของอุทยานบางแห่งคือ การจองบ้าน จองที่กางเต็นท์ มีจำนวนมากซึ่งก็จะไปโดยเฉพาะช่วงปีใหม่ ก็น่าเป็นห่วงจริง ๆ

ในกรณีอุทยาน นักท่องเที่ยวก็จะหันมาเที่ยวทางทะเล อาจจะชอบช่วงเดือนมีนาคม เมษายน พฤษภาคม ช่วงนี้นักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวต่างประเทศ ก็จะหันหน้ามาเที่ยวทางทะเล ไม่ว่าจะ เป็นอ่าวไทย หรืออันดามัน ทั้งนี้ ที่เที่ยวทางทะเลมีลักษณะเป็นแบบนี้คือ ในช่วงตั้งแต่ ๑๕ พฤษภาคม ถึง ๑๕ พฤศจิกายน ฟังทะเลอันดามันจะปิดด้วยว่ามีมรสุมส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือว่าเราต้องการให้ ทรัพยากรที่ถูกใช้มาจำนวนมากแล้วในช่วง ๖ เดือนได้พักฟื้นด้วย โดยเฉพาะทรัพยากรใต้ทะเล ไม่ว่าจะ เป็นปะการัง กัลปังหา ฯลฯ เรื่องนี้เป็นเรื่องของการทรัพยากรอย่างยั่งยืน บวกกับมรสุมด้วยซึ่งเป็น ตัวกำกับอยู่ ในช่วง ๖ เดือนที่ฟังทะเลอันดามันปิด ทางอ่าวไทยก็จะเปิดท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นจะ สลับกันระหว่างอ่าวไทยกับอันดามันซึ่งจะเป็นในลักษณะนี้ เรียกว่าเป็นการปิดประจำปี ก็จะมีประกาศ ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ประกาศชัดเจนว่า ปิดอะไรบ้าง ในช่วงต้นก็มีการปิดอุทยานไม่มาก ก็จะมี สุรินทร์ สิมิลัน ภูกระดึง ต่อมาภายหลังเริ่มมีการปิดเฉพาะช่วงด้วย เนื่องจากว่าเกิดเหตุกรณีของน้ำป่า ไหลหลาก ที่น้ำตกสายรุ้ง พัทลุง ซึ่งเป็นเขตรักษาพันธุ์ฯ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแยกไม่ออกว่า

ที่ใดคือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ใดคืออุทยาน นักท่องเที่ยวจะเที่ยวทุกแห่ง คือ แหล่งท่องเที่ยวของกรมอุทยานฯ จะแยกเป็นหลายประเภท กรมเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า โดยวัตถุประสงค์การจัดตั้งก็เพื่ออนุรักษ์สัตว์ป่า ส่วนการจัดตั้งอุทยานก็คือเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งแยกกัน แต่นักท่องเที่ยวไปเที่ยวทั้งหมดโดยไม่แยกว่าที่ใดเป็นอุทยาน หรือเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เช่น น้ำตกทีลอซู เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง เมื่อเหตุเกิดที่น้ำตกสายรุ้ง ที่เขาบรรทัด พัทลุง กรมก็วางมาตรการว่ากรณีเช่นนี้จะต้องไม่ให้เกิดขึ้นอีก จะต้องมีความระมัดระวัง ปีนี้กรมก็ให้หัวหน้าอุทยานฯ ทำการสำรวจว่าแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละอุทยาน จุดใดมีความเสี่ยง แล้วช่วงเวลาใดที่จะเกิดความเสี่ยงนั้น ให้อุทยานเสนอขึ้นมา แล้วกรมจะออกประกาศปิดซึ่งในส่วนของกรมจะมีปัญหาว่า ผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่าง ๆ จะจัดทัวร์ไปเที่ยว อาจจะต้องดูก่อนว่าในช่วงเวลาที่ท่านจะทำการท่องเที่ยวแบบครบวงจรที่เหมาจ่าย หรือ package อุทยานซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวนั้น ปิดหรือไม่

ในส่วนเรื่องของการปิด-เปิดอุทยาน กรมจะไม่มีประกาศชัดเจน เพียงแต่ถ้าเราไปตามระบบหนังสือนี้จะซ้ำ มีส่วนหนึ่งก็ได้นำขึ้นระบบเครือข่ายในอินเทอร์เน็ต มีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จากการชี้แจงที่ผ่านมาทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการได้รับข้อมูลข่าวสารจากกรมซ้ำ คือเป็นเดือน ค่อยไปในอนาคตก็จะประสานกันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การปิดเปิดจะมีแบบอยู่ก็คือว่าประจำปี จะปิด ปิดทั้งปี วัตถุประสงค์ก็ (๑) เพื่อให้ทรัพยากรฟื้น (๒) ป้องกันอันตราย ๒ ประการนี้เป็นหลัก ก็จะมีอีกประเภทหนึ่งที่เป็นประเภทที่กรมก็ไม่สามารถที่จะกำหนดได้ เช่น น้ำป่าไหลหลากมาทันทีทันควัน อำนาจการปิดแบบชั่วคราว ก็เป็นอำนาจของหัวหน้าอุทยานฯ สั่งปิด ซึ่งกรมก็ไม่ทราบ แต่ในส่วนของการปิดประจำปีได้ลงเผยแพร่แน่นอนแล้ว แต่ถ้ามีเหตุแบบน้ำป่าไหลหลากอย่างนี้อาจจะกระทบต่อผู้ประกอบการรายอื่น

ตัวแทนสมาคมเพื่อสวนสัตว์ไทย

ในนามของสมาคมเพื่อสวนสัตว์ไทย แต่ดิฉันเป็นผู้แทนขององค์การสวนสัตว์ก็ประชาสัมพันธ์ว่าเวลานี้องค์การสวนสัตว์ที่เปิดบริการมีอยู่ ๕ แห่ง ก็มีสวนสัตว์ดุสิต เขาหินวนา สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ที่ชลบุรี สวนสัตว์เชียงใหม่ สวนสัตว์นครราชสีมา และสวนสัตว์สงขลา ก็จะมีนโยบายเปิดอีกหลายแห่งด้วยกัน แต่ยังเป็นอยู่ในเรื่องของนโยบายและการบริหารงานที่ยังไม่ดำเนินการชัดเจนนัก วันนี้ในรายงานขององค์การสวนสัตว์ก็ปฏิรูปได้ในเรื่องของสวนสัตว์ และเรื่องของสมาคมเพื่อสวนสัตว์ไทยก็จะนำไปเรียนท่านผู้บริหารว่ากรมที่จะร่วมกิจกรรม “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” นั้นสมาคมจะร่วมด้วยอย่างไรบ้าง แล้วก็มาตอบกับคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา อีกครั้งหนึ่ง แต่ในวันนี้ก็จะมาพูดในเรื่องขององค์การสวนสัตว์ว่า ในเรื่องนี้สวนสัตว์จะช่วยอะไรได้บ้าง จะเข้ามาในการมีส่วนร่วมของ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน” อะไรได้บ้าง

บริษัท การบินไทย ฯ

ในส่วนของการบินไทยฯ มีการพิจารณาแผนปีละ ๒ รอบ ไม่ว่าจะเป็นแผนการบินต่างประเทศก็ดี หรือแผนการบินภายในประเทศก็ดี ทุกปีจะเริ่มปรับแผนในการบินภาคฤดูร้อนก็จะเป็นช่วงของเดือนเมษายน และภาคฤดูหนาวก็จะเป็นช่วงของปลายเดือนตุลาคม สำหรับปีนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาทำให้การปรับแผนเริ่มวันที่ ๒๖ ตุลาคม แล้วก็จะมีการทบทวนอีกครั้ง คือ วันที่ ๑ ธันวาคม เนื่องจากความไม่แน่นอนค่อนข้างชัดเจน ในส่วนของภายในประเทศ (domestic) ตอนแรกเรามีแผนที่จะเชื่อมโยงระหว่าง gate way กับภาคเหนือมาทางภาคอีสาน ปีนี้โปรแกรมนี้เราเริ่มจะปฏิบัติการหรือ launch แต่กระแสน้ำมันแรงพอ เราก็ปรับมาเป็น จากภาคเหนือสู่ภาคใต้ เรามีเที่ยวบินจากเชียงใหม่แล้วบินตรงเข้าสู่ภูเก็ตทุกวัน สิ่งที่เรากำลังจะเริ่มปฏิบัติการ (launch) ในปลายปีนี้ก็คือ จากเชียงใหม่เข้ากระบี่ แล้วก็จากกรุงเทพฯ เข้าเชียงใหม่ เพิ่มอีก ๒ เที่ยวบิน กรุงเทพฯ เข้าภูเก็ตเพิ่มอีก ๒ เที่ยวบิน เพื่อรองรับแผนการท่องเที่ยวช่วงฤดูท่องเที่ยว (high season) ในภาคฤดูหนาว ถ้าทุกอย่างยังเป็นไปตามที่มีควรจะเป็นอย่างที่เราราบ ๆ กันว่าเป็นช่วงสูงสุดของฤดูท่องเที่ยว (peak season) แล้วก็จะไปช่วงรองรับการท่องเที่ยวสำหรับไทยเที่ยวไทยก็ดี หรืออะไรก็ตาม เราจะมีคล้าย ๆ กับเป็นแผนที่รองรับอยู่แล้วตามปกติ นี่เป็นส่วนของการปฏิบัติการ

ในส่วนองราคาที่สามารถต่าง ๆ มีความคาดหวังอย่างสูงจะให้การบินไทยฯ สนับสนุนจริง ๆ แล้วผมต้องการจะเรียนว่า ราคาภายในประเทศ (domestic) ของการบินไทยฯ มีตั้งแต่ถูกสุดซึ่งสามารถที่จะเปรียบเทียบได้กับของนกแอร์ก็ดี ถึงกระทั่งราคาที่เราเรียกว่า “ราคาเต็ม” ตามเงื่อนไขของราคาก็ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นในส่วนของสมาคมผู้ประกอบการที่บอกว่า ทำไมตัวการบินไทยฯ ราคาแพงเหลือเกิน เรามีทั้งตัวแพนและตัวถูก ตัวถูกก็หาง่าย (available) ตลอดทั้งปีเหมือนกัน แต่ว่ากลไกการควบคุมตรงนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการหรืออุปสงค์ (demand) ที่เรารับเข้ามาด้วย ต้องเรียนว่าปีที่แล้ว ความต้องการมาทั้งจากในประเทศและจากต่างประเทศ บางครั้งเราจะมีไปเฉลี่ยให้กับตลาดในประเทศซึ่งเรากำลังทำอยู่ ก็จะต้องจองในประเทศไทย แล้วก็เดินทางภายในประเทศไทย เรามีอยู่เพราะตรงนี้เรามีแผนที่จะออกมาวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนเพื่อรองรับโครงการนี้โดยเฉพาะ ก็เป็นการเชื่อมโยงระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้ คือจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นส่วนที่เพิ่มเติมจากราคาที่เรามีอยู่แล้วตั้งแต่ราคาพื้นฐาน (basic) ขึ้นไปจนถึงราคาแพง แล้วในส่วนนี้ผมคิดว่าพวกเราพร้อมที่จะสนับสนุนตลาดที่ท่านผู้ประกอบการรู้จักหาราคาที่เรามีอยู่ ราคาตรงนี้เราวางไว้กับตัวแทนทุกตัวแทน (agent) ทั่วราชอาณาจักร ไม่ใช่เฉพาะ whole seller เท่านั้น

สิ่งที่เราคุยกันมา ผมคิดว่าก็หลายรอบแล้ว บางจุดเราควรจะมีมองนอกขอบเขต (scope) ของพวกเราเอง ดังที่เมื่อครู่ท่านบอกว่าท่านไปเชียงใหม่ แล้วท่านก็คิดช่วงจังหวะที่พระสงฆ์ทำวัตรเย็น

อย่าลืมว่าจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่เป็นจุดสำคัญ เขาทราบหรือไม่ว่านักท่องเที่ยวมา ควรจะปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวอย่างไร การให้หรือแสดงข้อมูลไว้ (show information) ก็คือช่วงใดเปิด ช่วงใดปิด คือช่วงใดที่จะให้พื้นที่ต่าง ๆ ให้พักฟื้น แล้วก็ตรวจสอบความต้องการ (demand) ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญ เพราะว่าถ้าเราจะทำการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ถาวร

อีกประเด็นอีกหนึ่งที่ผมขอฝากไว้ก็คือ จุดยืนการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น เรามีมาก แต่พวกเราทราบน้อยมาก เราอยู่ในวงการนี้เราทราบดีว่าการท่องเที่ยวทำมาากมาก แต่เพียงว่าทำอะไรจะประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนทั่วไป หรือชาวบ้าน ๒ จุด เหตุผลในการท่องเที่ยว แล้วก็อารมณ์ (mood) คือเราต้องสร้างอารมณ์ (create mood) ขึ้นมา เพราะตอนนี้คนไทยไม่มีอารมณ์จะเที่ยว

สุดท้ายขอฝากไว้ก็คือ ราคาของพวกเราไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวก็ดี การบินไทยฯ ก็ดี หรือสมาคมโรงแรม ผมว่าเป็นปัจจัยสุดท้าย นอกจากนี้แต่ละจุดท่องเที่ยวมีอะไรที่ใหม่หรือไม่ จริงอยู่เพียงแต่ที่แปลกใหม่ เพราะถ้าเราคุยว่าเราไปเที่ยวเชียงใหม่ ภูเก็ตกันหรือไม่ ท่านก็พูดเองไม่ใช่ หรือว่าไปเชียงใหม่มา ๑๐ วัน ๒๐ วัน แต่ว่ามีอะไรใหม่ตามจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่เราจะสร้างตัวนี้ขึ้นมาเรียนตรง ๆ จะสร้างคำรับอาจจะท่องเที่ยวก็ได้ แต่ว่าถ้าเราจะทำตรงนี้ต้องมีบางสิ่งบางอย่าง ถ้ามีตรงนี้แล้วผมคิดว่าก็จะทำให้อะไรต่าง ๆ จะแรงขึ้น เพราะว่าตอนนี้อยู่ที่อารมณ์เป็นตัวหลัก เหตุผล แล้วก็ราคา แต่ราคาไม่ใช่ตัวตั้ง

สำนักพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

จากการที่ได้เคยมาร่วมสัมมนาไปแล้ว ๑ ครั้ง ท่านก็ได้ให้โจทย์พิพิธภัณฑฯฯ ไปคิดกันว่า เราจะมีโครงการที่จะแก้วิกฤติเศรษฐกิจด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างไร เรามีพิพิธภัณฑฯ ทั้งหมด ๔๐ กว่าแห่ง แล้วเราก็ระดมความคิดกัน ได้เชิญทั้งภาคเอกชน การท่องเที่ยวฯ มาเสวนากัน ๓ วัน เมื่อปลายเดือนที่แล้ว แล้วก็นำผลจากการระดมความคิด ฐูเขารู้เราก่อนว่าด้านท่องเที่ยวคิดอย่างไร แล้วเราในฐานะแหล่งท่องเที่ยว เราเตรียมความพร้อมหรือต้องทำอะไร ก็คงจะต้องไปเข้าไปประเด็นว่ามีอะไรใหม่หรือไม่ ดิฉันก็เชื่อในทีนี้ว่าบางท่าน ไปพิพิธภัณฑฯเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว คงเป็นคำตอบที่น่าจะใช่สำหรับหลายท่าน ฉะนั้นก็เป็นสิ่งที่ทำให้เราทุกคนนึกภาพลักษณะของพิพิธภัณฑฯ เก่า เซย ไม่น่าเข้า ไม่มีอะไรประทับใจเท่าที่ควร พิพิธภัณฑฯก็จะต้องลุกขึ้นมาทำอะไรที่จะปรับปรุงภาพลักษณ์เหล่านี้ให้หมดไป อย่างน้อยก็ให้ดีขึ้น แต่การจะปรับปรุงภาพลักษณ์ เราก็คงต้องระดมความคิดของพิพิธภัณฑฯ ทั่วประเทศ ๔๐ กว่าแห่ง ว่าเราจะต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ก็ได้ทำแผนของเราขึ้นมาว่าที่ใดบ้างที่เราจะมีความพร้อมในการที่จะเปิดประตู แล้วก็ทำอะไรที่จะทำให้พิพิธภัณฑฯซึ่งเราเป็นแหล่งเรียนรู้อยู่แล้ว แต่ที่ท่านบอกว่าในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เราจะต้องปรับปรุง ทำอย่างไรที่จะให้เป็นนักท่องเที่ยว

ได้มาเพิ่ม เราก็คิดว่าเมื่อเราก็คงจะต้องถูกขึ้นมาแต่งตัวให้สวยงาม แล้วเราก็คงต้องประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทราบว่าเรามีอะไรดี พิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ ได้ทำแผนขึ้นมาเป็น ๒ ด้าน คือ ในเรื่องของการปรับปรุง ภาพลักษณ์ ด้านการบริการ เราก็ได้บอกกับพิพิธภัณฑสถานว่า ในแผนระยะ ๓ เดือน ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (high season) อย่างน้อยถึงแม้ว่าบางพิพิธภัณฑสถานก็ทำเท่าที่งบประมาณที่เราจะมีได้ ก็อาจจะแต่งตัวน้อยหน่อย ถ้าต้องการจะให้สวย เราก็คงต้องมีปัจจัยอื่นที่จะเข้ามาส่งเสริมให้สวยงาม แล้วพิพิธภัณฑสถานที่เราได้พิจารณากันพิพิธภัณฑสถาน ๑๑ แห่ง ก็จะมีพิพิธภัณฑสถานซึ่งในส่วนกลางก็เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ กรุงเทพฯ ซึ่งดิฉันเป็นผู้อำนวยการฯ พิพิธภัณฑสถานเรือราชพิธี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ช้างต้น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนครคีรี (เขาวัง) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เจ้าสามพระยา พระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สมเด็จพระนารายณ์ ลพบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ บ้านเชียง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ดอนเมือง ซึ่งมีศักยภาพหรือความพร้อม เราได้ทำในพิพิธภัณฑสถาน ๑๑ แห่งก่อน พิพิธภัณฑสถานอื่น ๆ อาจจะยังไม่ในแผนต่อไป เมื่อเราคิดว่า ๑๑ แห่งนี้น่าจะต้องพร้อมแล้ว ก็ต้องมีอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้นซึ่งโครงการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ในเรื่องของ rally ในเรื่องของเที่ยวพิพิธภัณฑสถานไทยไปได้ทุกวัน มี การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ต่าง ๆ ก็คงต้องร่วมกับ ททท. ว่าเราจะทำการส่งเสริมอย่างไร เมื่อเราจะเปิดตลาดให้คนไปเที่ยวพิพิธภัณฑสถาน นอกเหนือจากเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแล้ว สิ่งสำคัญคือในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ เราอาจจะมิกิจกรรม “ครอบครัวสุขสันต์เที่ยวพิพิธภัณฑสถานวันอาทิตย์” ซึ่งกรมศิลปากรก็จัดอยู่เป็นประจำตั้งแต่ปีที่แล้ว ถ้าไปทั้งครอบครัวก็เข้าฟรีอยู่แล้ว แล้วเรายังมิกิจกรรมต่าง ๆ ดิฉันคิดว่าพิพิธภัณฑสถานอาจจะอ่อนประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมเหล่านี้ต่อไปเมื่อได้จัดเครือข่ายต่าง ๆ พิพิธภัณฑสถานที่น่าที่จะเป็นที่รู้จัก แล้วก็เพิ่มในเรื่องของเส้นทางที่เราจะจัดในเรื่องของการท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ก็อาจจะเป็นเรื่องสำคัญ เช่น “โครงการเปิดหอคำเมืองน่าน ตามทางช้างค้ำ” ก็เป็นตัวอย่าง การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ที่พิพิธภัณฑสถานคิดกันขึ้นมา หรือในส่วนของหอศิลป์ ก็อาจจะมีการ “จับน้ำชายามเย็น เยือนถิ่นงานศิลป์ พบศิลปิน” ในลักษณะนี้ที่อาจจะขอท่านอธิบดีคืออนุมัติเปิดพิพิธภัณฑสถานโดยขยายเวลายามเย็น แล้วก็มิกิจกรรมที่พบศิลปิน อาจจะมีการวาดภาพ มีตลาดศิลปะ (art market) ในการที่จะให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไป ก็ไปชมพิพิธภัณฑสถานในยามเย็น แล้วมีคนตรีคลาสสิก อาจจะมีกิจกรรม “เที่ยวพิพิธภัณฑสถานวันพุธ” จัดเสวนา หรือ “คาราวานท่องเที่ยวมรดกโลกอีสานเหนือ” ตัวอย่างเหล่านี้ก็เป็นกิจกรรมที่เราได้ระดมความคิดเห็น นอกเหนือจากนั้นแล้วเรายังมีโครงการในเรื่องการจัดทำของที่ระลึกเพราะเวลาไปเที่ยวแล้วก็ต้องมีสินค้าซึ่งพิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ ก็มีการทำอยู่แล้ว ก็คงให้คำตอบได้ว่าเราก็คงจำเป็นต้องมิกิจกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นเพื่อที่จะเรียกให้คนที่ยังไม่เคยไปเที่ยวพิพิธภัณฑสถานได้เที่ยวพิพิธภัณฑสถาน ดิฉันก็พูดในฐานะแหล่งท่องเที่ยว แต่ถ้าในฐานะของผู้ที่จะเที่ยว

เราคงจะต้องคำนึงถึงว่าปัจจัยสำคัญในฐานะตัวเองก็เป็นคนที่ชอบท่องเที่ยว เรื่องของราคาก็คงจะต้องเป็นส่วนประกอบในการที่เวลาจะไปที่ใดก็จะต้องมองก่อนว่า ราคาคือตัวที่เราจะตัดสินใจไปหรือไม่ไป แต่เวลาเราไปแล้วสิ่งที่เราให้กับท้องถิ่นก็คือ เราซื้อของ ไม่ว่าจะผ้าซึ่งบางทีอาจจะแพงกว่าตอนที่เรตัดสินใจว่าเราจะไปตรงนั้นหรือไม่ ก็จะเป็นเรื่องของ การกระจายรายได้ที่จะเกิดขึ้น

กรณีคำแนะนำในการใช้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในท้องถิ่นมาเล่าเรื่อง การท่องเที่ยวพหุพิภพ ส่วนนี้เราก็ไม่ได้ละเลย เราก็คิดอยู่แล้วในเรื่องของการปรับปรุงในการพัฒนาบุคลากรซึ่งเราก็มีอยู่แล้ว เพราะว่าอย่างไร เราเป็นแหล่งเรียนรู้อยู่แล้วเราจะต้องพัฒนาทำอย่างไรที่จะให้เพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น เราก็จะมีโครงการในเรื่องของการปรับปรุงทั้งในส่วนที่เป็นของกรมศิลปากร อาสาสมัคร และการอบรมให้กับประชาชน ถ้าปีแรกเรามาเที่ยว เราประทับใจคนที่มาอธิบายนำชม แล้วเราก็จะบอกต่อ ๆ ให้มาเที่ยวพหุพิภพ โบราณสถาน

ในเรื่องของการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมก็ตาม ต้องขอเรียนว่า ส่วนหนึ่งเราไม่ได้รับการติดต่อ เวลาท่านไป เวลาจำกัดมาก เพราะฉะนั้นที่จะเล่าเรื่องราวของประวัติศาสตร์ชัดเจน ก่อนข้างจะยาก นอกจากนี้ถ้าเราไม่ได้มุ่งเน้นก็ต้องยอมรับในข้อเท็จจริงว่า โบราณวัตถุทุกชิ้นที่ได้ไปดู มีบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ มาทั้งหมด แม้กระทั่งท่านไปสุโขทัย พอจะวกเข้ามานิดเดียว ไปอุทยานมี ๒ ทาง เมื่อไปวัดมหาธาตุ ทุกคนจะหลีกเลี่ยงเรื่องการไป พหุพิภพ คือทุกคนยังจำภาพเดิม ๆ ว่า ๕ ปี ๑๐ ปีที่ผ่านมา แต่ว่าทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงกันไปแล้ว ซึ่งเรามีแผ่นพับ มีเอกสารอยู่ ผมคิดว่ากรณีนี้อาจจะเป็นนโยบายที่คณะกรรมการอาจจะต้องขอ ความอนุเคราะห์ร่วมมือไปยัง อปท.ทั้งหลายว่า เรามีข้อมูลอยู่ครบถ้วน มีหนังสือ และบางครั้งก็แปล เป็นภาษาอังกฤษ ผมเรียนว่าอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้งพิมาย เราแปลเป็น ๓ ภาษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษและกัมพูชาด้วย ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวเกาหลี จีน เราก็สามารถที่จะแปลภาษาอังกฤษได้ อย่างชัดเจนและกรมศิลปากรก็ยินดี ต้องเรียนว่าไม่เคยหวงข้อมูลเหล่านี้ แต่บางครั้งต้องยอมรับข้อจำกัด เรื่องงบประมาณที่เราไม่สามารถจะพิมพ์เผยแพร่ไปตามทุก ๆ จุด แม้กระทั่งโรงแรมหรือสายการบินได้ แต่ก็เชื่อว่าในส่วนหนึ่งเรากำลังศึกษาประวัติศาสตร์ แต่ทำอะไรให้ง่าย ประวัติศาสตร์บางที่เป็นเรื่องที่ยาว ถ้าท่านมีมัลติเทคเข้ามาใหม่ ๆ ยังไม่มีองค์ความรู้ ก็ร่วมมือกับกรมศิลปากร โดยคณะกรรมการ จะมอบหมาย เราก็ยินดีที่จะช่วยที่จะอบรม เชิญวิทยากรที่เก่ง ๆ

ท่านรองฯ

ในช่วงนี้ที่ทราบก็คือในเรื่องของการที่ต้องพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงก็คือ อารมณ์ของ คนให้ต้องการเที่ยว เราเคยคุยกันว่าจริง ๆ แล้วตัวสินค้าหรือแหล่งท่องเที่ยว หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มีอยู่มาก แต่ว่าคล้าย ๆ ความรู้สึกของคนไม่ค่อยต้องการเที่ยว จะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่

หลายประการด้วยกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องแรก คือต้องกระตุ้นอารมณ์ก่อน ให้เกิดความรู้สึกว่าต้องการเที่ยว ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศซึ่งจะเป็นเรื่องของอารมณ์เกี่ยวข้องกับเรื่องของจิตวิทยา หรือการกระตุ้นด้วยการสื่อสาร เรื่องของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เราก็เอาเรื่องของสินค้าหรือแหล่งท่องเที่ยวอะไรต่าง ๆ เข้ามาพ่วง ตรงกลางก็คือว่าอะไรคือตัวเหนียวไถ ราคาใช่หรือไม่ สินค้าที่ไม่เคยเห็น จังหวะโอกาส เช่น ฤดูกาล จะต้องเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในเรื่องของท่องเที่ยว เป็นที่ทราบกันอยู่ว่าถ้าเป็นท่องเที่ยวในประเทศ ก็คือประมาณ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ก็คือเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง อีกส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นเรื่องท่องเที่ยวผ่านทางบริษัทนำเที่ยวที่มีการขายบริการท่องเที่ยวแบบครบวงจรที่เหมาะสม (package) เข้ามาเป็นราคาเบ็ดเสร็จ เหมาะจ่ายหรืออะไรก็ได้แล้วแต่เพื่อความสะดวก

ในเรื่องของนักท่องเที่ยว แล้วก็จะมีเรื่องของช่วงที่เขาท่องเที่ยวมาก ๆ ก็คือช่วงวันหยุดระยะยาว (long weekend) ช่วงปิดเทอม ช่วงที่อากาศ ฤดูกาลเหมาะสม เป็นช่วงที่ทัวร์ต่างประเทศเข้ามาแย่งกัน ก็จะมีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น จะเริ่มเข้ามามีปัจจัยที่จะทำให้คนซื้อหรือไม่ซื้อ ก็คือเรื่องของราคา ความคุ้มค่า ความแปลกใหม่ในการนำเสนอเข้ามาด้วย ฉะนั้นถ้าเกิดคนเหล่านี้ไม่มีอารมณ์ ก็คงต้องทำทุกวิถีทางที่จะทำให้เขาเกิดความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกระตุ้น การสื่อสารสร้างอารมณ์ แล้วก็มากระตุ้นด้วยเรื่องของตัวกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยว ทัวร์ แล้วก็ท้ายสุดก็คือเรื่องของราคา ซึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นเรื่องถูก แต่หมายความว่าความคุ้มค่าที่หมายความว่า ผู้ขายก็ต้องการได้ คนที่จะซื้อ เขาจะรู้สึกว่าน่าจะคุ้มค่า คือถือว่าเป็นภาพวนเวียน คนซื้อในขณะที่บางทีเขาก็ตรวจสอบราคา หรือ check shock around ด้วยการเข้าอินเทอร์เน็ต (on line) มีอะไรไปดูหรือไม่ ถ้าเป็นเที่ยวระยะใกล้ เป็นเรื่องของการเดินทางด้วยรถยนต์ ในเรื่องของราคาตัวเครื่องบินก็อาจจะไม่เข้ามาเป็นตัวปัจจัยสำคัญ แต่ถ้าเที่ยวระยะไกลที่จะต้องใช้สายการบิน จะเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งเหมือนกัน ทั้งที่จำได้ในรายงานผลการท่องเที่ยว (travel show) สำคัญ ๆ บูธ (booth) ที่จะมีคนไปยืน พีบี แอร์ บางกอกแอร์เวย์ ไทยแอร์เวย์ ที่เขาจะไปดูว่ามีผู้โดยสารประเภทกลุ่ม มีอะไรหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าจะมองตรงนั้นก็จะเห็นว่า มีส่วนอยู่เหมือนกันในเรื่องของการเสนอข้อเสนอ (offer) แต่ผมไม่ได้บอกว่าเรื่องลดราคา ข้อเสนอก็คือว่าอาจจะให้อะไรที่ดูว่าเป็นพิเศษซึ่งผมคิดว่าก็คงจะมีส่วนด้วย ประกอบกันหลาย ๆ อย่าง

เมื่อดูช่วงฤดูหนาวที่จะเกิดขึ้น ผมคิดว่าอย่างไรก็ยังมีกลุ่มคนที่จะเที่ยวอยู่ดี แล้วก็เที่ยวในประเทศด้วย แล้วขณะนี้ ททท. ก็กำลังเริ่มทำการสำรวจในศูนย์ call center เราก็จะถามด้วยซึ่งเป็นเรื่องของการขอทราบความคิดเห็น ทำโพลล์ง่าย ๆ ว่าจะเที่ยวหรือไม่ในช่วงต่าง ๆ เหล่านี้ เขาบอกว่าอาจจะลงในช่วงนี้ แต่ว่าในช่วงฤดูหนาวก็มีคนสนใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวกันมาก

ที่จริงแล้วกรมศิลปากรพยายามที่จะไม่คิดตัวนี้ ไม่ต้องการจะเป็นรายได้ที่สำคัญ คือพยายามให้เป็นแหล่งเรียนรู้ แล้วก็แหล่งท่องเที่ยว แต่เนื่องจากว่าเมื่อเราเทียบเคียงกับต่างประเทศแล้วว่า ค่าเข้าชมที่ผ่านมา เราเก็บคนไทย ๕ บาท หรือ ๑๐ บาท ถูกมาก ๆ บางทีถ้าเป็นหมู่คณะ แต่งตัวนักเรียนก็ชมฟรีหมด แต่คนก็ยังไม่ค่อยต้องการเที่ยว แต่ถ้าเราจะมี คืออำนาจในการที่จะลดหรือให้ท่านเข้าชม อำนาจอยู่ที่อธิบดีกรมศิลปากร ท่านอาจจะทำความตกลงหรือเซ็น MOU ร่วมกันว่าถ้าท่านขึ้นสายการบินใดก็ตามในประเทศ ก็สามารถที่จะเอากากตัวนั้นไปดำเนินการได้ เช่น กรมศิลปากรก็เคยช่วยการบินไทยฯ ในเรื่องของท่าพระ แล้วบางบริษัทก็เคยช่วยในการที่จะปรับปรุง บูรณปฏิสังขรณ์ พิพิธภัณฑ์ เราก็ให้เอื้อเพื่อกันอย่างนี้ก็ค่อยหาหรือกันอีกครั้งในรายละเอียด

นายเสงี่ยม เอกโชติ

ถ้าเผื่อว่าเราจะสังเกตดูประเทศใกล้เคียง เช่น สิงคโปร์ สถานที่ที่เขาสร้างขึ้นเขาทำต่อเนื่องได้อย่างค่อนข้างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องราคาของการเดินทางโดยรถไฟของเขา ถ้าเป็นไปได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิพิธภัณฑ์ก็บอกว่าคนเข้าไปเที่ยวห้ามขโมยของ ก็ทำให้เจ้าหน้าที่จะต้องนั่งจ้องดูอย่างเดียว คุยกันเองก็ไม่ได้ ผมว่าท่านรองอธิบดีลองพิจารณาว่าทำให้เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์โอภาปราศรัยคนไปเที่ยวได้หรือไม่ ส่วนกรมอุทยานฯ ได้ลงในเว็บไซต์ให้แต่ละภาคส่วนได้ทราบแต่บังเอิญสื่อได้เพียงบางส่วน แต่ความเป็นจริงผมเชื่อว่า หลังจากที่เราได้มีการพูดคุยกันแล้วในเวลาที่ผ่านมา เราคงจะต้องทำงานร่วมกันกับภาคเอกชนที่มีธุรกิจทั้ง ๒ ส่วน คือ ท่องเที่ยวภายในประเทศ และท่องเที่ยวซึ่งเดินทางมาจากต่างประเทศ เพื่อจะให้การขับเคลื่อนในยุทธศาสตร์ของการใช้ทรัพยากรที่มีน้อย แต่น่าจะได้ประโยชน์อย่างสูงสุด ผมคิดว่าน่าจะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ผมมองว่าพิพิธภัณฑ์จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมาก ๆ ถ้ามีความพร้อมท่านสามารถที่จะทำการประชาสัมพันธ์ตรงนั้นได้ กรณีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่เขาไปด้วยตนเอง ช่วงที่เขาว่าง เขาอาจจะต้องการไปชมพิพิธภัณฑ์ เช่น ที่เชียงใหม่ก็ดี หรือภาคเหนือต่าง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อเช้านี้แล้ว เพราะฉะนั้นท่านทำตรงนั้นขึ้นมา แล้วก็ทำงบประมาณต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์ตามโรงแรม เคาน์เตอร์ท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็จะมีกิจกรรมสร้างงานขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ขอฝากกรมขนส่งพาณิชย์นำวิ ประเด็นแรก ขณะนี้สังเกตหรือไม่ว่ามีเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ ซึ่งวิ่งระหว่างออสเตรเลีย แล้วก็มาประเทศไทย แล้วก็กลับไปออสเตรเลีย หรือไม่ก็มาจากเมืองปักกิ่ง จีน และก็ย้อนกลับไปทีนั้น ขณะนี้ท่าเรือน้ำลึกซึ่งมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเหล่านี้ค่อนข้างจะไม่มีมากนัก กรณีจังหวัดภูเก็ตที่อ่าวมะขาม มีเฉพาะท่า แต่ตัวอาคารไม่มีให้บริการ มาแะแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวต่างประเทศลงมาประมาณต่ำสุด ๑,๖๐๐๐ คน ถึงประมาณ ๒,๗๐๐ - ๓,๐๐๐ คน

ก็แล้วแต่ เดินที่ที่เอาไปไว้บริเวณนั้นค่อนข้างจะร้อนมาก เป็นไปได้หรือไม่ กรมการขนส่งทางน้ำฯ จะ
 กรุณารับเรื่องดูไป กรณีทำเรือน้ำลึกที่เรือขนาดใหญ่ นำนักท่องเที่ยวนานาชาติเข้ามาจำนวนเป็น
 พันคน ที่เกาะสมุยก็ไม่มีเลย เกาะสมุยจำเป็นที่จะต้องไป เสร็จแล้วก็เอาเรือถ่ายคนไป เพราะฉะนั้น
 ตอนนี้เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในปี ๒๕๕๒ ที่จะต้อง เกาะสมุยจะมีเรือลักษณะเช่นนี้เข้ามาประมาณ ๑ เท่า
 ของปัจจุบัน ถ้าเรามีสถานการณ์ปกติอย่างปัจจุบัน เพราะฉะนั้นกรมการขนส่งทางน้ำฯ น่าจะเป็นเจ้าภาพ
 รับเรื่องนี้ไป ส่วนประเด็นทำเรือน้ำลึกที่พัทยา เขามีอาคาร แต่เข้าใจว่าเป็นของเอกชน เพราะฉะนั้น
 ไม่แน่ใจว่ากรมการขนส่งทางน้ำฯ มีนโยบายหรือไม่ ในการจะสนับสนุนให้เรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ซึ่งวิ่ง
 ระยะเวลา นานักท่องเที่ยวมาครั้งละมาก ๆ เชื่อว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเคยขอความร่วมมือไป
 แต่ว่าไม่แน่ใจว่าทำอย่างนั้นได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ เรือตามลำคลอง แม่น้ำในเขตเมืองต่าง ๆ ณ ปัจจุบันที่เรามี ท่านเห็นได้
 ชัดเจน ถ้ากับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ก็คงจะต้องกระโดดขึ้นลงเรือด่วนเจ้าพระยา รวดเร็วเหมือน
 คนไทย แต่สมมุติว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมาเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ทัศนศึกษา ไม่ทราบอยู่กับกรม
 การขนส่งทางน้ำฯ หรือไม่ที่ต้องดูแลลักษณะของการออกแบบเรือ เพราะเรือที่เราใช้อยู่ตามแม่น้ำ
 ลำคลองอยู่ในปัจจุบันนี้ นักท่องเที่ยวต่างประเทศหรือคนไทยก็คิดจำเป็นจะต้องใช้เรือลักษณะเช่นนี้
 หากดูเรือต่างประเทศที่ใช้ตามคลองต่าง ๆ ซึ่งขึ้นลงค่อนข้างจะสะดวก ประเทศไทยมีแนวคิดในการที่
 จะพัฒนาเรือลักษณะอย่างนี้ได้หรือไม่ ทำเทียบเรือในแม่น้ำลำคลองในเขต กทม. ได้มาตรฐานหรือไม่
 ในขณะนั้นนโยบายรัฐบาลกำหนดว่า การท่องเที่ยวทางน้ำจะเป็นส่วนในการผลักดัน ส่งเสริมสนับสนุน
 ให้แต่ละจังหวัดที่มีแม่น้ำต่าง ๆ อยู่เป็นแหล่งทำรายได้เพิ่มขึ้น กรมพาณิชย์ฯ คงจะต้องรุกในเรื่องนี้
 ขอให้ลองรับพิจารณา

ประเด็นที่ ๓ เรื่องกรมการขนส่งทางบก ท่านทราบตั้งแต่สมัยสนามบินสุวรรณภูมิ และ
 จริง ๆ ธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศหรือว่าท่องเที่ยวต่างประเทศ บางส่วนเรามีการสนับสนุนให้คน
 ไทยเราที่อาจจะมียาได้น้อย ให้มีการลงทุนซื้อรถขนาดเล็กมารองรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
 ในเวลาที่ผ่านมามีบางครั้งบางคราว รถนักท่องเที่ยวที่เป็นรถตู้มีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าพนักงานจราจร สมาคม
 ท่องเที่ยวได้เคยทำหนังสือไปถึงฝ่ายนิติกรของกรมการขนส่งทางบกหรือไม่ กรณีลักษณะของการจด
 ทะเบียนสำหรับรถรับจ้างส่วนบุคคลของแท็กซี่มี แต่รถตู้ที่มีลักษณะรับนักท่องเที่ยวซึ่งเอกชนลงทุนใช้
 อยู่ประมาณหลายพันคัน แล้วแต่ในแต่ละจังหวัด จะเป็นไปได้หรือไม่ว่ากรมการขนส่งทางบกรับเรื่อง
 หรือเพิ่มกฎกระทรวงให้รถตู้จดทะเบียนเป็นลักษณะรับจ้างไม่ประจำทาง ซึ่งจะทำให้ไม่มีปัญหากับ
 พนักงานจราจร ในขณะนี้ตั้งแต่ลงสนามบินสุวรรณภูมิมาและนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไป
 แหล่งท่องเที่ยวหลัก ๆ เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จะมีตำรวจจราจรบางคน บางกลุ่ม หรือแม้กระทั่ง

เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกที่ดี ไปตั้งคำถามการตรวจจับข้อหาว่าใช้รถผิดประเภท เพราะฉะนั้นถ้ากรมการขนส่งทางบกจะกระทำเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องที่ถูกคือ ปล่อยให้เป็นการจดทะเบียนลักษณะเดียวกับแท็กซี่รับจ้างส่วนบุคคล จะทำอย่างนั้นได้หรือไม่ แต่ที่น่าจะต้องมีทางออกเพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เรื้องรังมาก่อนข้างจะยาวนาน น่าจะมีการพิจารณา

ประเด็นที่ ๔ สถานีขนส่ง บขส. ผมเพิ่งจะทราบว่าท่านได้โอนให้องค์การท้องถิ่นเอาเฉพาะที่หมอมชิต ถ้าท่านเข้าไปดู สระน้ำไม่เคยทำความสะอาด ปีละครั้งก็ยังไม่เคย เพราะฉะนั้นเราปล่อยให้สกปรกต่าง ๆ เหล่านี้หมกหมมไปมาก เป็นไปได้หรือไม่ว่าความรับผิดชอบของกรมการขนส่งทางบกตรวจสอบ น่าจะมีการณรงค์ทำความสะอาดอย่างน้อย ๆ สัปดาห์ ๓ เดือนครั้ง และสิ่งซึ่งไม่ค่อยจะสัมพันธ์กัน รถประจำทางที่จะต่อเนื่องจากรถต่างจังหวัดก็ให้จอดอยู่ไกล แต่ปล่อยให้กลุ่มที่เป็นรถแท็กซี่จอดอยู่ใกล้รถ บขส. เพราะฉะนั้นชาวต่างประเทศหรือชาวไทยก็ดีที่เดินทางไปจากต่างจังหวัดแล้วต่อรถจะกลับไปปลายทางที่บ้าน ตัวอย่างใกล้ ๆ หมอมชิต ๒ ผมสงสารคนต่างจังหวัดท่านจะทำให้รถเมล์แต่ละสาย ใกล้สถานีขนส่งมากกว่านั้นได้หรือไม่ แท็กซี่อยู่ไกลหน่อยก็ จึงเสนอขอให้พิจารณาทั้งความสะดวก การจอดของรถเมล์ รถแท็กซี่เพราะว่าตรงนี้เป็นส่วนที่จะสนับสนุนให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้น

(ไม่ระบุนาม)

ผมต้องการจะลองมาดูในส่วนเรื่องของ การสร้างอารมณ คือ ททท. ก็มี การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) “เที่ยวกรีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก” ซึ่งพยายามที่จะมองไปถึงการสร้างอารมณ แต่จะมีข้อจำกัดอยู่เหมือนกันว่าโดยกำลังของ ททท. ผมยกตัวอย่างเป็นเชิงประจักษ์ชัด ๆ ว่าเรามีอยู่งบประมาณเท่าไรที่จะออก การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) แบบนี้ให้เป็นแบบมีแรงสนับสนุนไปอย่างกว้างขวาง ประชาสัมพันธ์ ไปไม่ไกลหรอก เทียบกับเบียร์ช้างหรือเครื่องดื่มบำรุงกำลังยังไม่ได้เลย ต้นทุนในเรื่องของการ โฆษณา ผมขอเรียนท่านว่า ในเรื่องของอารมณต้องกันอยู่ในหลายส่วนว่าจะต้องผลักดันออกไปให้ได้ ที่สำคัญก็คือ ช่องทาง ความถี่ความกว้างที่จะเกิด โดยการอาศัยสื่อ ล่าฟัง ททท. หรือหน่วยงานอื่นนั้น ไปไม่ได้ แต่อาจจะต้องมีการใช้สื่อของรัฐหรือเวลาฟรีทั้งหลายโดยผ่านไประหว่างคณะกรรมการซึ่งท่านอาจจะมีพลังของท่านอยู่ วิทยุกรมประชาสัมพันธ์บางช่วงซึ่งเป็นช่วงของสถานีที่ไม่ได้ขายอะไรออกไปแล้ว ไม่ได้ตัดออกไป วิทยุก็ต้องมี เวลาที่เป็นช่วงของสาธารณะหรือว่าเป็นช่วงของวิทยุที่ยังไม่ได้ขายต่อทอดออกไป ถ้าเราเห็นพ้องต้องกันว่า เรื่องการสร้างอารมณ การสื่อสารก็เป็นเรื่องของความจำเป็นอาจจะต้องใช้เวลาสักนิดหนึ่ง ไม่ต้องมาก แต่จะต้องมีออกไปหลาย ๆ ช่องทาง วิทยุทั้งหมดในภาคชุมชน วิทยุที่มีอยู่ติดทั่วต่างจังหวัดก็มาก สร้างอารมณให้เป็นเรื่องของการท่องเที่ยว

โดยชี้ให้เห็นอย่างนี้ การบินไทยฯ ถึงบอกว่ามีเหตุมีผลเหมือนกันในการเดินทางท่องเที่ยว ประโยชน์คืออะไร มีหน้าที่เหมือนกับท่านพึงกระทำ ให้มองเห็นว่า ไม่ใช่ไปเที่ยวสนุกสนานอย่างเดียว แต่ว่ามีหน้าที่มี merit ในการทำการท่องเที่ยวอีกด้วย ก็ต้องสื่อสารไปแบบนี้ ไม่ใช่เชิญโฆษณาอย่างเดียว ความที่จะออกไปหรือการรับรู้ก็กว้างขวางขึ้นกว่า จริง ๆ ททท. ไปซื้อ spot ไปไม่ได้ไกล สิ้นปีนี้อาจจะแผ่วแล้ว เพราะค่อนข้างแพง แต่ว่าหลาย ๆ ช่อง NBT ที่เป็นของรัฐก็เจียดให้นิดหน่อย

ในเรื่อง Unseen ในสิ่งที่ไม่เคยเห็นอาจจะต้องอาศัยช่องทางในการสื่อสารให้เกิดการรับรู้ รับทราบ จริง ๆ แล้วภาคเอกชน ททท. และสำนักงานภูมิภาคจังหวัดก็มีเอกสารมาก ตัวอย่าง “ขับรถเที่ยวไปร้อยแปดเส้นทางบุญ” พิพธิภณท์ก็มีอะไรมากมายแต่ไม่ได้รับการเผยแพร่ออกไปกว้างขวางเท่าที่ควร คงต้องใช้สื่อ เช่น วิทยุภาคเช้าของกรมประชาสัมพันธ์อาจจะมีให้ ๑ นาที และที่ท่านที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดหรือที่ทำงานกับ อบจ. มาจองว่า ต้องแชมป์จริง ๆ ไม่ใช่ละอะมาใช้เวลา ๑ นาที แล้วพูด Unseen ของจังหวัด ท่านก็วนเวียนกันไป ไม่ต้องไปทำในสิ่งที่ผิดธรรมชาติ แต่ว่าใช้ในช่องทางที่มีอยู่เพื่อกระตุ้น เพื่อให้กระเกิดกระแสขึ้นมา เพราะไม่อย่างนั้นก็อาจจะเป็นการลงทุนเสร็จ อาจจะมียะไรที่คิดเพี้ยน ไม่เข้าแนวทางกัน ก็ทำแบบค่อนข้างธรรมชาติ ใช้สิ่งที่มีอยู่ แต่ระดมแต่ละกำลังออกมา

มีอีกประการหนึ่งในการสร้างความประทับใจ คือไม่จำเป็นจะต้องมาลด แลก แจก แถม แต่ว่าเป็นความประทับใจ เมื่อเดินเข้าไปในพื้นที่ใด จังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เรามีความรู้สึกว่า ด้อนรับเหลือเกิน ท่านรู้สึกดีแน่ ๆ แพงหน่อยยังไม่ว่า ต้องดูแล เหมือนกับเราเป็นแขกแท้ ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรเด็กเล็กเด็กน้อย แท้ก็ชื้ออะไรก็ช่วยดูแล เป็นหูเป็นตา เป็นห่วงเป็นใย ให้ความสำคัญ พื้นที่มีการกวาดสะอาด คือไม่ต้องไปลงทุนใหม่ แต่ว่าทำให้รู้สึก ว่า กำลังต้อนรับ สะอาดเรียบร้อย คนที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ทุกคนก็มีใบหน้าที่ยิ้มแย้มและเห็นว่าผู้มาเยือนเป็นคนสำคัญก็คือ เป็นเจ้าบ้านที่คั่นเอง ตรงนั้นอาจจะต้องการให้ภาพนั้นปรากฏออกมาด้วย ผมคิดว่าเป็นส่วนสำคัญ ถ้าในแต่ละที่ได้เข้มแข็ง ความประทับใจ ความรู้สึก ว่า คนไทยต้องการจะเที่ยวเมืองไทยก็จะเกิดขึ้น เช่น สิงคโปร์ต้องมีโครงการไครย์มแล้วได้เงิน มี การโฆษณาเผยแพร่ (campaign) ต้องการให้คนยิ้ม แต่ของบ้านเรามีอยู่แล้ว

สรุป (๑) ใช้สื่อของรัฐได้หรือไม่ เพื่อเพิ่มช่องทาง สร้างกระแส (๒) ของที่ดี Unseen ให้แต่ละจังหวัดหาช่องทาง แต่ละจังหวัดก็จะมีประชาสัมพันธ์จังหวัดที่เก่ง ๆ ก็จะมีส่งข่าวเข้ามาสู่วิทยุคอนเซ็น ๗ - ๘ นาฬิกา เรามักได้ยิน แต่ว่าเราก็ให้น้ำหนักในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ แปลก ๆ ไม่เคยเห็นไม่เคยพบอย่างนี้ ก็จะกระตุ้นความรู้สึกให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่เราอยู่แล้วใช่หรือไม่ หรือความรู้สึกคนในพื้นที่ต้องการจะให้ท่านไปหาเขาเสียเหลือเกิน ก็อาจจะเป็นแรงขับเคลื่อนพอและราคาเป็นเรื่องสำคัญ

ตัวแทนบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

ในนามของบริษัท ทำอากาศยานไทยฯ ที่ดูแลทำอากาศยานทั้งหมด ๖ แห่ง ไม่ว่าจะ เชียงราย เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ สุวรรณภูมิและทำอากาศยานคอนเมือง ก็พร้อมที่จะสามารถรองรับ ผู้โดยสารที่เป็นนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะ เป็นนักท่องเที่ยวภายในประเทศหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้ ในส่วนที่เราติดต่อบริษัทกับการท่องเที่ยวฯ อยู่เสมอ ก็ให้ความร่วมมือทุกเรื่องไม่ว่าจะเรื่องการมี การ โฆษณาเผยแพร่ (campaign) ต่าง ๆ เข้าไปติดตั่งป้าย เข้าไปต้อนรับนักท่องเที่ยว ทุกเรื่องก็ยินดีให้ความ ร่วมมือเพื่อที่จะให้การท่องเที่ยวของเราไปได้ด้วยดี ถ้ามีนักท่องเที่ยวเข้ามาได้มากเมื่อไร บริษัท ทำอากาศยานไทย ก็เหมือนจะได้เป็นค่าบริการ (Service charge) ที่เราจะได้ ๘๐๐ บาท ต่อ ๑ คน อยู่แล้ว

ตอนนี้เรากำลังจะจัดระบบตรวจก่อนที่จะเข้าไปตรวจคนเข้าเมืองที่เดียว แล้วก็ไป ขึ้นเครื่อง ตอนนี้ได้ทดลองที่ทำสุวรรณภูมิ บริเวณอาคารผู้โดยสารภายในประเทศแล้ว และกำลังจะ ดำเนินการเกี่ยวกับทางด้านระหว่างประเทศ แต่ค่อนข้างยากเนื่องจากว่ามีช่องทางมากซึ่งเราจะต้อง อุดช่องทางทั้งหมดให้ครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด เราถึงจะดำเนินการได้ สำหรับการลดระยะขั้นตอนในการ ขึ้นเครื่อง คงต้องขอรับไปเรียนให้ผู้บริหารระดับสูงอีกทีหนึ่ง เนื่องจากว่าเป็นความจำเป็น ตอนนี้มีเรื่อง ของการตรวจของเหลวเพิ่มขึ้นมา เนื่องจากว่า บางครั้งเราเดินทางไปต่างประเทศที่มีมาตรการการรักษา ความปลอดภัยเข้มงวด ซึ่งมาตรการของเราเป็นที่ยอมรับ แล้วในเรื่องความยาวของคิวต่าง ๆ ตอนนี้กำลัง ปรับแก้ไขโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตม. กำลังจะเพิ่ม กำลังตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ฉะนั้นระยะเวลาในการรอ ก็คงจะสั้นลงเพราะปัญหาต่าง ๆ อย่างที่ท่านกล่าว ผู้โดยสารที่จะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ควรจะลดลง เนื่องจากว่าจะเป็นการเพิ่มความสะดวกแก่ผู้โดยสาร ฉะนั้นก็ขอรับตรงนี้ไป

ตัวแทนกรมศุลกากร

ในฐานะของหน่วยงานของกรมศุลกากร โดยสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสาร ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือ สนามบินนานาชาติ เช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ เป็นนโยบายของกรม อยู่แล้วว่าเฉพาะนักท่องเที่ยววันนั้น ให้อำนวยความสะดวก มีกฎหมายยกเว้นอากรให้ในกรณีของใช้ ส่วนตัว เครื่องมือเครื่องใช้ในวิชาชีพเพราะเท่าที่ผ่านมามีหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจท่องเที่ยวได้ทำหนังสือแจ้งขออำนวยความสะดวกให้คณะท่องเที่ยวและให้ความสะดวก เราจะ ตรวจน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ตรวจสอบภาระที่บ่อนผู้โดยสาร ยกเว้นในกรณีที่มีข้อมูลว่ามีการนำของ ผิดกฎหมายเข้ามา แต่ส่วนใหญ่แล้ว ถ้าเทียบจากต่างประเทศ เช่น จีน หรือออสเตรเลีย เราจะตรวจ น้อยที่สุด แล้วจะไม่มีปัญหาพวกจักรยาน หรืออุปกรณ์กีฬา เราจะปล่อยผ่านให้หมดเพราะมีกรณีที่ขอ อำนวยความสะดวกมา เช่น จัดการแข่งขันกีฬาโดยนำเข้ามาเป็นการชั่วคราวและได้นำกลับออกไป

เราจะอำนวยความสะดวกให้ในส่วนทั้ง ขาเข้าและขาออกเพราะจะเป็นค่าใช้จ่ายแล้ว แล้วก็ไม่ได้นำมาเพื่อการค้าขาย ก็เป็นนโยบายที่ผ่านมาจะได้รับความสะดวก ในส่วนของผู้โดยสารขาออกก็มีระเบียบปฏิบัติที่อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย แล้วมาซื้อสินค้าในประเทศไทย เราก็มีหน่วยศุลกากรที่ชั้น ๔ ในช่วงขาออกซึ่งเป็นหน่วยศุลกากรตรวจรับรองสินค้าเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ให้ ก็คือในหน่วยงานศุลกากร หน่วยงานของกรมสรรพากร เราก็ยังตรวจรับรองสิทธิว่าของชิ้นนี้ได้ซื้อในเมืองไทย แล้วมีการส่งไปจริง เจ้าหน้าที่ศุลกากรก็จะลงนามรับรองในเอกสารแล้วไปยื่นให้สรรพากรเพื่อจะคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ก็เป็นการส่งเสริม มีการให้นักท่องเที่ยวนำเงินเข้ามาหมุนเวียน มาซื้อสินค้าในประเทศไทยเพื่อนำกลับไปต่างประเทศก็เป็นจุดหนึ่งที่เราอำนวยความสะดวกถ้ามองดูในภาพรวมแล้วเป็นเรื่องนโยบายของรัฐด้วยที่เราอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวกรณีประเภทกลุ่มทัวร์ เราก็จะปล่อยผ่านให้อย่างรวดเร็ว สะดวก รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในวิชาชีพจะมีกฎหมายบอกว่า ของใช้ส่วนตัวที่นำเข้ามาเอง มีมูลค่าไม่เกินเท่าใด ของใช้ในวิชาชีพของใช้ในบ้านเรือนซึ่งค่าใช้จ่ายแล้ว เราก็จะปล่อยผ่านโดยไม่ต้องเสียภาษีอากร โดยภาพรวมแล้วก็ถือว่าเป็นการอำนวยความสะดวกให้ตามนโยบาย

สำหรับรถจักรยาน ๒ ล้อ ที่ใช้แข่งขัน อัตราภาษีศุลกากร คิด ๑ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเป็นจักรยานอื่น ๆ คิด ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าประเภทเรือที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาหรือเรือพายประเภทคยัคก็ได้รับยกเว้นอากร ส่วนกรณีจักรยานนำเข้า หรือไวท์วอเตอร์ราฟ แพยาง หรือไม้พายที่ผู้ประกอบการไทยนำเข้าเอง เพื่อเอามาทำกิจกรรมในบริษัท ไม่ใช่นำมาเพื่อเอาไปขายต่อ นั้น ขอสิทธิประโยชน์สำนักงานส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้รับยกเว้นอากรได้ ส่วนกรณีช่องทางเพื่อนำเข้ามาเหมือนเครื่องมือเครื่องจักรของอุตสาหกรรม เอาเข้ามาเพื่อมาสร้างรายได้ต่อ ไม่ใช่เพื่อการค้า คือไม่ได้เอาของนั้นไปขายต่อก็จะมีกฎหมายยกเว้นให้อยู่แล้ว

ตัวแทนกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (หรือกรมเจ้าท่า)

กรมจะสนับสนุนในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานในหลาย ๆ พื้นที่ หลาย ๆ จังหวัดก็มีการสร้างท่าเรือที่จะส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยว ในส่วนของกรมคงจะไม่ได้ลงไปในเรื่องการจัดท่องเที่ยวเอง แต่ก็สนับสนุนได้ในเรื่องของท่าเรือและเส้นทางการเดินเรือ เช่น การพัฒนาจุดล่องเรือในทางเดินเรือเพื่อที่จะให้เปิดการท่องเที่ยวทางเรือมากขึ้น ยกตัวอย่าง แม่น้ำปิง เมื่อก่อนนี้อาจจะไม่มีเรือเดินได้ ลุ่มน้ำคั้นเงิน ปัจจุบันนี้จะเห็นว่า มีเรือประเภทเรือที่จะสามารถร่องเรือในแม่น้ำปิงได้ และก็อีกหลาย ๆ พื้นที่ที่กรมก็จะมีการเข้าไปพัฒนา และอีกเส้นทางหนึ่งคือ เส้นทางเดินเรือในคลองซึ่งกรมก็ได้ร่วมมือกับการท่องเที่ยวฯ สนับสนุนเส้นทางเดินเรือคลองดาวคะนอง คลองบางกอกน้อย บางกอกใหญ่

หรือแม้ในเส้นทางของแม่น้ำเจ้าพระยา กรมก็ยินดีที่จะเป็นหน่วยที่สนับสนุนให้เกิดความสะดวกกับนักท่องเที่ยว ส่วนเรื่องทำอย่างไรให้นักท่องเที่ยวได้สนใจที่จะเกิดความต้องการท่องเที่ยว นั้น ก็เห็นด้วยในเรื่องของอารมณ์ และอีกประการคือเรื่องของความสะดวก ถ้าคนออกไปท่องเที่ยวแล้วได้รับความสะดวก นั่นคือสิ่งที่เราต้องการจะไป

ตัวแทนกรมการขนส่งทางบก

กรมมีส่วนสนับสนุนการท่องเที่ยวก็คงเป็นเรื่องของยานพาหนะและเรื่องสถานีขนส่งสำหรับสถานีขนส่งผู้โดยสารก็ในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่แล้วเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็โอนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ในส่วนของยานพาหนะ กรมก็รับผิดชอบในส่วนของเส้นทาง การเดินทางซึ่งเดิมก็มุ่งเน้นการเดินทางของประชาชน ในปัจจุบันนี้เปิดเส้นทางเดินทางใหม่ ก็รวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวด้วย นอกจากเป็นเส้นทางเดินทางจากกรุงเทพมหานคร ไปต่างจังหวัดและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น กรุงเทพ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ในปัจจุบันก็มีเส้นทางท่องเที่ยวด้วยระหว่างภาค เช่น ภาคอีสานไปพัทธา ก็มีหลายเส้นทาง แล้วในส่วนของยานพาหนะที่กรมได้พัฒนาในรูปแบบของรถประเภทต่าง ๆ รวมทั้งความมั่นคง แข็งแรงของรถ และเปิดโอกาสให้รถเพื่อการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนส่งจดทะเบียนได้ง่ายยิ่งขึ้นซึ่งสมัยก่อนจะต้องใช้รถประจำทาง ก็ไปใช้เพื่อการท่องเที่ยว ปัจจุบันก็เปิดให้กว้างขึ้นและง่ายขึ้น สำหรับการของจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งไม่ประจำทางซึ่งปัจจุบันเป็นรถ ๒ ชั้น ใช้กันแพร่หลายมาก

นางดวงกมล วันสุริยวงศ์

ในแง่ของการท่องเที่ยว การสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่ม สิ่งสำคัญก็คือ เรื่องมาตรฐาน เพราะฉะนั้นเป็นไปได้หรือไม่กรณีกรมขนส่งทางน้ำฯ และกรมการขนส่งทางบก ถ้าสามารถจะทำมาตรฐานทั้งท่าเรือและเรือได้ ก็จะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวกับประเทศไทยและในแง่ของกรมการขนส่งทางบก ถ้าคนที่ทำการท่องเที่ยวในประเทศ (Inbound) จะสังเกตได้ว่า เราไม่เคยใช้รถ ๒ ชั้น เพราะที่ผ่านมามีอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักเกิดจากรถ ๒ ชั้น เพราะฉะนั้นรถ ๒ ชั้น ไม่ควรจะให้พัฒนาในการที่จะมาเป็นรถท่องเที่ยวเป็นอันดับ เพราะแม้กระทั่งว่าในการเดินทางท่องเที่ยวทางราบ เราจะเห็นว่าจริง ๆ รถก็โยกโยก ๆ แต่ว่าคนไทยชอบ เพราะว่าชั้นล่างเอาไว้เล่นไฟในระหว่างเดินทางซึ่งจะแตกต่างกัน ฉะนั้นในแง่นี้ต้องการให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณา จะเห็นชัดเจนในเวลา รถไปตกเขาก็คือ รถ ๒ ชั้น ฉะนั้นเป็นไปได้หรือไม่ว่า สร้างมาตรฐานขึ้นมาว่า ถ้าเป็นรถ ๒ ชั้น มาตรฐานควรจะเป็นอย่างไร หรือให้รถ ๒ ชั้น วิ่งได้ระดับเฉพาะทางราบ แต่ว่าประเภททางขึ้นเขา ขึ้นดอย ในเขตจังหวัดนั้น ไม่ควรใช้รถ ๒ ชั้น

นอกจากนี้ก็เห็นด้วยกับตัวแทนโรงแรมว่าจริง ๆ ปีนี้ไม่น่าเป็นห่วง แต่ว่าในแง่ช่วง เฉพาะหน้านี้ คือถัดจากนี้ไป ถึงในช่วงปลายปี ในเมื่อคนไทยไม่มีอารมณ์ที่จะเที่ยว ทำอย่างไรสร้าง อารมณ์ ถ้าจะให้เร่ง ไม่เพียงสื่อ แต่ว่าในแง่ของ โปรมแกรมการท่องเที่ยวต้องมี call event ก็คือ เวลาขาย สำหรับ ๓ เดือนในปีหน้า การที่จะเราจะสามารถทำได้ นั่นก็คือ การส่งเสริมสนับสนุน (promote) เช่น แทนที่จะไปเชียงใหม่ก็สนับสนุนให้ไปลำปาง น่าน ซึ่งมีอะไรดี ๆ มากมากที่ สามารถจะทำได้ ทั้งจังหวัด แม้กระทั่งแม่ฮ่องสอนด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นก็คือ ช่วยกันส่งเสริมสนับสนุน (promote) ทั้งในแง่ของการบิน ไม่ว่าจะทุกสายการบิน และก็ในขณะเดียวกันก็คือ แหล่งท่องเที่ยวก็คือ เมืองรอง เรานั่นทำที่จุดนี้ในช่วงเฉพาะหน้านี้ซึ่งคิดว่าทำได้ และที่พวกเราเป็นห่วงก็เหมือนที่สมาคมโรงแรมพูด ก็คือ สำหรับในแง่ปีหน้า ในแง่ของเดือนและปี จริง ๆ แล้วทุกแหล่งท่องเที่ยวสามารถจะเข้าได้ก็อาจจะ เป็นเดือนนี้เน้นท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พวกเราก็ช่วยกันขายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แล้วสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว ก็จะมีแหล่งพิพิธภัณฑ์ ๑๑ แห่ง และก็แหล่งท่องเที่ยวทางเชิง ธรรมชาติ ๑๐ แห่ง ก็ทำเป็นเดือน ต่อไปในแง่ของเอกชนต้องการจะเรียกร้อยทุกแหล่งท่องเที่ยวว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะทำงานอย่างโดดเดี่ยว เพราะฉะนั้นควรจะทำงานร่วมกับผู้ประกอบการเอกชน และก็ ไม่ทิ้งการท่องเที่ยวฯ ด้วยเพราะตอนนี้การท่องเที่ยวฯ เป็นตัวอย่างที่ดีมาก ก็คือรวมเอกชนตลอดเวลา ก็คงจะต้องมีการคุยกันว่า ทั้งแหล่งธรรมชาติกับผู้ประกอบการกับแหล่งพิพิธภัณฑ์กับแหล่งอื่น ๆ ก็มา ทำเป็นทีมและจัดเป็นประวัติศาสตร์ เชิงอนุรักษ์ทั้งหลายทั้งปวง เสร็จแล้วเราก็รวมกันขายกับทุกสมาคม เพราะฉะนั้นปีนี้ ๒ - ๓ เดือนก็เสนอให้ มุ่งเน้น ไปที่เมืองรองที่น่าสนใจเพราะว่าการบินก็จะได้ด้วย

(ไม่ระบุนาม)

ประเด็นกรณีร ๒ ชั้น ได้มีองค์ความรู้โดย สสส. สนข. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ กรมการขนส่งทางบก เมื่อคราวเกิดเหตุรถของนักเรียนที่ไปคว่ำ มีการศึกษาและ สสส. ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านคมนาคมจัดองค์ความรู้กัน อาจารย์มหาวิทยาลัยมาพูดถึงการกำหนดมาตรฐาน (set standard) สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม (สมอ.) ก็มาดูให้ เรื่องตัวรถ (body) ควรจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นอาจจะใช้อำนาจของคณะกรรมการขอข้อมูลองค์ความรู้เรื่องนี้ว่ามีการกำหนดมาตรฐาน (set standard) ที่อยู่ที่ต่อรถได้มาตรฐานให้ได้ดังที่ท่านดวงมลพูด รถคว่ำในอเมริกาอย่างไร คนขลุกขลักอยู่ในนั้นก็แค่ฟกซ้ำคำเดียว ไม่หลังคาเปิด เบาะที่นั่งหายไป คนแย้หมด

อีกประเด็นหนึ่ง กองทุนเลขสวยของกรมการขนส่งทางบก โดยเฉพาะพื้นที่ของขนส่ง จังหวัด เช่น จังหวัดกาญจนบุรี ท่านตื่นตัวมาก ให้การอบรมพนักงานขับรถทั้งขับรถทัวร์ที่เป็นรถหมวด ๓๐ และรถของทัวร์ที่รับจ้างในพื้นที่ให้มีความชำนาญในเส้นทาง ซึ่งอาจจะเรียนเสนอคณะกรรมการ

ไว้เป็นข้อมูลว่า ถ้าในกรณีมีการเที่ยวข้ามแดน เช่น กรณีคณะอาจารย์ที่เมืองจันทบุรี แล้วไปเที่ยวกันที่ เชียงราย แล้วรถคว่ำซึ่งเขาไม่ได้ใช้คนขับรถท้องถิ่นซึ่งเป็นคนทางเหนือ เขาถึงไม่รู้ว่าโค้งใดเป็นโค้งใด ก็เกิดเหตุโศกนาฏกรรมอย่างที่เรารู้ ทำอย่างไรถึงมีข้อมูลกลางของบริษัทรถท่องเที่ยวหรือกรรมการขนส่งทางบก จะเป็นแม่งานใหญ่ซึ่งกรมตื่นตัวมาก แล้วเรื่องนี้มีการอบรมใช้เงินของกองทุน เลขสวยมาพัฒนาให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลที่ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อเช้า กรณีของนักท่องเที่ยวของ ททท. ที่เข้ามาเที่ยวจะใช้ท่าอากาศยาน สิ้นปีนี้เงินกระทั่งถึงปีหน้า เรายังสบายใจ แต่เงินที่เราจะเก็บได้เป็นมักเป็นผลจาก package ที่ให้นักท่องเที่ยวในห้วงเวลา ๑๒ ชั่วโมง ในกรุงเทพฯ จะจัดอย่างไรให้เขาได้มาเที่ยว สมมุติ จัดเป็นทัวร์เข้ามาสถานที่ที่พระที่นั่งวิมานเมฆในช่วงเวลาสั้น ๆ ได้มาเห็นสิ่งงาม ๆ หรือล่องเรือก็เป็น โจทย์การบ้านให้คิด

(ไม่ระบุนาม)

กรณีท่องเที่ยวทางน้ำ ถ้าจัดให้นักท่องเที่ยวล่องเรือในช่วงระยะสั้น ๆ ดูทั้งเชิงน้ำ ดูพระที่นั่งวิมานเมฆ สั้นๆ หรือแม้กระทั่งแหล่งช้อปปิ้ง พาราควง เกสร ก็มีคนสนใจ เขาบอกว่า พาราควงมีแหล่งช้อปปิ้งที่ดีกว่าสิงคโปร์ด้วยซ้ำ

ประเด็นพิพิธภัณฑสถานท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ถ้าเรามีคนที่เล่าเก่ง ๆ เช่น อธิปด๋ำให้ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือคนในท้องถิ่นนำมาเที่ยว แล้วเขาเล่าอย่างสนุก เขาถ่ายทอดให้เห็นภาพว่า เมื่อยุคที่ผ่านไปผ่านมาแล้ว เรานั่งจินตนาการได้ ก็จะเป็นประโยชน์มาก อาจารย์เก่ง ๆ ในคณะ โบราณคดี ศิลปากร ก็ตาม หรืออาจารย์ราชภัฏในพื้นที่เก่งมาก ท่านจะเล่าประวัติศาสตร์เมืองลับแลเป็นอย่างไร เป็นจินตนาการไปดูอีก ฉะนั้นบุคลากรท้องถิ่นที่จะมาใช้แล้วจงให้เกิดมูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยวเชิงพิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน จะมีประโยชน์มาก

(ไม่ระบุนาม)

นึกถึงตอนเมื่อเดือนสิงหาคม สมเด็จพระนางเจ้าฯ ทรงเสด็จฯ คนไทยรู้เรื่องประวัติศาสตร์น้อย ผมคิดว่ามีทางใดทางหนึ่งที่การท่องเที่ยวฯ เข้าไปบริการในการที่จะเป็นหน่วยงานอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้คนได้เรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่เฉพาะเด็ก ผู้ใหญ่ก็ไม่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย ถ้าไม่ได้จับม๊อคูเทศก์ก็ไม่ค่อยรู้จริง ๆ ที่จริงแล้วเก่งทั้งนั้นทั้งผู้ที่เป็นหัวหน้าอุทยานหรือหัวหน้าประวัติศาสตร์ ท่านนำชมก็รับรองว่าดีใจแน่นอน

สรุปการร่วมระดมความคิดเห็นในกลุ่มผู้ร่วมสัมมนา กลุ่มที่ ๒
เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

โดย

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และ ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

ก่อนอื่นขอขอบคุณทุกท่านในห้องนี้ เป็นที่คาดหวังของคนหลายคนในห้องสัมมนา ใหญ่ว่า เราควรจะมีคำตอบอะไรบางอย่างที่เขายังข้องใจกันซึ่งก็พอจะคาดเดาปัญหาที่เขาถือว่ามีอะไร อยู่บ้าง ก็ไม่น่าจะมีอะไรใหม่มากนัก เพียงแต่วันนี้เป็นที่คาดการณกันได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวจะ เปลี่ยนไปจากปีที่แล้วบ้าง จากนโยบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวฯ แล้วก็ที่ชัดเจน มากขึ้นก็คือ เมื่อรัฐมนตรีฯ มีนโยบายชัดเจน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็เริ่มทำ การโฆษณา แคมเปญ (campaign) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นคนไทยเที่ยวไทย ปัญหาที่จะเกิดก็คือจำนวนคนมาก เมื่อคน มากปัญหาก็มากขึ้นเป็นเงาตามตัวจากการที่คนไทยเที่ยวมากขึ้น เพราะฉะนั้นการเตรียมความพร้อมที่จะ รองรับคนไทยเที่ยวไทย ส่วนหนึ่งก็คือ เรื่องานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เราจะต้องพูดและการเตรียมความ พร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่บังเอิญกลุ่มต่างประเทศที่เที่ยวไทยเป็นหลักเมื่อก่อนนั้น วันนี้ไม่มีความพร้อมเสียแล้ว ถ้ามีความพร้อมก็จะมีจำนวนคนมาไม่เท่าเดิม จำนวนวันอาจจะลดลง ค่าใช้จ่ายลดลง จะมีกลุ่มประเทศใหม่ ๆ ที่เดิมไม่ใช่ตลาดหลักของเรา เช่น อินเดีย ตะวันออกกลาง อินโดนีเซีย เวียดนาม จริง ๆ แล้วก็ยังเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจอยู่ จีนบางส่วน เพราะฉะนั้นกลุ่มลูกค้า เราจะเปลี่ยนไป เรื่องนี้คือสิ่งที่เราต้องมาคุยในห้องนี้ก็ถือว่า เราจะต้องทำอะไรที่เป็นความจำเป็น

แล้วเพื่อจะรองรับให้ได้ วันนี้ถ้าสถานการณ์ เราต้องคิด โครงการ แผนการ (scenario) ของการบริหารจัดการอยู่ ๒-๓ วิธี ถ้าบ้านเมืองเกิดสงบได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง แล้วการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถทำให้คนไทยหันมาเที่ยวไทยได้มากขึ้นจริง ๆ ต้องมีบางส่วนไปเที่ยวต่างประเทศแน่นอน คนไทยที่เกิดอารมณ์ดี มีความพร้อมที่จะเที่ยวขึ้นมา เขาก็จะเที่ยว แล้วก็จะไปต่างประเทศส่วนหนึ่ง แต่คนอีกส่วนจะหันมาเที่ยวไทยมากขึ้น ฉะนั้นนี่คือโครงการ แผนการ (scenario) ที่มีความเป็นไปได้อยู่ในวันนี้เพราะผมเชื่อว่าที่เราพูดกันอยู่วันนี้อยู่ได้ไม่นานหรอก ปัญหาที่หนักอกคนไทยอยู่ทุกวัน เมื่อหลังวันที่ ๑๖ พฤศจิกายนนี้ไปแล้วคงเห็นอะไรชัดเจนมากขึ้น จะอยู่หรือจะไป อะไรจะเกิดก็ต้องจบให้ได้ คงลากยาวกันข้ามปีไม่ได้ เพราะฉะนั้นอีกกรณีที่น่ากลัวที่สุดก็คือ ตามมาขึ้นมา หรือเกิดอะไรขึ้นมา แล้วเราจะทำอย่างไรที่จะยังสามารถพยุงการท่องเที่ยวของไทยเอาไว้ได้ในปีหน้า ซึ่งผมเชื่อว่าปีนี้เราทำอะไรได้ไม่มากเท่าไรแล้ว เหลือเวลาอีกเดือนเศษ ๆ

สิ่งที่มีความกังวลของผู้ประกอบการหรือ stakeholder ทุกภาคส่วนวันนี้ก็คือ มีความไม่มั่นใจเท่าที่ดูในการสัมมนาเมื่อเช้า แล้วก็จากการพบปะทุกหน่วยงานที่ผมมีโอกาสได้ไปพบหมดแล้ว ทุกคนพูดอยู่คำเดียวว่าเมื่อไรคนไทยมีความมั่นใจ เขาก็จะเที่ยว แล้วก็ตัวเลขจากเอแบคโพลล์ที่ออกมาเมื่อวันเสาร์-อาทิตย์ ที่ผ่านมา ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของคนไทยบอกว่าสิ้นปีนี้จะเที่ยว โดยยังไม่ได้คำนึงถึงความไม่สงบเรียบร้อยที่อาจจะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ความหมายก็คือ อยากรู้เขาก็จะไปเที่ยวและจะไปเที่ยวต่างจังหวัด ปัญหาก็คือว่า เราจะทำอย่างไรให้คนตัดสินใจควักเงินในกระเป๋าซื้อสำหรับช่วงระยะเวลาสั้น ๆ (short term) คำตามน่าจะอยู่ตรงนั้น เสร็จแล้วอะไรคือสิ่งที่คนไทยจะตัดสินใจซื้อเป็นลำดับแรก ในเมื่อคนมีความตั้งใจแล้วว่าจะเที่ยว แล้วจุดหมายปลายทาง (destination) เป้าหมายเที่ยวนี้รู้สึกจะเป็นเชียงใหม่ อันดับ ๑ ทำอย่างไรให้คนที่มาคิด ต้องการไปเที่ยว ตัดสินใจเอาเงินออกมาจองตัว จอง โรงแรม จอง ตัวเครื่องบิน จัดโปรแกรมเที่ยว แล้วให้เป็นอย่างนี้ได้ไปเรื่อย ๆ ก็จะเกิดการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในระยะสั้น เราต้องคิดอย่างนี้ก่อน

สำหรับในห้องสัมมนาเล็กตรงนี้ว่า ราคาเป็นปัจจัยกับคนไทยหรือไม่ วันนี้ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ที่บอกว่าจะเที่ยวเชียงใหม่ ราคาเป็นปัจจัยหรือไม่ ถ้ามีเงื่อนไขว่า สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม หรือจีนกระโดดเข้ามาแข่งกับเรา ผมมีความมั่นใจว่าสถานที่ท่องเที่ยวเราน่าจะมีความพร้อม อะไรคือปัจจัยที่จะทำให้คนไทยเริ่มต้น กล้าตัดสินใจเที่ยว ขอลถามแล้วก็มาอภิปรายกันว่าอะไรคือสิ่งที่เราต้องทำเพื่อทำให้คนกลุ่มแรกตัดสินใจควักกระเป๋าเที่ยว ก่อนที่จะเกิดงานแสดงสินค้า (trade show) ซึ่งน่าจะมีเกิดขึ้นในช่วงไม่นานนี้ อีกไม่นานนี้ก็จะเกิดตามศูนย์ (hall) ต่าง ๆ ตามศูนย์การค้า ศูนย์ ประชุม จะเกิดคนออกมาขึ้นคานเตอร์ขาย ทำอย่างไรให้คนไทยควักกระเป๋าเที่ยว ถ้าเป็นเราจะควักกระเป๋าเที่ยวหรือไม่ในเวลานี้ เรายอมจ่ายในราคาเท่าไรต่อวันต่อคน

คนไทยเคยเห็นกันมาแล้ว รอคิวยาวอยู่หน้าเคาน์เตอร์สายการบินแล้วก็คิดว่านี่ถ้ามีงานอย่างนั้นจริง ๆ แล้วทุกสายการบินไปออกงาน จัดการส่งเสริมการขายอย่างมาก จริง ๆ แล้วไม่ใช่ลดทั้งลำ ไม่ใช่ บางส่วนนิดเดียว แต่จริง ๆ แล้ว ได้ภาพของการส่งเสริมการขาย

ในส่วนแหล่งท่องเที่ยว ท่านรองฯ กรุณาเสนอว่า บางทีสายการบินมีส่วนในการทำให้คนตัดสินใจ แต่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนทำให้คนตัดสินใจได้หรือไม่ เช่น ถ้าหลาย ๆ อย่างที่คนไม่เคยได้เห็นที่มีลักษณะ unseen เมื่อเสาร์ อาทิตย์ที่ผ่านมา ผมอยู่เชียงใหม่ ผมไม่เคยขึ้นไปดอยสุเทพ ตอนกลางคืน เขากำลังจะปิดลิฟท์เวลา ๓ ทุ่ม อากาศดีมาก ผมไม่เคยเห็น วัดพระธาตุดอยสุเทพ สวยอย่างนั้นมาก่อนในชีวิต ไปดอยสุเทพมาร่วม ๑๐-๒๐ ครั้ง ครั้งนี้สวยที่สุด แล้วเป็นวันที่หมอกลงฝนกำลังพรา ๆ สวยที่สุด เวลาที่เขากำลังผูกไม้ กำลังจะซ่อมในช่วงปีที่เรากำลังส่งเสริมการขาย ก็กำลังนึกในใจ แหล่งท่องเที่ยวมีส่วนช่วยหรือไม่ หรือว่าบางแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องลดราคา กำลังคิด ๒ มุมว่า ถ้าสายการบินอย่างเดียวออกมาในตลาดแล้วว่าต่อวันอะไรอย่างนี้ แต่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เฉย แล้วจะเป็นผลดีหรือไม่ หรือทุกอย่างจะต้องเป็นเรื่องของราคากันไปเสียหมด ผมเห็นทุกคนสายหน้าทั้งนั้นว่าไม่ใช่เรื่องราคา คงเข้าใจตรงกัน คือเราต้องทำที่จะต้องให้เหนียวไถเขาให้ได้ สมมุติว่าผมหาวิธีเอาเงินจำนวนหนึ่ง ไปให้คนจัดเลี้ยง จัดตลาดนัดท่องเที่ยว แล้วโหมประชาสัมพันธ์ให้เพียงพอที่จะทำให้คนเดินเข้ามา เอาคนมาได้ ความสนใจมี แต่ไม่ตัดสินใจซื้อ เราจะทำอะไร ต้องการพึ่งเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ท่านจะทำอย่างไร กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมศิลปากร สวนสนุก สวนสัตว์ สนามกอล์ฟ โรงแรม รีสอร์ท รวมถึงเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว หรือที่พัก ภาคบริการทั้งนั้น ถ้ามีโอกาสไปตั้งเคาน์เตอร์ขายเหมือนกัน เขาไม่ซื้อตัวเครื่องบิน ตัวรถไฟ ตัวรถบัส ถ้าเขาไม่คิดว่าจะไปพักหรือไปเที่ยวที่นั่น เขาได้ตัดสินใจแล้วว่าเขาจะไปที่ใด เขาเลือกแล้วด้วยซ้ำ แต่เขาไม่ยอมควักกระเป๋าซื้อเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจะทำอย่างไร

เราได้สำรวจตลาดกันชัดเจนแล้วว่า ปลายปีนี้จนถึงมกราคม กุมภาพันธ์ ปีหน้าไม่น่าห่วง นักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามามากมาย จำนวนเพียงพอ แต่ยังมีพื้นที่เป้าหมายแหล่งท่องเที่ยวอีกหลายที่ที่ไม่ได้ผลบุญจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ยังจำเป็นต้องมีนักท่องเที่ยวไทยเข้าไป เราจึงไม่สะเลยที่จะหันมาดูแลแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น ตั้งแต่ไตรมาสแรกของปีนี้ แต่ปัญหาที่วิกฤตก็คือ ตอนนี้เป็นไตรมาสแรกของปีหน้า แต่ปัญหาที่เข้ามาตอนนี้ก็คือว่า ไตรมาสที่ ๒ ของปีหน้าซึ่งนักท่องเที่ยวต่างประเทศเริ่มกลับ คนไทยก็เริ่มหมดสต็อก โรงเรียนเปิดเทอมในเดือนพฤษภาคม เราต้องไปรออีกครั้ง โรงเรียนจะเปิดเทอมเดือนเมษายน มีเทศกาล เพราะฉะนั้นการพูดคุยในวันนี้ก็ต้องเป็น ๒ ช่วง คือ เรื่องภายในช่วงต้นปี หรือปลายปีนี้ หรือต้นปีหน้า ก็คือสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศไปเที่ยวมากนัก ไม่อย่างนั้นพื้นที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นก็จะหายไปถ้าคนไทยไม่เที่ยว

เรื่องขยายเวลากลางคืน เป็นประสบการณ์เหมือนที่ผมไปเชียงใหม่ เวลานั้นผมไปพอดี เวลาพระทำวัตรเย็น ไปพบฝรั่งเกือบ ๓๐ คน นั่งฟังพระทำวัตรเย็น ผนตกพรา ๆ เขาก็ฟังไม่รู้เรื่อง ผมไม่คิดว่าเขาจะสนใจ แต่กลายเป็นที่ที่น่าสนใจ แปลกดี คือผมกับภรรยาเป็นคนไทยเพียง ๒ คน ในวัด ยกเว้นพระกับคนของวัดแล้ว ที่เหลือเป็นฝรั่งนักท่องเที่ยวทั้งหมด แล้วก็ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษ เข้าใจว่าน่าจะพูดภาษาฝรั่งเศส แต่วัดบอกว่าจะต้องรีบลงเพราะว่าเขาจะปิดลิฟท์แล้วเพราะว่าไม่อย่างนั้นจะต้องเดินลง เพราะฉะนั้นเรื่องของการขยายเวลาก็เป็นที่น่าสนใจสำหรับแหล่งท่องเที่ยว แต่แหล่งท่องเที่ยวจะรับได้หรือไม่ จะทรุดโทรมไปหรือไม่ จะทำความสะอาดได้ทันหรือไม่ ในเมื่อของท่านพูดแล้ว เจ้าของแหล่ง ขออนุญาตไปที่อุทยานเลยได้หรือไม่ ขอโทษก่อนที่ไปอุทยาน มีประเด็นเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำที่มีการประกาศเปิด-ปิดเป็นเวลา แล้วเป็นช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเข้ามามาก จนกระทั่งทรุดโทรม ถ้าผมจำไม่ผิด สนิลันกับหมู่เกาะสุรินทร์หรืออย่างไร ถ้าท่านจะบอกว่าขยายก็ยิ่งทรุดโทรม อย่างนี้ท่านคิดอย่างไร ท่านจะทำอย่างไร

คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยจริงจัง ๆ ว่าที่ใดเป็นอุทยาน ผมเคยไปน้ำตกทีลอซู ผมไม่เคยรู้ว่า เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว ก็แปลก

สรุปการให้ข้อคิดเห็นในขณะนี้เกี่ยวกับกระบวนการทางความคิดของคนที่จะตัดสินใจ เชื่อว่าเริ่มแรกมาจาก mood คือ อารมณ์ ต่อไปเป็นเรื่องของเหตุผล ต่อไปเป็นเรื่องของ something new คือต้องมีอะไรใหม่ ๆ คือไม่ใช่ไป ๑๐ ครั้งก็เห็นเหมือน ๆ กันที่เคยเห็นมาทุกที เรื่องสุดท้ายยังเป็นเรื่องราคา คนขายสินค้า (product) เขาต้องพูดอย่างนี้ เจ้าของสินค้า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ท่านรู้สึกอย่างนั้นหรือไม่ หรือว่าราคามาก่อน เขาถึงจะไปดูสินค้า หรือว่าคนทำโรงแรมอาจจะบอกว่า ปีนี้นี้ต้องลดราคา เพราะขึ้นราคาเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว เพราะว่าจริง ๆ สินค้าก็ไม่ได้มีอะไรใหม่ แต่สำคัญที่สุดคงเริ่มที่อารมณ์ก่อน จริง ๆ อะไรจะมาก่อนระหว่างต้องมีอะไรใหม่ ๆ กับราคา ผมยังไม่ค่อยมั่นใจ แต่เริ่มต้นแน่นอนก็คือ อารมณ์

ในส่วนของพิพิธภัณฑ์จะมีอยู่ ๘ จังหวัด ๑๑ แห่ง อีสานมีที่เดียวคือที่บ้านเชียง อุครธานี ภาคกลางมีพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี เขาวัง-เพชรบุรี สุพรรณบุรี น่าน ภาคใต้มีที่ภูเก็ต มีแหล่งที่เครื่องบินไปลงก็คือที่อุครธานี ภูเก็ต น่านมีเครื่องบินของพีบี แอร์ มีข่าวว่านกแอร์กับพีบี แอร์ แล้วสายการบินต่าง ๆ จะรวมแล้วก็จะบิน หรือที่เรียกว่า coach share หมายถึง เป็นไปได้หรือไม่ ถ้านั่งพีบี แอร์ เข้าพิพิธภัณฑ์ฟรี เอากากตัวไปโชว์ ท่านรองฯ ควรสั่งให้ทำได้เลย ถ้าคิดในแง่ของการตลาด มีประโยชน์มาก จริง ๆ ใช้ประโยชน์ได้ทั้ง ๒ อย่าง ต่างคนต่างได้ประโยชน์ร่วมกันเป็นสาขา (branding)

ผมได้มีโอกาสนั่งคุยกับท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ถ้าเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องหาเงินด้วยตัวเองเพื่อมาดูแลแหล่งท่องเที่ยว แล้วถ้าเงินไม่พอ กระทรวงมหาดไทยหรือท่านในฐานะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงแนะนำได้หรือไม่ว่าจะไปเอาเงินจากที่ใดได้บ้าง ท่านบอกว่าเงินของกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ตามจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย เดิมมีข้อห้ามอยู่ว่าห้ามข้ามกระทรวงกันเพราะไม่ใช่ภารกิจ แต่ท่านบอกว่าถ้าอ้างว่าเพื่อการท่องเที่ยวก็ทำได้หมดไปกระทรวงใดก็ได้ ข้ามอย่างไรก็ได้ ท่านบอกว่าหาข้อสรุปให้ได้ในการสัมมนาวันนี้ แล้วทำเป็นมติไปส่งมาให้ท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วท่านจะส่งต่อให้ ท่านบอกมีเงินที่เอามาใช้ได้ เพียงแต่ต้องอ้างว่าเพื่อการท่องเที่ยว แล้วเอาไปดูแลแหล่งท่องเที่ยว หรือถ้าเอามาเพื่อทำการตลาด ภาพ unseen ที่ไม่เคยได้เห็น หรือส่งเสริมสนับสนุน (promote) พิเศษต่างหาก หรือจะเอามาเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนพิเศษร่วมกับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เป็นรัฐร่วมเอกชน หน่วยงานก็ได้ จะเป็นสายการบิน รถทัวร์ เป็นอะไรที่มีหลักฐานมาแสดงได้ก็ทำได้ ทำโฆษณาร่วมกันก็ได้ อ้างท่องเที่ยวไว้ก่อน เดิมทำได้เฉพาะบางส่วน แต่ท่านบอกว่าจะเปิดให้กว้างขึ้น เรื่องการเงินยังมีทางออก มีเงินอยู่มาก ผมได้เสนอว่าปี ๒ ปีนี้เราเน้นเรื่องการทำถนน คุระบายน้ำ ทำไฟฟ้าให้น้อยลง เอามาทำเรื่องท่องเที่ยวให้มากที่สุดหรือไม่ ท่านก็บอกว่าเห็นด้วย ท่านตัดสัดส่วนให้เพิ่มสัดส่วนที่จะเอามาช่วยการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น กำหนดลงไปเลยว่า ต้องเป็นสัดส่วนอย่างน้อยเท่าไร ก็จะมีคนออกมาทำตลาดให้เรามากขึ้นซึ่งก็เป็นช่องทางที่ดี

ความเป็นเจ้าบ้านที่ดีดูเหมือนจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่ให้การต้อนรับ ทุกคนจะเห็นตรงกันแล้วว่าอารมณ์สำคัญที่สุด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็คงจะทำได้ระยะหนึ่งเพราะเงินไม่พอ เราคงต้องทำมากกว่าและต่อเนื่องอย่างที่แนะนำมา ผมจะไปทำต่อ มองเห็นช่องทางแล้วที่ท่านพูดเมื่อสักครู่ มีความเป็นไปได้ที่คณะกรรมการทำได้จริง มีช่องทาง มีเงินให้ทำ มีสถานที่ให้ทำ มีความเป็นไปได้

บริษัท ทำอากาศยานไทยฯ จะทำอะไรมากกว่านี้ได้หรือไม่ นักท่องเที่ยวต่างประเทศคนหนึ่งก็เสีย ๗๐๐ บาท คนไทยเข้าใจว่าถ้าคนไทยไปต่างประเทศ ๗๐๐ บาท แต่ว่าเดินทางภายในประเทศคนละ ๑๐๐ บาท ทั้งขาไปขากลับทุกครั้งที่ใช้ทำอากาศยาน ผมเคยเห็นนักท่องเที่ยวที่เข้าคิว ๓ ครั้ง กว่าจะได้ขึ้นเครื่อง คือ คิวที่ ๑ ตรวจสอบจะเข้าท่า ครั้งที่ ๒ ก่อนจะเข้าข้างใน และก็ครั้งที่ ๓ ก็คือ ก่อนจะขึ้นเครื่องบิน ๓ คิวแบบนี้ ท่านลดได้หรือไม่ เข้าคิว ๓ คิว เดียวนี้ผมไปเห็นที่สุวรรณภูมิ ลดแล้ว เชียงใหม่ลดแล้ว ผมไม่รู้ทำสำคัญ ๆ อื่นๆ จะเริ่มลดลงได้บ้างหรือไม่ เพราะว่าจะไม่คุ้ม ๗๐๐ บาทที่เข้า แล้วคนไทยสุดท้ายไม่ได้นั่งเลย คือ ห้องน้ำได้เข้าไปทีเดียว แล้วก็ไม่ได้นั่งเลยเพราะทั้งหมดเสีย ๑๐๐ บาท คนไทยเที่ยวภายในประเทศเสีย ๑๐๐ บาท แล้วก็ไปยืนอยู่ตลอดเวลาที่ต้องเข้าคิวตลอด นี่ยังไม่รวมที่ไป Check in ของการบินไทยฯ ด้วย

วันนี้เข้าใจกันดีแล้วว่า ความสะดวกที่นักท่องเที่ยวได้รับจากทั้งตรวจคนเข้าเมือง ศุลกากร ทั้งขาเข้า ขาออก ค่อนข้างจะดีขึ้นมาก ๆ เห็นได้ชัดเจน มีกลุ่มผู้ประกอบการไทยที่เขาพูดถึง เรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ในในการสนับสนุน การทำธุรกิจ เช่น อุปกรณ์ในการดูนก ตกปลา จักรยานภูเขา ซึ่งเป็นความต้องการของตลาดท่องเที่ยวมากขึ้นก็คือ พวกที่มาทำเรื่องกีฬาซึ่งเป็นเครื่องมือพิเศษ ทางด้านการแข่งขัน วันนี้กรมศุลกากรมีอะไรที่จะเป็นเครื่องดึงดูดให้คนที่ทำด้านการตลาดสามารถเอา ไปคุยอวดในตลาดได้ว่า คนเข้ามาในเมืองไทยแล้วสะดวกทุกอย่าง เดียวนี้คณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (BOI) เปิดให้หรือไม่ แล้วก็ต้องทุนจดทะเบียนเท่าใด เข้าใจว่ายังต้องไปศึกษาต่อ ช่องทางก็ คือ เพื่อนำเข้ามาเหมือนเครื่องมือเครื่องจักรของอุตสาหกรรม เอาเข้ามาเพื่อมาสร้างรายได้คือ ไม่ใช่เพื่อ การค้า คือไม่ได้เอาของนั้นไปขายต่อซึ่งตัวแทนกรมศุลกากรก็บอกแล้วว่าจะมีกฎหมายยกเว้นให้อยู่แล้ว

เรื่องของสะดวก สะอาด ปลอดภัย ก็ยังเป็นหัวใจสำคัญอีกประการหนึ่ง คิดว่าคนไทยก็ ต้องการเป็นเจ้าบ้านกันจริง ๆ ก็ต้องดูแลกันได้ แต่ความร่วมมือที่ต้องการจะได้จากท่าทั้ง ๔ ท่า ท่ารถ ท่าเรือ ท่าอากาศและท่ารถไฟ

เรื่องของการให้เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เรื่องนี้น่าสนใจ ต่างประเทศ ทุกประเทศทำกันหมดแล้ว วันนี้ยังเป็นรายได้ของเจ้าของท่าอยู่ คงน่าจะเป็นเรื่องที่จะต้องปรับวิธีคิดกัน จะลองทำงานกันต่อว่าจะทำได้หรือไม่

เรื่องการพัฒนาสินค้า (Product) ทั้งของการรถไฟและอื่น ๆ เรามีประเด็นที่ยังต้อง ทำงานต่อและเป็นข้อสังเกต

กรณีของนักท่องเที่ยวของ ททท. ที่เข้ามาเที่ยวจะใช้ท่าอากาศยาน แล้วในห้วงเวลา ๑๒ ชั่วโมง ได้มาเที่ยวในกรุงเทพฯ จะจัดอย่างไรให้เขาได้มาเที่ยว เข้าใจว่าตอนนี้มีการได้รับมาเป็น นโยบายแล้ว ก็คือมีฝ่ายรองรับจะเป็น ATTA การทำอากาศยาน ตม. เกี่ยวข้อง กำลังออกแบบ ตัวกิจกรรม คือบางคน ๑ ชั่วโมง บางคน ๕ ชั่วโมง บางคน ๖ ชั่วโมง จะไปไกลไปไกลเพียงไร ซึ่งเรื่อง นี้เป็นประโยชน์มาก

ผมพอจะสรุปได้หรือไม่ว่า ในห้องนี้เราตกลงกันได้ น่าจะเป็นการสร้างอารมณ์ การท่องเที่ยว (travelling mood) ให้เกิดขึ้นให้ได้ โดยความร่วมมือของทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ทุกหน้าที่ ที่ต้องทำ ความเป็นเจ้าของสถานที่ ความเป็นเจ้าบ้าน ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ลงไปถึง ระดับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติฯ กรมศิลปากร เจ้าของท่าทุกท่า ทั้งสวนสัตว์ สวนสนุก การคมนาคมขนส่ง ทั้งสายการบิน รถยนต์ รถบัส รถตู้ก็มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งสิ้นที่จะต้องหาวิธีทำให้อากาศพาที่ขับเคลื่อนไปในทางเดียวกัน อีกทั้งเรื่องความสะดวก สะอาด ปลอดภัย ซึ่งจะสามารถ

ขับเคลื่อนและให้เกิดขึ้นได้ การสร้างอารมณ์การท่องเที่ยว (travelling mood) ที่พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ คงจะต้องไปทำกันต่อเนื่อง ทุกท่านเห็นตรงกันว่าปลายปีนี่จนถึงช่วงแรกของปีหน้านั้น ไม่น่าห่วง แต่ถ้าแรงขับเคลื่อนของ ททท. เพียงหน่วยเดียว ก็คงจะทำได้ถึงอย่างมาครั้งปี อย่างมากก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าจะเอางบประมาณมาจากที่ใดทำต่อ หรือว่าจะต้องทำต่อเนื่องกันไปแต่อาจจะแผ่วลง ถ้าเป็นอย่างนั้นก็คงจะต้องพึ่งหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจำเป็นที่ต้องทำกันทุกหน่วย เพราะไม่อย่างนั้นก็จะแผ่วและหายไปเลย แล้วปีหน้าซึ่งเป็นช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (low season) อยู่แล้วก็ยิ่งลงไปอีก แล้วพอเข้าฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) ปีหน้าก็ยังไม่แน่ว่าจะมีการท่องเที่ยวที่ขึ้นสูง (High) หรือไม่ ถ้าหากว่าเราไม่ช่วยกัน อาจจะเป็นแบบท่องเที่ยววันธรรมดา ผมเชื่อว่า stockholder ทุกคนมีความหวังทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในฐานะของกรรมการ ผมจะพยายามทำต่อเนื่องเท่าที่ยังมีโอกาสให้ทำได้ จะไปขอความร่วมมือฝ่ายต่าง ๆ แล้วจะทำต่อเนื่องให้เกิดให้ได้

เนื่องจากเวลาค่อนข้างจำกัด ห้องสัมมนาทั้ง ๒ ห้อง คง ไปประมวล แล้วก็ให้นำเสนอภาพรวมทั้งหมด ผมคิดว่าที่ท่านได้มีข้อเสนอแนะบ่าวันนี้ คณะกรรมการคงต้องประมวลให้ชัดเจนแล้วจะต้องนำเสนอห้องสัมมนาใหญ่ ถ้าเผื่อว่ามีข้อใดตกหล่นเมื่อนำเสนอในห้องสัมมนาใหญ่ กลุ่มของเรา ก็ขอความกรุณาติติงด้วย เข้าใจว่า จากนี้ไปผมก็คงต้องทำงานร่วมกับท่านประสานกับฝ่ายเลขานุการเพื่อจะให้ข้อมูลทั้งหมดที่เราคุยกันบ่าวันนี้เป็นข้อสรุป ก็ขอความกรุณาญาติในการให้ข้อมูลในวันนี้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน

สรุปการนำเสนอผลการระดมความคิดเห็นกลุ่ม

โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

และ ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควินส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

วันนี้ได้ข้อสรุปชัดเจนว่า ในช่วงสำหรับปลายปีนี้ หรือที่เราเรียกว่า peak season คือ ในช่วงปลายปีจนถึงต้นปีหน้า สถานการณ์ไม่น่าเป็นห่วงนัก แต่อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น คือ peak season ไปแล้วยังมีความไม่แน่นอนอยู่มาก รวมทั้งตลาดของคนไทยเที่ยวไทยด้วย เพื่อที่จะทำให้คนไทยเที่ยวไทยด้วยกันได้ ความสำคัญที่สุดที่จะต้องทำร่วมกัน และสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ คือต้องสร้างอารมณ์ให้คนไทยตัดสินใจเที่ยว ก็เพียงแต่ว่าทำอย่างไรที่จะทำเอาสิ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว unseen และมีเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้คนที่อารมณ์ต้องการเที่ยวแล้วในสิ้นปีนี้ และในช่วงเวลาต่อ ๆ ไปหันมาเที่ยวไทยให้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทำให้เขารู้สึกให้ได้ว่า เมื่อท่านเที่ยวไทยแล้ว ท่านมีส่วนช่วยเศรษฐกิจไทย มีส่วนช่วยประเทศชาติไปในทางเดียวกัน ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญก็ก็ต้องมีส่วนช่วยชาติ เป็นสิ่งที่คนไทยต้องแสดงออกร่วมกัน

นอกจากเหตุผล ๒ ส่วนนั้นแล้ว ก็ยังรู้สึกเหมือนกันทุกคนว่า เรื่องของราคาไม่ใช่ประเด็นสำคัญและไม่ควรจะเป็นเรื่องที่จะต้องหยิบยกขึ้นมาพูดคุยมากนัก นอกจากถ้าเราสามารถสร้างความมั่นใจให้คนไทยรู้สึกว่าการเที่ยวไทยโดยให้มีอารมณ์ต้องการเที่ยว ประสบความสำเร็จแล้ว เพราะฉะนั้นการร่วมแรงร่วมใจกันสร้างอารมณ์ให้คนไทยหันมาเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเที่ยวในเมืองไทย จึงเป็นเรื่องหลักและสำคัญที่สุด การทำให้คนไทยมีอารมณ์ต้องการเที่ยว จึงเป็นการทำที่ต้องร่วมกันทำหลาย ๆ ส่วน

นอกจากนั้นเราก็ได้พูดคุยกันไปถึงว่า แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของไทย ขยายไม่ยาก ขยายคนไทยด้วยกันเองก็ไม่ยาก จึงต้องการจะให้มีการพูดคุยกันไปถึงว่า เราน่าจะขยายแหล่งท่องเที่ยวรองเป็นหลัก เช่น แทนที่เราบอกว่าเชียงใหม่ เราก็บอกว่าลำปางซึ่งก็โดยข้อเท็จจริงแล้ว ท่านก็ต้องไปผ่านเชียงใหม่อยู่ดี แต่โดยนัยแล้วเป็นการบอกว่ามีแหล่งท่องเที่ยวใหม่อีก ซึ่งครั้งที่แล้วที่ท่านได้เคยไปเที่ยวมาแล้ว ท่านไปไม่ถึง ท่านยังไม่ได้เห็น แต่การดึงสิ่งเหล่านี้ออกมากลายเป็นสิ่งแปลกใหม่ หรือจังหวัดน่า่าน กระทั่ง ยังมีอีกมากในทั่วประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวรอง เราหันมามองแหล่งท่องเที่ยวรองแล้วสร้างขึ้นมาก เหตุผลที่จะท่องเที่ยวของคนไทยก็จะได้เกิด แล้วก็น่าจะเป็นที่น่าสนใจเพียงพอในการตัดสินใจ แทนที่จะไปเที่ยวต่างประเทศ ในวันที่ที่ผมประทับใจมากส่วนหนึ่งก็คือว่า การทำให้คนไทยตัดสินใจครั้งนี้ นอกจากเป็นเรื่องของการสร้างอารมณ์ เป็นเรื่องของการหาเหตุผลกันแล้ว แล้วก็พูดคุยกันไปถึงเรื่องว่า ท่านรองผู้ว่าการการท่องเที่ยวฯ ใช้คำว่า “เหนียวไก” ก็อะไร ทำให้แค่คลิกเดียวที่ทำให้คนไทยตัดสินใจได้ว่าไปเที่ยวกันที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้ ฉะนั้น การทำให้กระแสการท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้ในประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องใช้คนทุกคนออกมาพูดพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ การทำให้เกิดความเป็นสังคมเจ้าภาพ คือเมื่อคนไทยไปเที่ยวแล้วจะต้องได้รับการต้อนรับอย่างดี แล้วคนซึ่งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวมีความรู้สึกว่ามีนักท่องเที่ยวไทยที่มาจากไทยคราวนี้ เขามาเพราะเขาต้องการจะช่วยเหลือไทยด้วยกัน เพราะฉะนั้นความรู้สึกเหล่านี้จะต้องถูกถ่ายทอดไปให้ได้ แล้วก็ต้องพูดคุยทำความเข้าใจกัน ขว้ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ลงไปถึงหมู่บ้าน เรื่องเหล่านี้ก็ต้องพูดคุยไปจนถึงเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นกรมศิลปากร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติฯ และทุกหน่วยงาน ตลอดจนเจ้าของท่าอากาศยาน ท่ารถ ท่าเรือ ท่ารถไฟ ท่านต้องทำตนเป็นเจ้าของบ้านให้ได้และต้อนรับนักท่องเที่ยว อย่าเห็นนักท่องเที่ยวเป็นภาระเพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ก็จะมีองคาพยพทั้งหลายของวงการการท่องเที่ยวแสดงตนออกมาถึงการช่วยชาติด้วยกันรวมกันทำ ก็คือทุกคนเป็นเจ้าของภาพ องค์ประกอบเหล่านี้ก็จะกลายเป็นลักษณะของหัวข้อซึ่งเรายกมาใช้ประชุมในวันนี้อย่างตรงไปมาตรงมาที่สุด ก็คือหัวใจเดียวกัน เห็นองค์ประกอบทุกอย่าง เมื่อองคาพยพสามารถร่วมเดินทางได้ด้วยกันได้ กิจกรรมทั้งหลายก็จะเกิดขึ้น ฉะนั้น ทั้งหมดที่พูดถึงจะเกิดขึ้นได้ต้องสร้างอารมณ์ให้คนไทยเที่ยวไทยให้ได้เสียก่อน ผมคิดว่าให้ทุกคนช่วยกันไปพูด แล้วให้ทุกจังหวัดช่วยกันออกทุกสื่อที่ทำได้ ใช้เม็ดเงินที่ได้จากการท่องเที่ยวกลับมาสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกวิถีทาง

ผมก็มีโอกาสพูดคุยกับท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทย เรื่องของเม็ดเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บจากนักท่องเที่ยวไปเป็นภาษีท่องเที่ยวของ โรงแรม ท่านก็บอกว่าก็มีช่องทางที่จะสามารถนำเม็ดเงินเหล่านั้นกลับมาสนับสนุนการท่องเที่ยวได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพียงแต่ขอให้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจริง ๆ ก็เป็นช่องทางที่เม็ดเงินก็ยังสามารรถมาเติมทำให้

แหล่งท่องเที่ยวทั้งหลาย ทำให้กิจกรรมที่ผมพูดถึงเหล่านี้สามารถทำได้ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม นอกจากนั้นเราก็ยังได้พูดรวมไปถึงการเอาแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ๒ ๓ แหล่งมารวม ๆ กัน เพื่อให้เกิดพลังร่วมกัน ผมได้บอกผู้ที่มาจากพีบีแอร์ ว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะเอาหางตัวของพีบีแอร์ ไปเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่จังหวัดน่าน รวมตัวเดียวกันคือถ้าคุณบิน พีบีแอร์ ไปเข้าชมได้ จริง ๆ แล้วค่าเข้าชมเพียง ๕ บาท แต่สิ่งที่ได้คือการประชาสัมพันธ์ร่วมกัน เป็นการร่วมแรงร่วมใจกัน แล้วสิ่งเหล่านี้ ถ้าภาคเอกชนสามารถจับมือร่วมกันได้มากขึ้น ก็จะเกิดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว จะเกิดพลังมากขึ้นร่วมกัน ที่ผมพูดถึงพีบีแอร์ กับกรมศิลปากรเป็นเพียงการจุดประกายเล็ก ๆ ว่าเรื่องอย่างนี้พอเป็นไปได้หรือไม่ แต่ผมเห็นชัดเจนว่าท่านรองอธิบดีกรมศิลปากร พักหน้า ๓ ครั้ง แล้วบอกว่าได้ เพียงแต่ว่าเหลือแต่พีบีแอร์ว่าจะได้หรือไม่ เรื่องของการคืนภาษีหรือ vat refund ที่กรมศุลกากรทำเอาไว้ ก็ได้พูดกันยืดยาวจนไปถึงเรื่องของผู้ประกอบการไทยที่จำเป็นต้องเอาเครื่องมือเครื่องใช้จากต่างประเทศเข้ามา เช่น อุปกรณ์เกี่ยวกับเรือแคนู เครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ ไม่ว่ากิจกรรมคุณซึ่งต้องใช้มากมาย รวมไปถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือเกี่ยวกับเรื่องของการแข่งขันกีฬา กรมศุลกากรก็พูดชัดเจนว่าถ้าเป็นเครื่องใหม่และไม่ได้นำเข้ามาก่อนเพื่อเอาขายในประเทศ มีช่องทางให้ใช้ได้เลย เช่นไปที่ BOI ยกเว้นภาษี ยกเว้นอากร แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นเครื่องมือเก่าสามารถนำเข้ามาใช้ในการแข่งขัน สามารถเอามาทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อย ถ้าเขาจะเอาออกไปอีก หรือว่าจะทำอะไรต้องมาพูดคุย แต่ว่ามีช่องทางที่จะทำได้ ฉะนั้น กิจกรรมเหล่านี้มีช่องทางที่ส่งเสริมได้ เพียงแต่เดิมเราอาจจะไม่ได้สนใจมาก แต่วันนี้มีข้อมูลที่นำเสนอที่น่าสนใจเพราะผมเชื่อว่ายังมีอะไรที่ทำได้อีกมาก

ปีหน้าเราน่าจะทำท่องเที่ยวกันทุกเดือน ส่งเสริมกันทั้งปี แม้จะไม่ใช่เป็นการท่องเที่ยวกันแบบชนิดมี peak - high - low season แล้วกลับไปเข้ารอบเดิมอีก วันนี้จึงเป็นการพูดคุยถึงบอกว่า ถ้าเราหันมาทำแบบสถานการณ์ปกติ เราหันมาส่งเสริมท่องเที่ยวกันทั้งปี คือมีรายการท่องเที่ยวกันทุกเดือน แต่หันมาบอกว่าร่วมกันว่าเดือนมกราคม เราจะทำเรื่องอะไร กุมภาพันธ์ หันมาทำเรื่องอะไร แล้วก็เอาจุดเด่น ๆ ของเรื่องเหล่านั้นเอามาร่วมกัน แล้วโฆษณาาร่วมกัน อย่างนี้ก็เป็นสิ่งที่ผมเห็นท่านรองผู้ว่าการการท่องเที่ยวฯ ตอนที่นั่งประชุมอยู่ด้วยกัน ท่านก็พักหน้า คุณแว่นนั้นก็น่าสนใจเหมือนกัน เพียงแต่ว่าท่านอาจจะคิดโปรแกรมของปีหน้าทั้งปีไว้แล้ว แต่ก็ยังเป็นข้อเสนอใหม่ ๆ ที่ผมเชื่อว่าเป็นประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น

เรื่องของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาไทยเพื่อจะต่อเครื่องไปต่างประเทศก็ยังคงเป็นกระบวนการที่ยังต้องทำต่อ เพราะว่าเขาอาจจะมีเวลาตั้งแต่ ๓ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมง ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง เพียงพอที่จะมาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในกรุงเทพฯ ได้ รวมทั้งยังไปจับจ่ายใช้สอย (shopping) ด้วย สิ่งเหล่านี้ยังเป็นอะไรที่ต้องทำเพราะปัจจุบันยังไม่เกิดขึ้น

เรื่องของรถตู้ที่ยังไม่สามารถจดทะเบียนแบบประเภทไม่ประจำทางได้ก็กำลังมีแนวทางพูดคุยกันว่าหาวิธีใดได้บ้างที่จะทำให้รถตู้ที่วิ่งแล้วก็ถูกจับเพราะว่าเอารถตู้ที่จดทะเบียนประเภทหนึ่งมาวิ่งในอีกประเภทหนึ่ง รถโดยสาร ๒ ชั้นที่คนไทยชอบ แต่ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศไม่นิยม แล้วก็ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือต้องหาวิธีทำให้คนขับรถที่บังเอิญขับรถนอกเส้นทางที่ตนเองเคยขับ แล้วก็ไม่มี ความชำนาญแล้วก็ไปประสบอุบัติเหตุเป็นข่าวไม่ดี เรื่องอย่างนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้นในปีที่เราพยายามจะทำให้การท่องเที่ยวมีความมั่นใจ เพราะฉะนั้นเงินกองทุน เลขสวย อาจจะจำเป็นจะต้องเอาช่วยพัฒนาให้ความรู้กับคนขับรถ ที่บังเอิญหรือไม่บังเอิญก็ตาม แต่ไปขับรถนอกเส้นทางในช่วงเวลาที่ตนเองไม่เคยผ่านแถวนั้น แล้วบังเอิญว่าหมอกสงมาก ฝนตกหนัก แล้วโค้งหลายโค้งที่อันตราย แบบใดควรจะเข้าโค้ง เข้ารถอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น ต้องเป็นขบวนการที่จะต้องให้ความรู้กัน แล้วอุบัติเหตุก็จะไม่เกิด

ในการตั้งข้อสังเกตว่า วัดโพธิ์ตอนนี้มีแสงและเสียง (light and sound) แต่คนไทยแทบจะไม่มีใครรู้เลย ผมเชื่อว่านอกจากคนไทยแทบจะไม่มีใครแล้ว ชาวต่างชาติยิ่งแทบจะไม่มีใครไปใหญ่ เหตุผลก็น่าจะเป็นเพราะว่าช่องทางในการสื่อสารถูกกลบด้วยข่าวอื่น ๆ เสียหมด เพราะฉะนั้นในบทเรียนที่เราได้รับในช่วงเวลาที่ข่าวร้าย ๆ ออกมามาก จึงจำเป็นที่คนวงการท่องเที่ยวจะอยู่กับบ้าน นั่งในที่ทำงาน เปิดไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) คงไม่พอ ท่านคงต้องออกมาพูดคุยกับสื่อทุกช่องทางที่ทำได้ ผมในฐานะของกรรมการก็ต้องทำและผมก็จะบอกว่ากรรมการทุกคนต้องออกไปทำ และจะบอกว่าทุกจังหวัด ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกเจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวก็ต้องช่วยกันทำ ถึงจะเกิดพลังขับเคลื่อนให้สิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้

การพูดถึงการรถไฟว่าจัดโปรแกรมท่องเที่ยวออกแต่เช้ามีด ๐๖.๓๐ นาฬิกา กลับมา ๑๗.๐๐ นาฬิกา หรือ หุ่่มเศษ ๆ ถึงกรุงเทพฯ คงยากที่จะให้คนไทยตื่นตั้งแต่ตี ๕ เพื่อจะไปขึ้นรถ ๐๖.๐๐ นาฬิกา หรือ ๐๖.๓๐ นาฬิกา แล้วก็เที่ยวทั้งวันกลับมาถึงกรุงเทพฯ อีกครึ่งเวลาหุ่่มหนึ่งหรือ ๑๗.๐๐ นาฬิกา แล้วก็ฝารอดคิด กลับบ้าน ก็เป็นเรื่องของการออกแบบโปรแกรมท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องของการที่ต้องบอกให้ได้ว่าคนไทยเที่ยวแบบใดมากกว่าที่จะบอกว่าหน่วยงานนั้นพร้อมที่จะให้บริการแบบใด ท่านมีความพร้อมขนาดใดก็ตาม แต่ท่านขายไม่ได้หรือขายไม่ออก หรือผู้ซื้อคนไทยไม่ซื้อ ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ถึงแม้ว่าท่านจะขายถูกเพียง ๒๕๐ บาทท่านนั้นก็ตาม วันนี้จึงเป็นการร่วมกันของคนในวงการท่องเที่ยวที่อาจจะเป็นการเริ่มต้นที่จะบอกว่ายังมีอะไรอีกมากที่เรา ยังไม่ได้ทำ เรา ยังไม่ได้ใส่ใจและใส่ใจแรงลงไปเพียงพอ เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น

หลายท่านได้กรุณาให้ข้อมูลมาที่ท่านสัมพันธ์ ผมก็จะเอาไปทำต่อ แล้วก็ในห้องสัมมนาก็มีอะไรที่ผมยังต้องไปทำต่ออีกมากมาย แล้วก็เชื่อว่าถ้าได้ทำในฐานะกรรมการก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้ส่วนหนึ่ง แต่คงไม่เพียงพอ ท่านที่นั่งอยู่ในห้องนี้เป็นองคาพยพที่

สำคัญทั้งสิ้น ทุกภาคส่วนของท่านสามารถขยับได้ ท่านขยับของท่านนิดหนึ่ง คนอีกคนหนึ่งก็ขยับของท่านอีกนิดหนึ่ง แล้วผมเชื่อว่าทุกวัน เวลาที่ผมมีโอกาสไปพบ ไปคุย แล้วก็ไปผลักดันในเรื่องที่ผมเข้าใจว่าเป็นแรงขับเคลื่อนส่วนหนึ่งแล้ว ผมก็ไปได้แนวคิดใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้นทุกวัน ต่อระยะเวลา ๑ เดือนเศษ ๆ ที่เราศึกษาสถานการณ์ท่องเที่ยว จนกระทั่งผมตัดสินใจว่าเราควรจะต้องตั้งแต่นั้นเดือนพฤศจิกายน เพราะว่าเราเชื่อว่าถ้าเราสร้างทุกอย่างให้เกิดขึ้นได้ในช่วงนี้ เราก็จะประสบความสำเร็จได้ในปีหน้า แต่ถ้าหากว่าเราไม่สร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในปีนี้ ปีหน้าทั้งปีเราไม่มีโอกาสได้ทำอะไรเลย ถึงแม้ว่ายังมีคนอื่นอีกหลายคนที่ยังมองโลกในแง่ดีว่าคงไม่เลวร้ายนัก แต่ผมขอแนะนำเรียนด้วยความมั่นใจว่า ผมมีโอกาสได้พูดคุยได้พบปะกับคนในวงการอื่น ๆ อีกหลายวงการที่เขายังมองเห็นข่าวดีเป็นเพียงเรื่องตลก แต่มองเห็นข่าวร้ายเป็นโลกแห่งความเป็นจริง สำหรับอีกเกือบ ๓ ปีข้างหน้า ฉะนั้นคนในวงการท่องเที่ยวทุกคนจึงไม่ควรจะประมาทการให้ความร่วมมือกัน หันหน้าเข้าหากัน จับเข่าคุยกันและร่วมกันแก้ปัญหาเป็นทางออกทางเดียวที่ท่านมี ไม่มีเวลาที่เราจะมาเถียงกันว่าให้คนนั้นคนนี้ทำ ไม่มีเวลาแล้วจริง ๆ ไม่มีเวลาแม้กระทั่งจะหันมาทะเลาะกัน หรือว่าจะหาว่าใครผิด หรือว่าจะหาว่าเป็นความผิดของใคร ก็ไม่มีเวลาให้ ไม่มีประโยชน์ ในห้องสัมมนานั้น ไม่มีใครพูดเลยว่าเราควรจะทำอะไรกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ ทุกคนรู้ว่าเหตุการณ์เหล่านั้น เราไม่สามารถไปทำอะไรได้ แต่สิ่งที่ทุกคนรู้ก็คือว่าแล้วมันจะทำอะไรได้บ้าง หัวใจเดียวกันของคนไทยจึงเป็นทางออกทางเดียวและเป็นความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวใจของคนในวงการท่องเที่ยว การสร้างให้คนไทยทุกคนร่วมมือกันเป็นเจ้าบ้าน ทำให้คนไทยต้อนรับคนไทยด้วยกัน เป็นเรื่องสำคัญ ผมยังต้องการเห็นสมาคม โรงแรมไทย ซึ่งเป็นหุ้นส่วน หรือ stake holder รายใหญ่ ๆ ในวงการท่องเที่ยว พูดคุยกันถึงเรื่องปีหน้า ผมเข้าใจดีที่ท่านมั่นใจว่าปีนี้และปีหน้าดันปี ท่านอยู่ได้อย่างสบาย แต่ผมไม่ต้องการเห็นท่านเริ่มให้ปลดพนักงานออกในช่วงกลางปี หรือว่าเกิดความไม่มั่นใจว่าปีหน้าปลายปีไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้น ท่านยังรือรือ รอดูอยู่ ว่า WTM ที่กำลังจะเกิด และงานอื่น ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น ท่านจะได้รับการตอบรับอย่างไร คิดว่าเอาราคาค่าห้องพักไทย เอาตัวเครื่องบินไทยไปขึ้นราคาก็ไม่ได้แล้ว เพราะว่าเดี๋ยวนี้ไม่ต้องขึ้นราคาก็ขึ้นด้วยตัวเองแล้ว จึงจำเป็นอย่างมากที่หาข้อสรุปอย่างอื่นไม่ได้เลย นอกจากวันนี้ท่านต้องหันหน้าเข้าหากันเท่านั้น เป็นงานที่หนักหนาสาหัสเอาการสำหรับคนในวงการท่องเที่ยวเพราะท่านเป็นเจ้าของเงินที่ท่านจะต้องสร้างขึ้นเอง รัฐจะเข้ามาเกี่ยวข้องได้ก็ไม่เท่ากับที่ท่านต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างอารมณณ์ให้คนไทยเที่ยว ถ้าภาครัฐ หมายถึงจะเป็นรัฐบาล หรือใคร คนของรัฐออกมาพูด คนไทยไม่เชื่อ ข้อสำคัญคือคนไทยไม่เชื่อ คนไทยจะเชื่อใคร คนไทยเชื่อสื่อโฆษณาอย่างที่ ททท. ทำ

อันที่จริงท่านผู้ว่าการการท่องเที่ยวฯ บอกผมว่าท่านเตรียมมา ๖ เรื่องที่ในตลาดยังไม่ได้เห็น เตรียมไว้จะเผยแพร่ ท่านตั้งใจว่าจะให้เราเห็นก่อนว่าอารมณณ์คืออะไร แล้วเมื่อท่านเห็นโฆษณาเหล่านั้นแล้ว ท่านจะรู้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะทำให้คนไทยเที่ยวก็คือกลุ่มใดที่จะไปเที่ยว

เมื่อเข้าทำรัฐมนตรีพูดออกมาคนเดียว ท่านผู้ว่า ททท. ก็พูดมาคนเดียว แต่ประเด็นน่าจะอยู่ตรงที่ว่า น่าจะเป็นเอกชนพูด องค์กรเอกชนทั้งหลาย แล้วก็ท่านเจ้าของสถานประกอบการทั้งหลายต้องออกไปช่วยกันมาก ๆ ผมวิงวอนว่า ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นคนที่ได้รับผลกระทบจากการประสบปัญหาของภาครัฐ ความไม่เข้าใจกันขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับรัฐทั้งหลาย แต่วันนี้จะขอให้รัฐมาช่วยเหลือเหมือนจะยาก จำเป็นที่จะต้องให้ภาคเอกชนหันหน้าเข้ามาช่วยกันเอง ภาครัฐทำได้เพียงสนับสนุน ส่งเสริม อำนวยความสะดวก แล้วคอยช่วยเหลือในทุกโอกาสที่พอจะทำได้ซึ่งเป็นข้อสรุปที่ค่อนข้างจะชัดเจน แล้วเป็นสิ่งที่ผมเห็นจากน้ำใจของทุกคนในห้องสัมมนา ผมเห็นน้ำใจมากจากภาครัฐหลายคนที่ยกว่าเขาเป็นตัวแทนของภาครัฐเหล่านั้น แล้วมาด้วยความตั้งใจ พยายามจะให้ส่วนที่เขาทำได้ เพียงแต่ว่าวันนี้อาจจะยังไม่ถึงขั้นที่ท่านสามารถบอกเราได้ชัดเจนมากขึ้น แต่เมื่อถึงเวลารัฐอาจจะแสดงตนได้มากกว่าที่เราเห็นวันนี้ เพราะฉะนั้นอย่าเพิ่งยอมแพ้ อย่าเพิ่งเศร้าสลด หรือว่าถูกความเศร้าทับถมจิตใจจนท่านไม่มีแรงที่จะลุกขึ้นต่อสู้ ผมขอให้กำลังใจทุกคน แล้วก็ยืนยันกับทุกคนว่าด้วยแรงใจทุกคนที่มีให้กับพวกเราด้วยกันเองในวันนี้ ผมมั่นใจว่าเราสู้วิกฤตปีหน้าได้อย่างแน่นอน แรงใจอย่างนี้ไม่ได้มีโอกาสเกิดขึ้นได้บ่อยนัก ผมขอขอบพระคุณทุกท่านแล้วก็ขอขอบพระคุณทุกหน่วยงานที่กรุณาออกมาออกบูธ (booth) ให้กับงานนี้ ผมได้นำเรียนกับท่านแล้วตั้งแต่ต้นว่าไม่ใช่ บูธ (booth) ขายของ แต่เป็นการแสดงออกถึงน้ำใจที่ท่านมีให้กับคนในวงการว่า ท่านเป็นส่วนหนึ่งที่ท่านให้ความสนับสนุนมาโดยตลอดและในภาวะที่มีวิกฤตอย่างนี้ ท่านไม่เคยยืนอยู่ข้างหลัง แต่ท่านอยู่ข้างพวกเราเสมอ เป็นเพื่อนในยามยากยอมมีค่าทุกคน วันนี้เราเห็นแล้วว่าใครเป็นเพื่อนแท้ เพื่อนรัก แล้วผมดีใจที่คนในวงการทุกคนให้ความร่วมมือกับงานนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณอย่างสูง

คำกล่าวปิดการสัมมนา
เรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก”

โดย

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และ ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ โรงแรม อิมพีเรียล ค्वีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

เรียน ผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

งานของคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนหนึ่งก็ได้ออกมาช่วยกันทำงานอย่างนี้ ที่ท่านเห็นอยู่วันนี้ งานนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าท่านประธานกรุณาไม่ให้การสนับสนุน แต่ท่านได้ให้การสนับสนุนกับคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว มาโดยตลอด รวมทั้งผลักดันและพูดคุยกับผม โดยสม่ำเสมอว่า อะไรก็ตามที่เป็นปัญหาอุปสรรคแล้วก็ต้องการจะให้ท่านประธานช่วย ท่านจะยินดีให้คำแนะนำและให้เข้ามาร่วมมือในการช่วยกับพวกเราโดยตลอดมา การทำงานของคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จไม่ได้ ถ้าขาดภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นรัฐและเอกชน รวมทั้งงานวันนี้ด้วยเช่นกัน น้ำใจที่ท่านมีให้กับคณะกรรมการ ให้กับคณะอนุกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมการ ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาช่วยงาน ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง แล้วก็ด้วยความหวังอีกครั้ง หวังว่าทุกท่านจะได้ประโยชน์จากการประชุมสัมมนาในวันนี้ตามสมควร แล้วก็โอกาสอย่างนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้นบ่อยนัก ผมจะบอกว่าเราจะมีโอกาสได้พบกันอีกครั้งหนึ่งก็ไม่ต้องการจะพูดอย่างนั้น ต้องการจะให้การประชุมที่จะต้องมาระดมความคิดอย่างนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวและเป็นครั้งสุดท้าย แล้วก็หวังว่าโอกาสต่อไปที่เราจะได้พบกัน ก็น่าจะเป็น โอกาสที่เรามาฉลองความสำเร็จกันที่เราฟันฝ่าวิกฤตและอุปสรรคครั้งนี้ไปได้ทุกคน ขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูง

ภาคผนวก ก

โครงการประชุมสัมมนาเรื่อง
“เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก”

โดย

คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร

๑. หลักการและเหตุผล

ภาคการท่องเที่ยวถือเป็นภาคที่สำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจไทย และที่สำคัญไปยิ่งกว่านั้น เพราะในสถานการณ์ที่รุนแรงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ราคาน้ำมัน ราคาอาหารที่สูงเป็นประวัติการณ์ ประกอบกับวิกฤติการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยังหาทางออกไม่ได้ ต่างเป็นปัญหาที่รุมล้อมและสร้างความยากลำบากในการผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้ตามเป้าหมายที่แม้จะปรับลดลงไปพอสมควรแล้วก็ตาม

การรักษาการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยรวมของชาติไม่ให้ลดต่ำกว่าเป้าหมายนั้น ภาคการท่องเที่ยวถือเป็นภาคที่ถูกตั้งความหวังไว้มากที่สุดที่จะทำรายได้เพิ่มขึ้นโดยใช้ระยะเวลาสั้นที่สุดเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจสาขาอื่น ๆ

จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวแล้ว คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ถือเป็นภารกิจที่สำคัญในการระดมความคิดเห็นหาทางออกที่เหมาะสมและทันเวลา ดังนั้น จึงเห็นควรจัดให้มีเวทีในการระดมความคิดเห็นเพื่อเสนอให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้ดำเนินการต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและสถานการณ์ไม่สงบในปัจจุบันต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและหาทางแก้ไข

๒.๒ เพื่อหาแนวทางในการสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ให้เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

๒.๓ เพื่อเสนอแนะโครงการเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย อย่าง เร่งด่วนก่อนที่จะถึงฤดูกาลท่องเที่ยว

๒.๔ เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจในการสร้างคุณค่าให้กับการท่องเที่ยวไทย ต่อผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๒.๕ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้มีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีคุณภาพ

๓. วัน เวลา และสถานที่

วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องควีนส์ปาร์ค ๑ ชั้น ๒ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค ซอยสุขุมวิท ๒๒ กรุงเทพมหานคร

๔. รูปแบบการสัมมนา

๔.๑ บรรยาย

๔.๒ ประชุมและเสวนา

๔.๓ ถาม – ตอบ และเสนอความคิดเห็น

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๓๐๐ คน ประกอบด้วย

๕.๑ คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร และคณะที่ปรึกษา

๕.๒ คณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว และคณะที่ปรึกษา

๕.๓ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๕.๔ สมาชิกสมาคมต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งกรุงเทพมหานคร

และต่างจังหวัด

๕.๕ ผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยว

๕.๖ ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนทุกแขนง

๖. งบประมาณ

๖.๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๖.๒ ไม่เก็บค่าธรรมเนียมการสัมมนา

๖.๓ ผู้เข้าร่วมสัมมนาเบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด ตามระเบียบกระทรวงการคลัง

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๘.๑ ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามหลักการพัฒนาท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

๘.๒ สร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับการตลาด และการบริหารแผนการจัดการท่องเที่ยวต่อไป

๘.๓ สร้างความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

๘.๔ สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว

๘.๕ สร้างงานและความมั่นคงให้กับประชาชนคนไทย

๘.๖ สร้างมุมมองในด้านเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศไทย

ภาคผนวก ข

กำหนดการประชุมสัมมนา
เรื่อง “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก”

โดย

คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร

วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ณ ห้องควีนส์ปาร์ค ๑ โรงแรมอิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค กรุงเทพมหานคร

-
เวลา ๐๘.๓๐ – ๐๙.๐๐ นาฬิกา	- ผู้เข้าร่วมสัมมนาลงทะเบียน
เวลา ๐๙.๐๐ – ๐๙.๑๕ นาฬิกา	- นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร
กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
เวลา ๐๙.๑๕ – ๐๙.๓๐ นาฬิกา	- นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
สภาผู้แทนราษฎร
กล่าวเปิดการสัมมนา
เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๐.๐๐ นาฬิกา	- บรรยายเรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
กับบทบาทกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์)

- เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๑๕ นาฬิกา - บรรยายเรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
กับบทบาทกระทรวงคมนาคม
โดย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
(นายวรารุณ ศิลปอาษา)
- เวลา ๑๐.๑๕ – ๑๐.๓๐ นาฬิกา - พักรับประทานอาหารว่าง
- เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๑.๔๕ นาฬิกา - เสวนาหัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
โดย
๑. นายวิชัย ศรีขวัญ
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ๒. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๓. นางพรศิริ มโนหาญ
ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 ๔. นายพิชัย จิ่งอนุวัตร
ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายขาย บริษัท การบินไทย
จำกัด (มหาชน)
ผู้ดำเนินรายการ นายทศพร เทพบุตร
รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
สภาผู้แทนราษฎร
- เวลา ๑๑.๔๕ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา - บรรยายเรื่อง “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
กับบทบาทกระทรวงวัฒนธรรม
โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
(นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล)
- เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา - พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ท่องเที่ยว

- แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นหัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”
- ๒ กลุ่ม เพื่อการบูรณาการการท่องเที่ยวในภาครัฐและภาคเอกชน
- กลุ่มที่ ๑ รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการ

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

๑. นายสัมพันธ์ เป็นพัฒน์ .

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

๒. นายไชยงค์ เจริญเมือง

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

๓. นางสาวมัธรีรัตน์ พิระญาณ์โกเศศ

อนุกรรมการการท่องเที่ยว

กลุ่มที่ ๒ แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑

ภายใต้หัวข้อ “เที่ยวไทยหัวใจเดียวกัน”

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

๑. นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

๒. นายเสวียม เอกโชติ

อนุกรรมการการท่องเที่ยว

เวลา ๑๕.๐๐ – ๑๕.๑๕ นาฬิกา

- พักรับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๕.๑๕ – ๑๖.๒๐ นาฬิกา

- นำเสนอผลการระดมความคิดเห็นกลุ่ม

เวลา ๑๖.๒๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา

- นายทศพร เทพบุตร
- รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
- และประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
- สภาผู้แทนราษฎร
- กล่าวปิดการสัมมนา

ภาคผนวก ก

คณะผู้จัดทำรายงาน

ที่ปรึกษา

นายทศพร เทพบุตร

รองประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา
และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

ผู้จัดทำรายงาน

๑. นายไชยงค์ เจริญเมือง

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการท่องเที่ยว
และกีฬา และอนุกรรมการการท่องเที่ยว

๒. นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
และกีฬา สำนักกรรมการ ๓

ผู้ทาน

: นายนาถะ ดวงวิชัย นิตกร ๗ ว.

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ ๓

ออกแบบปก

: นางสาวกนกวรรณ สิงหนาท เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ ๓

ส 03862 ฉ.1

ศพ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,
19 รายงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
7.3 และกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23 การ
910 ประชุมสัมมนาเรื่องเที่ยวไทยศรีคริน
2551 เศรษฐกิจไทยคึกคัก ณ โรงแรมอมฟิเรียล...

พิมพ์ที่ : สำนักงานพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร